

Gods missie, mijn missie

Adventist Mission

Supplement bij de Sabbatschoollessen

4^e kwartaal 2023

Een uitgave van Promise Ministry

Gods missie, mijn missie

Inhoud

Les 1 - Gods missie voor ons: deel 1	3
Les 2 - Gods missie voor ons: deel 2	7
Les 3 - Gods oproep tot missie.....	12
Les 4 - Gods missie delen	17
Les 5 - Smoesjes om missie te vermijden	21
Les 6 - Motivatie en voorbereiding op missie.....	26
Les 7 - Missie naar mijn burens.....	31
Les 8 - Missie naar de behoeftigen	36
Les 9 - Missie naar de machtigen.....	41
Les 10 - Zending naar de onbereikten: deel 1	46
Les 11 - Zending naar de onbereikten: deel 2	50
Les 12 - Esther en Mordechai	55
Les 13 - Het einde van Gods missie.....	60

Een supplement en een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de geschriften van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten berusten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Kopierechten voor de Nederlandse uitgave berusten bij **Promise Ministry**®

Contact: info@promiseministry.nl

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik.

Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten.

Dit document is niet voor verkoop.

Les 1 - Gods missie voor ons: deel 1

Sabbatmiddag, 30 september

Zoals de wielachtige ingewikkeldheden [getoond aan Ezechiël] onder de leiding stonden van de hand onder de vleugels van de cherubs, zo staat het ingewikkelde spel van menselijke gebeurtenissen onder goddelijke controle. Te midden van de strijd en het tumult van de naties leidt Hij die boven de cherubs zit nog steeds de zaken van deze aarde.

De geschiedenis van de naties spreekt tot ons vandaag. Aan elke natie en aan elk individu heeft God een plaats toegewezen in Zijn grote plan. Vandaag worden mensen en naties op de proef gesteld door het paslood in de hand van Hem die geen fouten maakt. Allen bepalen door hun eigen keuze hun lot en God overheerst alles voor de verwezenlijking van Zijn doelen.

De profetieën die de grote IK BEN in Zijn woord heeft gegeven, die schakel na schakel in de keten van gebeurtenissen verenigen, van de eeuwigheid in het verleden tot de eeuwigheid in de toekomst, vertellen ons waar we ons vandaag de dag in de volgorde van de tijdperken bevinden en wat we in de komende tijd kunnen verwachten. Alles waarvan de profetie heeft voorspeld dat het tot de huidige tijd zal gebeuren, is getraceerd op de bladzijden van de geschiedenis, en we kunnen er zeker van zijn dat alles wat nog moet komen, in zijn volgorde zal worden vervuld. — *Prophets and Kings*, p. 536.

De eeuwige plannen van God staan op het punt om vervuld te worden en het einde van alle dingen is nabij. Dit is een tijd waarin zij die de waarheid van God kennen zich aan de kant van de met bloed besmeurde banier van prins Emmanuel moeten scharen. Zij moeten opstaan als verdedigers van het geloof dat aan de heiligen is overgeleverd. Ze moeten aan de wereld duidelijk maken wat het is om de geboden van God te houden en het geloof van Jezus te hebben. Ze moeten hun licht in heldere, sterke stralen laten schijnen op het pad van hen die in de duisternis wandelen. De soldaten van Christus moeten schouder aan schouder staan, trouw aan de waarheid, rechtvaardigers van de wet van Jehovah. — *Sons and Daughters of God*, p 269.

Zoals de stralen van de zon doordringen tot in de verste uithoeken van de aarde, zo ontwerpt God dat het licht van het evangelie zich zal uitstrekken tot elke ziel op aarde. ...

Zo zal Gods doel om Zijn volk te roepen, van Abraham op de vlakten van Mesopotamië tot ons in dit tijdperk, zijn vervulling bereiken. Hij zegt: "Ik zal u zegenen, ... en gij zult tot een zegen zijn." Genesis 12:2. ... Als op uw geest de heerlijkheid van de Heer is verrezen, als u Zijn schoonheid hebt aanschouwd die "de voornaamste onder de tienduizend" is en "de allerliefste", als uw ziel is gaan stralen in de aanwezigheid van Zijn heerlijkheid, dan is dit woord van de Meester tot u gezonden. Hebt u met Christus op de berg van verheerlijking gestaan? Beneden in de vlakte zijn zielen die door Satan in slavernij zijn gebracht; zij wachten op het woord van geloof en gebed om hen te bevrijden. — *Thoughts from the Mount of Blessings*, pp. 42, 43.

Zondag 1 oktober: De God die ons de hand reikt

Het witte kleed van onschuld werd gedragen door onze eerste ouders toen ze door God in het heilige Eden werden geplaatst. Ze leefden in perfecte overeenstemming met de wil van God. Alle kracht van hun genegenheid was aan hun hemelse Vader gegeven. Een prachtig zacht licht, het licht van God, omhulde het heilige paar. Dit gewaad van licht was een symbool van hun geestelijke gewaden van hemelse onschuld. Als ze God trouw waren gebleven, zou het hen altijd hebben omhuld. Maar toen de zonde haar intrede deed, verbraken zij hun band met God en verdween het licht dat hen omhulde. Naakt en beschaamd probeerden zij de plaats van de hemelse gewaden te laten innemen door aan elkaar genaaide vijgenbladeren als bedekking.

Sinds de zondeval heeft de Heer Zijn wil uitgewerkt in het verlossingsplan, een plan waarmee Hij de mens probeert te herstellen tot zijn oorspronkelijke volmaaktheid. De dood van Christus aan het kruis heeft het voor God mogelijk gemaakt om elke berouwvolle ziel te ontvangen en te vergeven...

De redding van het menselijk ras is altijd het doel geweest van de hemelse Raad. Het verbond van barmhartigheid werd gesloten vóór de grondlegging van de wereld. Het heeft van alle eeuwigheid bestaan en wordt het eeuwig verbond genoemd. Zo zeker als er nooit een tijd was waarin God er niet was, zo zeker was er nooit een moment waarop het niet het genoegen van de eeuwige Geest was om Zijn genade aan de mensheid te openbaren. — *The Faith I Live by*, p. 76.

De liefde van Jezus voor zielen kan niet worden gemeten. Christus stierf om niet alleen de weinigen te redden die Hem accepteren; nee, Hij kwam naar onze wereld om elke zoon en dochter van Adam te redden. Hij kwam niet om hen te zoeken en te redden die foutloos en lieflijk waren, maar Hij kwam om hen te zoeken en te redden die verloren zijn. "Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars tot bekering." Hij is de ware Herder, altijd bereid om de kudde te verlaten en de wildernis in te gaan om de verloren schapen te zoeken. — *Manuscript Releases*, vol. 19, p. 330.

Als je de enormiteit van de zonde ziet, als je jezelf ziet zoals je werkelijk bent, geef dan niet op in wanhoop. Het waren zondaars die Christus kwam redden. We hoeven God niet met ons te verzoenen, maar — o wonderbaarlijke liefde — God in Christus "verzoent de wereld met Zichzelf". 2 Korintiërs 5:19. Hij is door Zijn tedere liefde de harten van Zijn dwalende kinderen aan het liefkozen. Geen aardse ouder zou zo geduldig kunnen zijn met de fouten en vergissingen van zijn kinderen als God is met degenen die Hij wil redden. Niemand kan tederder pleiten voor de overtreder. Geen menselijke lippen hebben ooit tederder smeekbeden voor de zwerver uitgestort dan Hij. Al Zijn beloften, Zijn waarschuwingen, zijn slechts de ademhaling van onuitsprekelijke liefde. — *Steps to Christ*, p. 35.

Maandag 2 oktober: De God die bij ons wil zijn

De barmhartige God verhulde Zijn heerlijkheid ... zodat Mozes ernaar kon kijken en kon leven. Dus in de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's nachts communiceerde God met Israël, openbaarde Zijn wil aan de mensen en schonk hen Zijn genade. Gods heerlijkheid was ingetogen en Zijn majesteit verhuld, zodat het zwakke gezichtsvermogen van eindige mensen het zou kunnen aanschouwen. Zo moest Christus komen in "het lichaam van onze vernedering" (Filippenzen 3:21), "in de gelijkenis van mensen". In de ogen van de wereld bezat Hij geen schoonheid zodat zij naar Hem zouden verlangen; toch was Hij de vleesgeworden God, het licht van hemel en aarde. Zijn heerlijkheid was gesluiert, Zijn grootheid en majesteit waren verborgen, zodat Hij dicht bij verdrietige, verzochte mensen kon komen.

God gebod Mozes voor Israël: "Laat hen Mij een heiligdom maken, opdat Ik onder hen woon" (Exodus 25:8), en Hij verbleef in het heiligdom, in het midden van Zijn volk. Tijdens al hun vermoeiende omzwervingen in de woestijn was het symbool van Zijn aanwezigheid bij hen. Zo zette Christus Zijn tabernakel op in het midden van ons menselijk kampement. Hij plaatste Zijn tent naast de tenten van de mensen, zodat Hij onder ons kon wonen en ons vertrouwd kon maken met Zijn goddelijke karakter en leven. "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid." Johannes 1:14. — *The Desire of Ages*, p. 23.

De opmerkelijke voorspoed die gepaard ging met alles wat onder Jozefs zorg was geplaatst, was niet het resultaat van een direct wonder; maar zijn ijver, zorg en energie werden bekroond met de goddelijke zegen. Jozef schreef zijn succes toe aan de gunst van God en zelfs zijn afgodische meester accepteerde dit als het geheim van zijn ongeëvenaarde voorspoed. Maar zonder standvastige, goed gerichte inspanning had het succes nooit bereikt kunnen worden. God werd verheerlijkt door de trouw

van Zijn dienaar. Het was Zijn doel dat de gelovige in God in reinheid en oprechtheid in schril contrast zou staan met de aanbidders van afgoden, zodat het licht van hemelse genade zou schijnen te midden van de duisternis van het heidendom. —*Conflict and Courage*, p. 74.

Tot Zijn kinderen vandaag verklaart de Heer: "Wees sterk, ... en werk, want Ik ben met u." De christen heeft altijd een sterke helper in de Heer. We weten misschien niet hoe de Heer ons helpt, maar dit weten we wel: Hij zal nooit falen voor hen die hun vertrouwen op Hem stellen. Als christenen zouden beseffen hoe vaak de Heer hun weg heeft geordend, zodat de doelen van de vijand met betrekking tot hen niet zouden worden bereikt, dan zouden ze niet klagend struikelen. Hun geloof zou op God gericht zijn en geen enkele beproeving zou hen kunnen bewegen. Ze zouden Hem erkennen als hun wijsheid en doeltreffendheid, en Hij zou datgene tot stand brengen wat Hij door hen wil uitwerken. —*Prophets and Kings*, blz. 576.

Dinsdag 3 oktober: De God die één met ons werd

Vanaf de dagen der eeuwigheid was de Heer Jezus Christus één met de Vader; Hij was "het beeld van God", "het beeld van Zijn grootheid en majesteit", "het uitblinken van Zijn heerlijkheid". Het was om deze heerlijkheid te manifesteren dat Hij naar onze wereld kwam. Naar deze door zonde verduisterde aarde kwam Hij om het licht van Gods liefde te openbaren — om "God met ons" te zijn. Daarom werd over Hem geprofeteerd: "Zijn naam zal Emmanuël genoemd worden."

Door bij ons te komen wonen, openbaarde Jezus God aan zowel mensen als engelen. Hij was het Woord van God — Gods gedachte hoorbaar gemaakt. In Zijn gebed voor Zijn discipelen zegt Hij: "Ik heb hun Uw Naam verklaard" — "barmhartig en genadig, lankmoedig en overvloedig in goedheid en waarheid" — "opdat de liefde waarmee Gij Mij hebt liefgehad in hen moge zijn en Ik in hen." —*Reflecting Christ*, p. 15.

Het leven van Christus was er een van zelfverloochening en zorgzame zorg voor anderen. Elke ziel was kostbaar in Zijn ogen. Terwijl Hij Zichzelf altijd droeg met goddelijke waardigheid, boog Hij met de tederste achting voor elk lid van de familie van God. In alle mensen zag Hij gevallen zielen die Hij moest redden.

Dat is het karakter van Christus zoals geopenbaard in Zijn leven. Dit is het karakter van God. Het is vanuit het hart van de Vader dat de stromen van goddelijk mededogen, geopenbaard in Christus, naar de mensenkinderen vloeien. Jezus, de tedere, medelijdende Redder, was God "geopenbaard in het vlees." 1 Timoteüs 3:16...

Maar het grote offer van Christus werd niet gebracht om in het hart van de Vader liefde voor de mens te wekken, niet om Hem bereid te maken om te redden. Nee, nee! "Zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft." Johannes 3:16. De Vader houdt van ons, niet vanwege de grote verzoening, maar Hij zorgde voor de verzoening omdat Hij van ons houdt. Christus was het medium waardoor Hij Zijn oneindige liefde over een gevallen wereld kon uitstorten. "God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende." 2 Korintiërs 5:19. God leed met Zijn Zoon. In de lijdensweg van Getsemane, de dood van Golgotha, betaalde het hart van Oneindige Liefde de prijs voor onze verlossing. — *Steps to Christ*, pp. 12, 13.

Het is nu tijd om een vastberaden standpunt in te nemen aan de kant van de waarheid; en aangezien God aan iedereen zijn mate van invloed heeft gegeven, zou hij die moeten uitoefenen tot eer van God en voor het welzijn van zijn medestanders. Niet één van de trouwe rentmeesters van Christus zal in zo'n tijd als deze niets doen of tevreden zijn met eenvoudigweg voor zichzelf te leven. Zij die in gemeenschap zijn met Christus zullen zich realiseren dat er aan alle kanten zielen zijn die baat kunnen

hebben bij hun hulp, voorbeeld en invloed. Zij zullen zich realiseren dat zij agenten kunnen zijn door wie Jezus zal werken om diegenen te redden voor wie Hij stierf. — *Sons and Daughters of God*, p. 269.

Woensdag 4 oktober: De God die bij ons blijft

Jezus keek met oneindig medelijden naar de wereld in haar gevallen staat. Hij nam de mensheid op Zich zodat Hij de mensheid kon aanraken en verheffen. Hij kwam om te zoeken en te redden wat verloren was. Hij reikte tot het diepst van de menselijke ellende, om de mens te nemen zoals Hij hem vond, een wezen besmet met corruptie, vernederd door ondeugd, verdorven door zonde en verenigd met Satan in afvalligheid, en hem te verheffen tot een plaats op Zijn troon. Maar er stond over Hem geschreven dat "Hij niet zal falen noch ontmoedigd worden" en Hij ging verder op de weg van zelfverloochening en zelfopoffering en gaf ons een voorbeeld dat we in Zijn voetstappen zouden volgen.

We moeten werken zoals Jezus deed, ons eigen plezier achterwege laten, ons afwenden van Satans steekpenningen, gemak verachten en egoïsme verafschuwen, zodat we kunnen zoeken en redden wat verloren is, zielen uit de duisternis naar het licht brengen, naar de zonneschijn van Gods liefde. We hebben de opdracht gekregen om uit te gaan en het evangelie aan ieder schepsel te verkondigen. We moeten de verlorenen de boodschap brengen dat Christus de zonde kan vergeven, de natuur kan vernieuwen, de ziel kan bekleden met de klederen van Zijn gerechtigheid, de zondaar tot Zijn juiste verstand kan brengen en hem kan onderwijzen en klaarstomen om samen met God een arbeider te zijn. — *Fundamentals of Christian Education*, p. 199.

De dood van Christus bewijst Gods grote liefde voor de mens. Het is onze belofte van verlossing. Het kruis van de Christen wegnemen zou hetzelfde zijn als de zon van de hemel wegvagen. Het kruis brengt ons dicht bij God en verzoent ons met Hem. Met het berustende mededogen van de liefde van een vader kijkt Jehovah naar het lijden dat Zijn Zoon doorstond om het ras van de eeuwige dood te redden, en accepteert Hij ons in de Geliefde.

Zonder het kruis zou de mens geen eenheid met de Vader kunnen hebben. Al onze hoop hangt ervan af. Het straalt het licht van de liefde van de Verlosser uit, en als de zondaar aan de voet van het kruis opkijkt naar Hem die stierf om hem te redden, mag hij zich met volle vreugde verheugen, want zijn zonden zijn vergeven. Hij knielt in geloof bij het kruis en heeft de hoogste plaats bereikt die een mens kan bereiken.

Door het kruis leren we dat de hemelse Vader van ons houdt met een oneindige liefde. Is het verwonderlijk dat Paulus uitriep: "God verhoede dat ik zou roemen, behalve in het kruis van onze Heer Jezus Christus"? Galaten 6:14. Het is ook ons voorrecht om te roemen in het kruis, ons voorrecht om onszelf helemaal te geven aan Hem die Zichzelf voor ons gaf. Dan kunnen we, met het licht dat van Golgotha in ons gezicht straalt, op weg gaan om dit licht te openbaren aan hen die in de duisternis zijn. — *Acts of the Apostles*, pp. 209, 210.

Donderdag 5 oktober: De God die voor ons terugkomt

Toen de aardse bediening van Christus ten einde liep en Hij zich realiseerde dat Hij Zijn discipelen spoedig moest achterlaten om het werk voort te zetten zonder Zijn persoonlijk toezicht, probeerde Hij hen te bemoedigen en voor te bereiden op de toekomst. Hij misleidde hen niet met valse hoop. Als een open boek las Hij wat komen ging. Hij wist dat Hij op het punt stond van hen gescheiden te worden, om hen als schapen onder wolven achter te laten. Hij wist dat ze vervolgd zouden worden, dat ze uit de synagogen verstoten zouden worden en in de gevangenis gegooid zouden worden. Hij wist dat sommigen van hen de dood zouden vinden omdat ze van Hem als de Messias getuigden. En Hij vertelde hen hier iets over. Toen Hij over hun toekomst sprak, was Hij duidelijk en beslist, opdat zij

zich in hun komende beproeving Zijn woorden zouden herinneren en gesterkt zouden worden om in Hem als de Verlosser te geloven.

Hij sprak tot hen ook woorden van hoop en moed. "Laat uw hart niet verontrust zijn," zei Hij, "gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn vele woningen; als het niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om u een plaats te bereiden. En indien Ik heenga en een plaats voor u bereid heb, zal Ik wederkomen en u tot Mij opnemen, opdat gij ook zijt, waar Ik ben. En waarheen Ik ga, weet gij, en de weg kent gij." Johannes 14:1-4. Om uwentwil ben Ik in de wereld gekomen; voor u heb Ik gewerkt. Wanneer Ik wegga, zal Ik nog steeds ernstig voor jullie werken. Ik kwam naar de wereld om Mijzelf aan jullie te openbaren, opdat jullie zouden geloven. Ik ga naar Mijn Vader en jullie Vader om met Hem samen te werken namens jullie. — *Acts of the Apostles, blz. 21.*

Toen Christus opsteeg, Zijn handen uitgestrekt om Zijn discipelen te zegenen, ontving een wolk van engelen Hem en onttrok Hem aan hun zicht. Terwijl de discipelen met gespannen ogen naar de laatste glimp van hun opgevaren Heer keken, stonden twee engelen uit de juichende menigte bij hen en zeiden: "Gij Galilese mannen, waarom staat gij naar de hemel te staren? Deze zelfde Jezus, die van u in de hemel opgenomen is, zal alzo komen, gelijk gij Hem in de hemel hebt zien gaan" (Handelingen 1:11).

De discipelen waren vervuld van grote vreugde. Keer op keer herhaalden ze de woorden die Christus tot hen had gesproken in Zijn laatste lessen, zoals opgetekend in het veertiende, vijftiende, zestiende en zeventiende hoofdstuk van Johannes; en ieder had wel iets te zeggen over het onderricht, vooral met betrekking tot de woorden uit het veertiende hoofdstuk van Johannes [de verzen 1-3].

De belofte dat Hij zou wederkomen, en ook de gedachte dat Hij hun Zijn vrede had nagelaten, vervulde hun harten met vreugde. — *The Upward Look, p. 357.*

Het is ons voorrecht om de grote verantwoordelijkheden te begrijpen die God op ons heeft gelegd, zodat we niet in het ongewisse verkeren over wat er over onze wereld komt. We kunnen het ons niet veroorloven om die dag zonder voorbereiding tegemoet te gaan. Maar als we denken aan deze grote en plechtige gebeurtenis van de komst van Christus op de wolken van de hemel met macht en grote heerlijkheid, moeten we in grote nederigheid voor God leven, opdat we niet tekortschieten in de genade van God en onszelf onwaardig bewijzen voor het eeuwige leven. — *The Upward Look, p. 192.*

Vrijdag 6 oktober: voor verder lezen

Sons and Daughters of God, "Oneness With Christ," p. 295;

The Upward Look, "Where Is Your Treasure?" p. 355..

Les 2 - Gods missie voor ons: deel 2

Sabbatmiddag 7 oktober

We moeten geloven dat we uitverkoren zijn door God, om gered te worden door de uitoefening van het geloof, door de genade van Christus en het werk van de Heilige Geest; en we moeten God loven en prijzen voor zo'n wonderbaarlijke openbaring van Zijn onverdiende gunst. Het is de liefde van God die de ziel naar Christus trekt om genade te ontvangen en aan de Vader voorgesteld te worden. Door het werk van de Geest wordt de goddelijke relatie tussen God en de zondaar vernieuwd. De Vader zegt: "Ik zal voor hen een God zijn en zij zullen voor mij een volk zijn. Ik zal hun vergevende liefde betonen en hun mijn vreugde schenken. Zij zullen voor mij een bijzondere schat zijn, want dit volk dat ik voor mijzelf heb gevormd, zal mijn lof laten zien."

De Vader vestigt Zijn liefde op Zijn uitverkoren volk dat in het midden van de mensen leeft. Dit zijn de mensen die Christus heeft verlost door de prijs van Zijn eigen bloed; en omdat ze reageren op

de aantrekkingskracht van Christus, door de soevereine genade van God, zijn ze uitverkoren om gered te worden als Zijn gehoorzame kinderen. —*Our High Calling*, p. 77.

Kerkleden tonen niet die levende verbinding met God die ze moeten hebben om zielen te winnen van de duisternis naar het licht. Maak de boom goed, en goede vruchten zullen het resultaat zijn. Het werk van de Geest van God in het hart is essentieel voor godsvrucht. Hij moet ontvangen worden in de harten van hen die de waarheid aanvaarden en in zich reine harten scheppen, voordat één van hen Zijn geboden kan houden en daders van het Woord kan zijn. "Verwondert u niet," zei de grote Leraar tot de verbaasde Nicodemus, "verwondert u niet dat ik tot u zei: Gij moet wedergeboren worden."

De Bijbel wordt niet zoveel bestudeerd als zou moeten; hij wordt niet tot regel van het leven gemaakt. Als de voorschriften ervan gewetensvol zouden worden opgevolgd en tot de basis van het karakter zouden worden gemaakt, dan zou er een standvastigheid van doel zijn die door geen enkele zakelijke speculatie of wereldse bezigheden serieus zouden kunnen worden beïnvloed. Een karakter dat zo gevormd is en ondersteund wordt door het Woord van God, zal de dag van beproeving, moeilijkheden en gevaren doorstaan. Het geweten moet verlicht worden en het leven geheiligd door de liefde van de waarheid die in het hart ontvangen wordt, voordat de invloed reddend zal zijn op de wereld. — *The Review and Herald*, 28 augustus 1879.

Over ons ... stort God onnoemelijk veel zegeningen uit. We moeten Hem onze dankbaarheid betuigen voor het feit dat we zijn aangenomen als werkers om samen te werken met de Heer Jezus Christus.

Zij die het woord van de Heer prediken, moeten leven wat ze onderwijzen. Als we de genade van God in ons hart ontvangen, moeten we deze genade in elk woord en elke daad aan anderen openbaren. Zij die stilstaan bij de lankmoedigheid en barmhartigheid van Christus moeten Zijn geduld en verdraagzaamheid in praktijk brengen en nooit een geest van hooghartig onrecht jegens hun broeders of anderen openbaren. —*Medical Ministry*, p. 255.

Zondag 8 oktober: De Drie-enige God: De Oorsprong van Missie

God staat tegenover Zijn volk in de relatie van een vader, en Hij heeft de aanspraak van een vader op onze trouwe dienst. Kijk eens naar het leven van Christus. Hij stond aan het hoofd van de mensheid en diende Zijn Vader en is een voorbeeld van wat elke zoon zou moeten en kunnen zijn. De gehoorzaamheid die Christus God bewees vereist vandaag de dag hetzelfde van mensen. Hij diende Zijn Vader met liefde, in bereidwilligheid en vrijheid. "Ik heb er behagen in om Uw wil te doen, o mijn God," verklaarde Hij, "ja, Uw wet is in mijn hart." Psalm 40:8. Christus vond geen offer te groot, geen zwoegen te zwaar om het werk te volbrengen waarvoor Hij kwam. Op twaalfjarige leeftijd zei Hij: "Wist gij niet dat Ik met de zaken van Mijn Vader bezig moet zijn?" Lucas 2:49. Hij had de roep gehoord en het werk opgepakt. "Mijn spijs", zei Hij, "is de wil te doen van Hem die Mij gezonden heeft en Zijn werk te voleindigen." Johannes 4:34.

Zo moeten we God dienen. —*Christ's Object Lessons*, pp. 282, 283.

De incarnatie van Christus is een mysterie. De vereniging van goddelijkheid met menselijkheid is inderdaad een mysterie, verborgen bij God, "zelfs het mysterie dat van oudsher verborgen is". Het werd door Jehovah in eeuwige stilte bewaard en werd voor het eerst geopenbaard in Eden, door de profetie dat het Zaad van de vrouw de kop van de slang zou verpletteren en dat hij zijn hiel zou kneuzen.

Om dit mysterie, dat God eeuwig in stilte bewaarde voordat de wereld was geschapen, voordat de mens was geschapen, aan de wereld te presenteren, was het deel dat Christus moest spelen in het werk dat Hij begon toen Hij naar deze aarde kwam. En dit wonderbaarlijke mysterie, de incarnatie van Christus en de verzoening die Hij deed, moet aan elke zoon en dochter van Adam worden

verkondigd.... Zijn lijden voldeed volkomen aan de eisen van de wet van God. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1082.*

De Godheid werd met medelijden bewogen voor het menselijke ras, en de Vader, de Zoon en de Heilige Geest gaven Zichzelf aan de uitwerking van het verlossingsplan. Om dit plan volledig uit te voeren, werd besloten dat Christus, de eniggeboren Zoon van God, Zichzelf als offer voor de zonde moest geven. Welke lijn kan de diepte van deze liefde meten? God wil het voor de mens onmogelijk maken om te zeggen dat Hij meer had kunnen doen. Met Christus gaf Hij alle middelen van de hemel, zodat niets zou ontbreken in het plan voor de verheffing van de mens. Hier is liefde — de overdenking hiervan zou de ziel moeten vullen met onuitsprekelijke dankbaarheid! O, wat een liefde, wat een weergaloze liefde! De overdenking van deze liefde zal de ziel reinigen van alle zelfzuchtigheid. Het zal de discipel ertoe brengen zichzelf te verloochenen, het kruis op te nemen en de Verlosser te volgen. — *Counsels on Health, p. 222.*

Maandag 9 oktober: Discipelen maken: De focus van missie

Christus gaf Zijn discipelen hun opdracht. Hij trof volledige voorzieningen voor de voortzetting van het werk en nam de verantwoordelijkheid voor het welslagen ervan op Zich. Zolang ze Zijn woord gehoorzaamden en in verbinding met Hem werkten, konden ze niet falen. Ga naar alle volken, gebod Hij hen. Ga naar het verste deel van de bewoonbare aarde. Werk in geloof, want er zal nooit een tijd komen dat Ik jullie zal verlaten.

De opdracht van de Verlosser aan de discipelen omvatte alle gelovigen. Het omvat alle gelovigen in Christus tot het einde der tijden. Het is een fatale vergissing om te veronderstellen dat het werk van het redden van zielen alleen afhangt van de ingezegende predikant. Allen tot wie de hemelse inspiratie is gekomen, zijn in vertrouwen gesteld met het evangelie. Allen die het leven van Christus ontvangen, zijn gewijd om te werken aan de redding van hun medemensen. Voor dit werk werd de kerk opgericht, en allen die haar heilige geloften op zich nemen, beloven daardoor met Christus samen te werken. — *The Faith I Live by, p. 149.*

Een groot en plechtig werk ligt voor het volk van God. Zij moeten dicht bij Christus komen in zelfverloochening en zelfopoffering, met als enig doel de boodschap van barmhartigheid aan de hele wereld te geven. Sommigen zullen op de ene manier werken en anderen op een andere, zoals de Heer hen zal roepen en leiden. Maar ze moeten er allemaal samen naar streven om het werk tot een volmaakt geheel te maken. Met pen en stem moeten Gods dienaren voor Hem werken. Het gedrukte woord van de waarheid moet in verschillende talen worden vertaald. Aan alle volken moet het evangelie worden gepredikt. — *This Day with God, p. 221.*

Niet eerder komt iemand tot Christus of er wordt in zijn hart een verlangen geboren om aan anderen bekend te maken wat een kostbare vriend hij in Jezus heeft gevonden; de reddende en heiligende waarheid kan niet in zijn hart worden opgesloten. Als we bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus en vervuld zijn met de vreugde van Zijn inwonende Geest, zullen we niet in staat zijn om te zwijgen. Als we geproefd en gezien hebben dat de Heer goed is, zullen we iets te vertellen hebben. ... Er zal een intens verlangen zijn om het pad te volgen dat Jezus bewandelde. Er zal een ernstig verlangen zijn dat de mensen om ons heen "het Lam Gods mogen aanschouwen, dat de zonde der wereld wegneemt." Johannes 1:29.

En de inspanning om anderen te zegenen zal zich vertalen in zegeningen voor onszelf. Dit was het doel van God toen Hij ons een rol gaf in het verlossingsplan. Hij heeft mensen het voorrecht gegeven om deelgenoten te worden van de goddelijke natuur en op hun beurt zegeningen te verspreiden onder hun medemensen. Dit is de hoogste eer, de grootste vreugde, die God de mensen kan schenken. Zij die

op deze manier deel krijgen aan liefdeswerk worden het dichtst bij hun Schepper gebracht. — *Steps to Christ*, pp. 78, 79.

Dinsdag 10 oktober: Het eeuwige evangelie: De boodschap van zending

Het is het evangelie, en het evangelie alleen, dat de ziel zal heiligen. En dit maakt voor de ontvanger dat leven mogelijk "dat overeenkomt met het leven van God." Dit is het verslag dat God ons heeft gegeven, zelfs eeuwig leven; en dit leven is in Zijn Zoon. Hij die deelheeft aan de goddelijke natuur zal ontsnappen aan de verdorvenheden die in de wereld zijn door lust. Zijn geloof in Christus als de Levengever geeft hem leven. "Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in de naam van de Zoon van God, opdat gij weet, dat gij eeuwig leven hebt, en opdat gij gelooft in de naam van de Zoon van God."

Dit leven van heiliging en vreugde in het geloven is voor iedere ziel die in geloof de beloften van het Woord van God opeist en goddelijke kracht put voor het werk van overwinnen. —*Manuscript Releases*, vol. 4, p. 356.

"Wie zielen wint, is wijs (Spreuken 11:30). "En zij die wijs zijn, zullen schitteren als de helderheid van het uitspansel; en zij die velen tot gerechtigheid brengen, als de sterren voor eeuwig en altijd" (Daniël 12:3). Wat gedaan wordt door de samenwerking van mensen met God is een werk dat nooit zal vergaan, maar eeuwig zal voortduren. Hij die God tot zijn wijsheid maakt, die opgroeit tot de volle gestalte van een man in Christus Jezus, zal voor koningen staan, voor de zogenaamde grote mensen van de wereld, en de lof laten horen van Hem die hem uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaarlijke licht. —*Christian Education*, p. 97.

We moeten ijverige werkers zijn; een werkeloos mens is een ellendig schepsel. Maar welk excuus kan er worden aangeboden voor luiheid in het grote werk waarvoor Christus zijn leven gaf om het te volbrengen? De geestelijke vermogens houden op te bestaan als ze niet worden beoefend, en het is Satans bedoeling dat ze zullen vergaan. De hele hemel is actief bezig met het voorbereiden van een volk voor de wederkomst van Christus naar onze wereld en "wij zijn samen met God arbeiders". Het einde van alle dingen is nabij. Nu is onze kans om te werken. "De nacht komt, waarin niemand kan werken." We moeten Christus en zijn gekruisigde verkondigen en zo de weg bereiden voor zijn tweede verschijning. ...

Verenig je met de grote Meesterwerker, volg de zelfverloochenende Verlosser op zijn pelgrimstocht van liefde op aarde. Dezelfde Jezus die met zijn discipelen wandelde, die hen op aarde onderwees, die zwoegde en leed in zijn menselijke natuur, is bij ons in zijn goddelijke kracht. Hij is aan onze rechterhand om te helpen in elke noodsituatie. Laten we Jezus verheffen en de Bijbelse fundering voor ons geloof onthullen. —*The Review and Herald*, 24 januari 1893.

Woensdag 11 oktober: Gods volk: De kanalen van zending

God had Israël uitverkoren. Hij had hen geroepen om de kennis van Zijn wet en van de symbolen en profetieën die naar de Verlosser wezen, onder de mensen te brengen. Hij wilde dat zij als bronnen van redding voor de wereld zouden zijn. Wat Abraham was in het land van zijn verblijf, wat Jozef was in Egypte, en Daniël in de voorhoven van Babylon, moest het Hebreeuwse volk zijn onder de naties. Zij moesten God aan de mensen openbaren.

Bij de roeping van Abraham had de Heer gezegd: "Ik zal u zegenen ... en gij zult tot een zegen zijn ... en in u zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden." Genesis 12:2, 3. Dezelfde lering werd herhaald door de profeten. —*The Desire of Ages*, p. 27.

"Gij zijt het licht der wereld," verklaart Christus. "Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken." Matteüs 5:14, 16. Gods werk op aarde in deze laatste dagen is om het licht te weerspiegelen dat Christus in de wereld bracht. Dit licht moet de grove duisternis van eeuwen verdrijven. Mannen en vrouwen in heidense duisternis moeten bereikt worden door hen die ooit in een vergelijkbare toestand van onwetendheid verkeerden, maar die de kennis van de waarheid van Gods woord hebben ontvangen. Deze heidense volken zullen gretig het onderricht aanvaarden dat hen gegeven wordt in de kennis van God.

Heel kostbaar voor God is Zijn werk op aarde. Christus en de hemelse engelen houden het elk moment in de gaten. Naarmate we de komst van Christus naderen, zal meer en nog meer zendingswerk onze inspanningen opeisen. De boodschap van de vernieuwende kracht van Gods genade zal naar elk land en klimaat worden gebracht, totdat de waarheid de wereld zal omvatten. ... Maar voordat dit werk volbracht kan worden, moeten we hier in ons eigen land het werk van de Heilige Geest in onze harten ervaren. —*Counsels to Parents, Teachers and Students*, pp. 531, 532.

Als de kerk van Christus het doel van onze Heer zou vervullen, zou er licht worden geworpen op allen die in duisternis en in de schaduw van de dood zitten. In plaats van samen te komen en verantwoordelijkheid en kruisdragen te mijden, zouden de leden van de kerk zich verspreiden over alle landen, het licht van Christus via hen laten schijnen en werken zoals Hij deed voor de redding van zielen, en dit "evangelie van het koninkrijk" zou snel over de hele wereld worden verspreid.

Het kruis van Golgotha moet hoog boven de mensen worden verheven, hun gedachten absorberen en concentreren. Dan zullen alle geestelijke vermogens opgeladen worden met goddelijke kracht, rechtstreeks van God. Dan zal er een concentratie zijn van de energieën in oprecht werk voor de Meester. De werkers zullen stralen van licht de wereld insturen, als levende agentschappen om de aarde te verlichten. —*Thoughts from the Mount of Blessings*, pp. 42, 44.

Donderdag 12 oktober: De wereld: De arena van missie

De zichtbare aanwezigheid van Christus stond op het punt om aan de discipelen te worden onttrokken, maar een nieuwe gave van kracht zou de discipelen ten deel vallen. De Heilige Geest zou hun in zijn volheid worden gegeven en hen verzegelen voor hun werk. "Zie," zei de Verlosser, "Ik zend de belofte van Mijn Vader over u; maar blijft in de stad Jeruzalem, totdat u kracht van boven gegeven wordt." Lucas 24:49. "Want Johannes doopte waarlijk met water, maar gij zult niet vele dagen later met de Heilige Geest gedoopt worden." "Gij zult kracht ontvangen, nadat de Heilige Geest over u gekomen is; en gij zult van Mij getuigen in Jeruzalem, en in geheel Judea, en in Samaria, en tot het uiterste der aarde." Handelingen 1:5, 8.

De Verlosser wist dat geen enkel argument, hoe logisch ook, harde harten zou doen smelten of door de korst van wereldsgezindheid en egoïsme zou breken. Hij wist dat Zijn discipelen de hemelse gave moesten ontvangen; dat het evangelie alleen effectief zou zijn als het werd verkondigd door harten die warm waren gemaakt en lippen die welsprekend waren gemaakt door een levende kennis van Hem die de weg, de waarheid en het leven is. Het werk dat aan de discipelen was opgedragen zou grote efficiëntie vereisen; want het getij van het kwaad was diep en sterk tegen hen gekeerd. Een waakzame, vastberaden leider voerde het bevel over de krachten van de duisternis, en de volgelingen van Christus konden alleen strijden voor het recht door de hulp die God, door Zijn Geest, hen zou geven. —*Acts of the Apostles*, pp. 30, 31.

De discipelen moesten niet wachten tot de mensen naar hen toe kwamen. Ze moesten naar de mensen toe gaan, op zoek naar zondaars zoals een herder op zoek gaat naar verloren schapen. Christus opende de wereld voor hen als hun werkterrein. Ze moesten "de hele wereld ingaan en aan alle schepselen het evangelie verkondigen." Markus 16:15. Het was over de Verlosser dat ze moesten

prediken, over Zijn leven van onzelfzuchtige dienstbaarheid, Zijn dood van schaamte, Zijn ongeëvenaarde, onveranderlijke liefde. Zijn naam moest hun parool zijn, hun band van vereniging. In Zijn naam moesten ze de bolwerken van de zonde onderwerpen. Geloof in Zijn naam moest hen als christenen kenmerken. —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 14.*

Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij zijt en Ik in U, opdat ook zij één zijn in ons; opdat de wereld gelooft, dat Gij Mij gezonden hebt. Johannes 17:21.

Laat deze woorden vaak herhaald worden en laat elke ziel dagelijks zijn ideeën en geest en actie trainen zodat hij dit gebed van Jezus Christus kan vervullen. Hij vraagt geen onmogelijke dingen van Zijn Vader. Hij bidt juist om de dingen die in Zijn discipelen moeten zijn met betrekking tot hun eenheid met elkaar en hun eenheid en gemeenschap met God en Jezus Christus. Alles wat hier niet aan voldoet, is geen volmaaktheid van christelijk karakter. De gouden keten van liefde, die de harten van de gelovigen bindt in eenheid, in banden van gemeenschap en liefde, en in eenheid met Christus en de Vader, maakt de verbinding volmaakt, en geeft aan de wereld een getuigenis van de kracht van het christendom dat niet kan worden betwist. —*That I may Know Him, blz. 173.*

Vrijdag 13 oktober: voor verder lezen

Our High Calling, “Fullness of Christ’s Ransom,” p. 78;

The Acts of the Apostles, “Written from Rome,” pp. 478, 479.

Les 3 - Gods oproep tot missie

Sabbatmiddag 14 oktober

De Engel van het Verbond geeft Zijn dienaren de macht om de waarheid naar alle delen van de wereld te brengen. Hij heeft Zijn engelen uitgezonden met de boodschap van barmhartigheid; maar alsof zij niet snel genoeg op hun weg waren om Zijn hart van smachtende liefde te bevredigen, legt Hij op ieder lid van Zijn kerk de verantwoordelijkheid om deze boodschap te verkondigen. "Laat wie hoort zeggen: Kom." Elk lid van de kerk moet zijn trouw tonen door de dorstigen uit te nodigen om van het water des levens te drinken. Een keten van levende getuigen moet de uitnodiging naar de wereld dragen. Wil jij je deel doen in dit grote werk?

Jezus roept op dat vele zendelingen, mannen en vrouwen zichzelf aan God wijden, bereid zijn om besteed te worden in Zijn dienst. O, kunnen we niet onthouden dat hier een wereld is om voor te werken? Zullen we niet stap voor stap vooruitgaan en God ons laten gebruiken als Zijn helpende hand? Zullen we onszelf niet op het altaar van dienstbaarheid plaatsen? Dan zal de liefde van Christus ons aanraken en veranderen, ons gewillig maken omwille van Hem het werk te doen en te durven. —*Colporteur Ministry, p. 18.*

God heeft ons de gave van het spreken gegeven, zodat we aan anderen Zijn omgang met ons kunnen voordragen, zodat Zijn liefde en mededogen andere harten kunnen raken en zodat ook andere zielen Hem kunnen loven die hen uit de duisternis naar Zijn wonderbaarlijke licht heeft geroepen. De Heer heeft gezegd: "Gij zijt Mijn getuigen." Jesaja 43:10. Maar allen die geroepen zijn om getuigen voor Christus te zijn, moeten van Hem leren, zodat zij efficiënte getuigen kunnen zijn. Als kinderen van de hemelse Koning moeten zij zichzelf opvoeden om te getuigen met een heldere, duidelijke stem en op zo'n manier dat niemand de indruk kan krijgen dat zij aarzelen om te vertellen over de barmhartigheden van de Heer. —*Thoughts from the Mount of Blessings, p. 243.*

In bijzondere zin zijn zevendedagsadventisten in de wereld gezet als wachters en lichtdragers. Aan hen is de laatste waarschuwing voor een verloren wereld toevertrouwd. Op hen schijnt het wonderbaarlijke licht van het woord van God. Aan hen is een werk toevertrouwd van de meest

plechtige betekenis — de verkondiging van de boodschappen van de eerste, tweede en derde engel. Er is geen ander werk van zo'n groot belang. Ze moeten hun aandacht door niets anders laten opslokken.

De meest plechtige waarheden die ooit aan stervelingen zijn toevertrouwd, zijn ons gegeven om aan de wereld te verkondigen. De verkondiging van deze waarheden moet ons werk zijn. De wereld moet gewaarschuwd worden en Gods volk moet trouw zijn aan het vertrouwen dat aan hen is verleend.

...

Het is geen kleinigheid dat de raadsbesluiten en plannen van God zo duidelijk voor ons zijn geopend. Het is een prachtig voorrecht om de wil van God te kunnen begrijpen zoals die geopenbaard is in het zekere woord van de profetie. Dit legt een zware verantwoordelijkheid op ons. God verwacht van ons dat we de kennis die Hij ons heeft gegeven aan anderen doorgeven. —*Testimonies for the Church, vol. 9, p. 19.*

Zondag 15 oktober: Verdergaan dan onze comfortzone

De bewoners van de vlakte van Shinar stichtten hun koninkrijk voor zelfverheffing, niet voor de glorie van God. Als ze waren geslaagd, zou een machtige macht hebben geheerst, die gerechtigheid zou hebben uitgebannen en een nieuwe religie zou hebben ingehuldigd. De wereld zou gedemoraliseerd zijn. Maar God laat de wereld nooit zonder getuigen voor Hem achter. In deze tijd waren er mensen die zich voor God vernederden en tot Hem riepen. "O God," smeekten zij, "kom tussenbeide tussen Uw zaak en de plannen en methoden van de mensen." ...

Plotseling werd het werk dat zo voorspoedig gevorderd was, gestopt. Engelen werden gezonden om het doel van de bouwers teniet te doen. ... Verwarring en ontzetting volgden. Al het werk kwam tot stilstand. . .

"De Heer verstrooide hen vandaar over de gehele aarde." Deze verstrooiing was het middel om de aarde te bevolken en zo werd het doel van de Heer volbracht met precies dezelfde middelen die de mensen hadden gebruikt om de vervulling ervan te voorkomen.

In onze tijd verlangt de Heer dat Zijn volk over de hele aarde verspreid zal zijn. Ze mogen niet op een kluitje blijven zitten. Jezus zei: "Gaat heen in de gehele wereld en verkondigt het evangelie aan alle schepselen" (Marcus 16:15). —*Conflict and Courage, p. 43.*

De gevallen wereld is het slagveld van het grootste conflict dat het hemelse universum en de aardse machten ooit hebben meegemaakt. Zij werd aangewezen als het theater waarop de grote strijd tussen goed en kwaad, tussen hemel en hel, zou worden uitgevochten. Ieder mens speelt een rol in dit conflict. Niemand kan op neutraal terrein staan. Mensen moeten de Verlosser van de wereld accepteren of afwijzen. Iedereen is getuige, voor of tegen Christus. Christus roept degenen die onder zijn banier staan op om als trouwe soldaten het conflict met Hem aan te gaan, zodat zij de kroon van het leven mogen beërven. Zij zijn aangenomen als zonen en dochters van God. Christus heeft hun Zijn verzekerde belofte nagelaten, dat groot de beloning in het Koninkrijk der hemelen zal zijn voor hen die deelhebben aan Zijn vernedering en lijden omwille van de waarheid. —*Sons and Daughters of God, p. 242.*

De trouwe ambassadeur van Christus schaamt zich niet voor de banier van de waarheid. Hij houdt niet op de waarheid te verkondigen, hoe impopulair die ook is. Op alle plaatsen, gelegen of ongelegen verkondigt hij de blijde tijding van het heil. Zendingen voor God zijn geroepen om gevaren te trotseren, ontberingen te verdragen en te lijden onder minachting omwille van de waarheid, maar te midden van gevaren, ontberingen en verwijten moeten zij nog steeds de banier omhooghouden ...

Deze getuigen van de laatste dagen zijn moedige soldaten van Jezus Christus. Ze hebben geproefd van de krachten van de komende wereld. Hun voeten staan niet op zand, maar op een vaste rots. Ze laten zich niet gemakkelijk afbrengen van het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd. Zij

zullen door hun leider gesterkt worden om moeilijkheden aan te kunnen. Zij zijn boodschappers van gerechtigheid, vertegenwoordigers van Christus, die de triomfen van genade openbaren. —*Reflecting Christ*, p. 347.

Maandag 16 oktober: Een zegen worden voor de hele wereld

Het vonnis dat over Satan werd uitgesproken, "Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; het zal uw hoofd vermorzelen en gij zult zijn hiel verbrijzelen" (Genesis 3:15), was voor onze eerste ouders een belofte van de verlossing die door Christus zou worden bewerkstelligd. ...

De Messias moest van koninklijke bloede zijn, want in de profetie die Jakob uitsprak, zei de Heer: "De scepter zal niet wijken van Juda, noch een wetgever van tussen zijn voeten, totdat Shiloh komt; en tot Hem zal de verzameling van het volk zijn." Genesis 49:10.

Jesaja profeteerde ... "Ik zal een eeuwig verbond met u sluiten, de zekere barmhartigheden van David. Zie, Ik heb Hem gegeven tot een getuige voor het volk, een leidsman en bevelhebber voor het volk. Zie, gij zult een volk roepen dat gij niet kent, en volken die u niet gekend hebben, zullen tot u komen vanwege de Here, uw God." Jesaja 55:4-5. —*Acts of the Apostles*, pp. 222, 223.

Christus verliet zijn huis van veiligheid en vrede, verliet de heerlijkheid die Hij bij de Vader had voordat de wereld bestond, verliet zijn positie op de troon van het universum. Hij ging op weg, een lijdend, verzocht mens; Hij ging op weg in eenzaamheid, om in tranen te zaaien, om met Zijn bloed het zaad des levens te besproeien voor een verloren wereld.

Zijn dienaren moeten op dezelfde manier uitgaan om te zaaien. Toen Abraham geroepen werd om een zaaier van het zaad der waarheid te worden, werd hem geboden: "Trek uit uw land, en uit uw verwanten en uit uws vaders huis, naar een land, dat Ik u wijzen zal." Genesis 12:1. "En hij ging uit, niet wetende waarheen hij ging. Hebreëen 11:8. ... Dus zij die geroepen zijn om zich met Christus te verenigen, moeten alles achterlaten om Hem te kunnen volgen. Oude verbanden moeten worden verbroken, levensplannen moeten worden opgegeven, aardse hoop moet worden opgegeven. In zwoegen en tranen, in eenzaamheid en door opoffering moet het zaad gezaaid worden. —*Christ's Object Lessons*, p. 36.

Er zijn mensen die een gunstige positie innemen in alle dingen van dit leven, maar God heeft misschien elders een werk voor hen om te doen, een werk dat ze niet zouden kunnen doen onder hun verwanten en vrienden. De positie van gemak en de familieleden die hen omringen kan hen hinderen om juist die karaktertrekken te ontwikkelen waarvan God wil dat ze die ontwikkelen. Maar God ziet dat het veranderen van hun positie en hen naar een heel andere omgeving sturen, de allerbeste plaats voor hen zal zijn om een karakter te ontwikkelen dat Hem zal verheerlijken.

Als we ons naar een plaats begeven waar alles gemakkelijk en comfortabel is, voelen we niet zozeer de noodzaak om van moment tot moment van God afhankelijk te zijn. God brengt ons in Zijn voorzienigheid in posities waar we onze noodzaak van Zijn hulp en kracht zullen voelen. —*In Heavenly Places*, p. 112.

Dinsdag 17 oktober: De roeping van Abraham

Wat is verzoeking? Het is het middel waarmee degenen die beweren de kinderen van God te zijn op de proef worden gesteld en worden beproefd. We lezen dat God Abraham verzocht, dat Hij de kinderen van Israël verzocht. Dit betekent dat Hij toestond dat omstandigheden zich voordeden om hun geloof te testen en hen naar Hem te laten kijken voor hulp. God staat toe dat Zijn volk vandaag de dag in verzoeking wordt gebracht, zodat zij zich realiseren dat Hij hun helper is. Als zij tot Hem naderen wanneer zij verzocht worden, dan versterkt Hij hen om de verzoeking het hoofd te bieden. Maar als ze

toegeven aan de vijand en verzuimen om zich dicht bij hun Almachtige Helper te bevinden, dan worden ze overwonnen. Ze scheiden zich van God af. Zij geven er geen blijk van dat zij op Gods weg wandelen. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 1, p. 1094.*

Abraham reisde verder naar het zuiden en opnieuw werd zijn geloof op de proef gesteld. De hemelen hielden hun regen tegen, de beken hielden op te stromen in de valleien en het gras verdorde op de vlakten. De kudde vonden geen weidegrond en de hongerdood bedreigde het hele kampement. Twijfelde de patriarch nu niet aan de leiding van de Voorzienigheid? Keek hij niet verlangend terug naar de overvloed van de Chaldeeuwse vlakten? Iedereen keek reikhalzend uit naar wat Abraham zou doen, toen de ene na de andere ellende hem overviel. Zolang zijn vertrouwen onwankelbaar leek, voelden zij dat er hoop was; zij waren ervan verzekerd dat God zijn Vriend was en dat Hij hem nog steeds leidde.

Abraham kon de leiding van de Voorzienigheid niet verklaren; hij had zijn verwachtingen niet waargemaakt, maar hij hield vast aan de belofte: "Ik zal u zegenen en uw naam groot maken en gij zult tot zegen zijn." Met ernstig gebed overwoog hij hoe hij het leven van zijn volk en zijn kudde kon behouden, maar hij stond niet toe dat de omstandigheden zijn geloof in Gods woord aan het wankelen brachten. Om aan de hongersnood te ontsnappen trok hij Egypte in. Hij verliet Kanaän niet en keerde in zijn extremiteit niet terug naar het Chaldeeuwse land waar hij vandaan kwam, waar geen schaarste aan brood was; maar hij zocht een tijdelijk toevluchtsoord zo dicht mogelijk bij het Land van Belofte, met de bedoeling om spoedig terug te keren waar God hem had geplaatst. —*Patriarchs and Prophets, pp. 128, 129.*

Het geloof van Abraham zou ons voorbeeld moeten zijn, maar hoe weinigen zullen geduldig een eenvoudige test van terechtwijzing verdragen voor de zonden die hun eeuwig welzijn in gevaar brengen. Hoe weinigen ontvangen berisping met nederigheid en doen er hun voordeel mee. Gods aanspraak op ons geloof, onze diensten, onze genegenheid zou een opgewekt antwoord moeten krijgen. We zijn oneindige schuldenaren van de Heer en zouden zonder aarzelen moeten voldoen aan de minste van Zijn eisen. Om een gebodbreker te zijn is het niet nodig dat we de hele morele code met voeten treden. Als we één voorschrift negeren, zijn we overtreders van de heilige wet. Maar als we echte gebodenbewaarders willen zijn, moeten we elke eis die God ons heeft opgelegd strikt naleven. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 253.*

Woensdag 18 oktober: De vroege kerk en comfortzones

Nadat de discipelen door vervolging uit Jeruzalem waren verdreven, verspreidde de evangelieboodschap zich snel door de gebieden die buiten de grenzen van Palestina lagen. Sommigen van de discipelen "reisden tot in Fenicië, en Cyprus, en Antiochië, om het woord te verkondigen". Hun arbeid beperkte zich meestal tot de Hebreeuwse en Griekse Joden, van wie in deze tijd grote kolonies in bijna alle steden van de wereld te vinden waren. ...

Het was God die de eerste gelovigen de naam Christen gaf. Dit is een koninklijke naam, gegeven aan iedereen die zich met Christus verbindt. Het was over deze naam dat Jakobus later schreef: "Onderdrukken rijke mensen u niet en trekken ze u niet voor de rechterstoel? Lasteren zij niet die waardige naam, waardoor gij geroepen zijt?" Jakobus 2:6, 7. En Petrus verklaarde: "Als iemand als christen lijdt, laat hij zich dan niet schamen, maar laat hij God daarvoor verheerlijken." "Indien men u verwijten maakt om de naam van Christus, zo zijt gij gelukkig, want de geest der heerlijkheid en van God rust op u." 1 Petrus 4:16, 14. —*Acts of the Apostles, pp. 155, 157.*

Petrus overwon zijn natuurlijke vooroordeel om aan tafel te zitten met de bekeerlingen uit de heidenen. Maar toen bepaalde Joden, die ijverden voor de ceremoniële wet, uit Jeruzalem kwamen,

veranderde Petrus op onoordeelkundige wijze zijn houding ten opzichte van de bekeerlingen uit het heidendom. ... Deze openbaring van zwakheid aan de kant van hen die gerespecteerd en geliefd waren als leiders, liet een zeer pijnlijke indruk achter op de gedachten van de niet-Joodse gelovigen. De kerk dreigde verdeeld te raken. Maar Paulus, die de ondermijnende invloed zag van het onrecht dat de kerk was aangedaan door de dubbele rol die Petrus speelde, berispte hem openlijk voor het verbergen van zijn ware gevoelens. ...

Petrus zag de vergissing waarin hij terecht was gekomen en begon onmiddellijk het aangerichte kwaad te herstellen, voor zover dat in zijn macht lag. God, die het einde van het begin kent, stond toe dat Petrus deze zwakheid van karakter openbaarde, zodat de beproefde apostel zou zien dat er niets in hem was waarop hij zich kon beroemen. —*Acts of the Apostles*, pp. 197, 198.

Christus probeerde de discipelen de waarheid te leren dat er in Gods koninkrijk geen territoriale grenzen, geen kaste en geen aristocratie bestaan; dat ze naar alle volken moeten gaan en hen de boodschap van de liefde van een Verlosser moeten brengen. Maar pas later realiseerden ze zich in al zijn volheid dat God "alle mensenvolkeren uit één bloed gemaakt heeft om op de gehele aardbodem te wonen, en Hij heeft de vooraf bepaalde tijden en de grenzen van hun woonplaats bepaald, opdat zij de Heer zouden zoeken, als zij Hem mochten zoeken en vinden, hoewel Hij niet ver van eenieder van ons is." Handelingen 17:26, 27. —*Acts of the Apostles*, blz. 20.

Donderdag 19 oktober: Beginnen waar je bent

Christus droeg Zijn discipelen op om het werk te doen dat Hij in hun handen had achtergelaten, te beginnen in Jeruzalem. Jeruzalem was het toneel geweest van Zijn verbazingwekkende neerbuigendheid voor de mensheid. Daar had Hij geleden, was Hij afgewezen en veroordeeld. Het land Judea was Zijn geboorteplaats. Daar had Hij, gekleed in het gewaad van de mensheid, met mensen gewandeld en weinigen hadden opgemerkt hoe dicht de hemel bij de aarde kwam toen Jezus onder hen was. In Jeruzalem moest het werk van de discipelen beginnen.

Met het oog op alles wat Christus daar had geleden en de ongewaardeerde arbeid die Hij had verricht, hadden de discipelen kunnen pleiten voor een meer veelbelovende akker; maar zij deden zo'n pleidooi niet. De grond waar Hij het zaad van de waarheid had uitgestrooid, moest door de discipelen worden bewerkt, en het zaad zou opkomen en een overvloedige oogst opleveren. In hun werk zouden de discipelen vervolging moeten ontmoeten door de jaloezie en haat van de Joden; maar dit had hun Meester doorstaan, en ze moesten er niet voor vluchten. Het eerste aanbod van genade moet gedaan worden aan de moordenaars van de Verlosser. —*The Desire of Ages*, p. 820.

We naderen het einde van de geschiedenis van deze aarde; binnenkort zullen we voor de grote witte troon staan. Jullie mogelijkheden om te werken zullen spoedig voorbij zijn. Werk daarom terwijl u er vandaag toe geroepen wordt. Met de hulp van God kan elke ware gelovige zien waar er werk te doen is. Wanneer de menselijke wil samenwerkt met de wil van God, wordt hij almachtig en kan de werker kansen maken. Let op de zielen met wie je in contact komt. Kijk uit naar gelegenheden om een woord bij elke gelegenheid tot hen te spreken. Wacht niet op een introductie, of tot je hen leert kennen, voordat je probeert de verloren zielen om je heen te redden. Als je serieus aan het werk gaat, zullen er wegen voor je opengaan om dit werk te volbrengen. Leun op de goddelijke arm voor wijsheid, kracht en vaardigheid voor het werk dat God je heeft gegeven om te doen. —*Our High Calling*, blz. 298.

Zullen onze kerken nu opstaan en zich bewust worden van de situatie? De vertegenwoordigers van Christus moeten een last voor de zielen dragen. Elke natie en elke soort en elke tong en elk volk moet de laatste boodschap van barmhartigheid aan de wereld horen. Wanneer onze kerkleden een beter begrip hebben van de Bijbelse waarheid, zullen ze ontwaken uit hun slaperige sluimering en bereid zijn

hun geld te besteden aan de zaak van God en zich serieus in te zetten onder leiding van de Heilige Geest. Gods volk is Zijn agent, aangesteld om de waarheid te verkondigen in alle delen van de wereld.

...

Elk gemeentelid moet zich actief inzetten voor de Meester. "Waarom staat gij hier de hele dag ledig?" vraagt Hij. "Ga vandaag werken in Mijn wijngaard. Werk terwijl het dag is, want de nacht komt, wanneer niemand kan werken." —*Reflecting Christ*, p. 204.

Vrijdag 20 oktober: voor verder lezen

This Day with God, "Let Your Light Shine," p. 211;

Thoughts From the Mount of Blessings, "Bring Us Not Into Temptation," pp. 117–120.

Les 4 - Gods missie delen

Sabbatmiddag 21 oktober

Wie beweert een christen te zijn, zou zichzelf moeten onderzoeken en kijken of hij net zo vriendelijk en attent is voor zijn medemensen als hij wil dat zijn medemensen voor hem zijn. Christus leerde dat rang of rijkdom geen verschil mag maken in onze omgang met elkaar en dat in het licht van de hemel allen broeders zijn. Aardse bezittingen of wereldse eer tellen niet mee in Gods waardering van de mens. Hij heeft alle mensen gelijk geschapen; Hij heeft geen aanzien des persoons. Hij waardeert een mens naar de deugd van zijn karakter.

Ware godsvrucht bezitten, betekent elkaar liefhebben, elkaar helpen, de godsdienst van Jezus in ons leven zichtbaar maken. Wij moeten gewijde kanalen zijn waardoor de liefde van Christus stroomt naar hen die hulp nodig hebben. Wie het dichtst bij gehoorzaamheid aan de goddelijke wet komt, zal God het meest van dienst zijn. Hij die Christus volgt, uitreikend naar Zijn goedheid, Zijn mededogen, Zijn liefde voor de menselijke familie, zal door God geaccepteerd worden als een werker samen met Hem. —*In Heavenly Places*, p. 287.

De basis van onze hoop in Christus is het feit dat we onszelf erkennen als zondaars die herstel en verlossing nodig hebben. Juist omdat we zondaars zijn, hebben we de moed om Hem als onze Verlosser te claimen. Laten we er dan voor waken dat we met de dwalenden omgaan op een manier die anderen de indruk zou geven dat we geen verlossing nodig hebben. Laten we niet aan de kaak stellen, veroordelen en vernietigen alsof we foutloos zijn. Het is het werk van Christus om te herstellen, te helen, te herstellen. God is liefde. Hij geeft Satan geen gelegenheid om te zegevieren door het slechtste te laten verschijnen of door onze zwakheden aan onze vijanden bloot te leggen. —*In Heavenly Places*, p. 291.

God heeft Zijn dienaren kostbare kennis van Zijn waarheid gegeven en Hij verlangt dat zij zich nauw met Jezus verbinden en door sympathie hun broeders naderen, zodat zij hen al het goede kunnen doen dat in hun macht ligt. De Verlosser van de wereld raadpleegde niet Zijn eigen genoegen, maar ging rond om goed te doen. Hij verbond Zich nauw met de Vader, opdat Hij hun verenigde kracht op de zielen van de mensen zou kunnen overbrengen om hen van het eeuwige verderf te redden. Op dezelfde manier moeten Zijn dienaren spiritualiteit cultiveren als ze verwachten te slagen in hun werk.

Jezus had zoveel medelijden met arme zondaars dat Hij de hemelse hoven verliet en de koninklijke gewaden terzijde legde en Zichzelf vernederde voor de mensheid, opdat Hij de noden van de mens zou leren kennen en hem zou helpen om boven de verloedering van de zondeval uit te stijgen. Wanneer Hij de mens zulk onbetwistbaar bewijs van Zijn liefde en tederste medeleven heeft gegeven, hoe belangrijk is het dan dat Zijn vertegenwoordigers Zijn voorbeeld navolgen door dicht bij hun medemensen te komen en hen te helpen een waar christelijk karakter te vormen. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 268.

Zondag 22 oktober: De gave van gastvrijheid

De Bijbel legt veel nadruk op de praktijk van gastvrijheid. Niet alleen wordt gastvrijheid als een plicht opgelegd, maar er worden ook vele prachtige voorbeelden getoond van de uitoefening van deze genade en de zegeningen die het met zich meebrengt. De belangrijkste daarvan is de ervaring van Abraham.

In de geschriften van Genesis zien we de patriarch in de hete zomernacht uitrusten in zijn tentdeur onder de schaduw van de eiken van Mamre. Drie reizigers komen dichterbij. Ze doen geen beroep op gastvrijheid, vragen niet om een gunst, maar Abraham staat niet toe dat ze onverrichter zake hun weg vervolgen. Hij is een oude man, een man van waardigheid en rijkdom, een hooggeëerd man die gewend is om leiding te geven; maar bij het zien van deze vreemdelingen "rende hij hen tegemoet vanuit de tentdeur en boog zich naar de grond". ... Met zijn eigen handen bracht hij water, zodat zij het stof van hun reis van hun voeten konden wassen. Hij zocht zelf hun voedsel uit; terwijl zij uitrustten in de verkoelende schaduw, maakte Sara, zijn vrouw, hun maaltijd klaar, en Abraham stond eerbiedig naast hen terwijl zij van zijn gastvrijheid genoten. Deze vriendelijkheid toonde hij hen eenvoudig als reizigers, passerende vreemdelingen, die misschien nooit meer op zijn weg zouden komen. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 341.*

Er zijn velen ... voor wie we onze huizen tot een zegen zouden kunnen maken. Onze sociale omgang moet niet bepaald worden door de dictaten van wereldse gewoonten, maar door de Geest van Christus en de leer van Zijn woord. De Israëlieten namen bij al hun feesten de armen, de vreemdeling en de Leviet mee, die zowel de assistent van de priester in het heiligdom was, als een godsdienstige leraar en zendeling. Zij werden beschouwd als de gasten van het volk, om hun gastvrijheid te delen bij alle gelegenheden van sociale en religieuze vreugde, en om teder te worden verzorgd bij ziekte of in nood. Het zijn zulke mensen die we welkom zouden moeten heten in onze huizen. Wat zou zo'n welkom de zendingsverpleegster of leraar, de zorgbeladen, hardwerkende moeder, of de zwakken en bejaarden, zo vaak zonder thuis en worstelend met armoede en vele ontmoedigingen, kunnen opvrolijken en bemoedigen. ...

Onze tijd hier is kort. We kunnen maar één keer door deze wereld reizen; laten we dan het beste uit het leven halen. Het werk waartoe we geroepen zijn vereist geen rijkdom of sociale positie of grote bekwaamheid. Het vereist een vriendelijke, zelfopofferende geest en een standvastig doel. Een lamp, hoe klein ook, kan, als hij constant brandt, het middel zijn om vele andere lampen aan te steken. Onze invloedssfeer lijkt misschien smal, onze bekwaamheid klein, onze mogelijkheden gering, onze verworvenheden beperkt; toch liggen er prachtige mogelijkheden voor ons door een trouw gebruik van de mogelijkheden van onze eigen huizen. Als we onze harten en huizen openstellen voor de goddelijke principes van het leven, zullen we kanalen worden voor stromen van levengevende kracht. —*The Ministry of Healing, pp. 352, 355.*

Maandag 23 oktober: Abrahams liefde voor iedereen

In de harten van Zijn belijdende volgelingen is er behoefte aan de tedere sympathie van Christus — een diepere liefde voor hen die Hij zo heeft gewaardeerd dat Hij Zijn eigen leven heeft gegeven voor hun verlossing. Deze zielen zijn kostbaar, oneindig veel kostbaarder dan enig ander offer dat we aan God kunnen brengen. Alle energie richten op een schijnbaar groots werk, terwijl we de behoeftigen verwaarlozen of de vreemdeling van zijn recht afkeren, is geen dienst die Zijn goedkeuring zal wegdragen. ...

Liefde is de basis van godsvrucht. Wat het beroep ook is, niemand heeft zuivere liefde tot God tenzij hij onzelfzuchtige liefde voor zijn broeder heeft. Maar we kunnen nooit in het bezit komen van deze geest door te proberen anderen lief te hebben. Wat nodig is, is de liefde van Christus in het hart. Wanneer de eigen-ik opgaat in Christus, komt de liefde spontaan naar boven. De volledigheid van het

christelijke karakter wordt bereikt wanneer de impuls om anderen te helpen en te zegenen voortdurend van binnenuit komt — wanneer de zonneschijn van de hemel het hart vervult en in het gelaat wordt geopenbaard. —*Christ's Object Lessons*, pp. 383, 384.

Abraham, een man van geloof, pleitte voor de inwoners van Sodom. Eens had hij hen door zijn zwaard gered, nu probeerde hij hen door gebed te redden. Met diepe eerbied en nederigheid drong hij aan op zijn pleidooi. Hij was zelf een zondaar en pleitte voor de zondaar. Zo'n geest zou iedereen moeten hebben die tot God nadert. Toch toonde Abraham het vertrouwen van een kind dat pleit bij zijn geliefde vader. Hij kwam dicht bij de hemelse boodschapper en drong vurig aan op zijn verzoek. ...

Liefde voor verloren zielen inspireerde Abrahams gebed. Terwijl hij de zonden van die verdorven stad verafschuwde, verlangde hij dat de zondaars gered zouden worden. Zijn diepe belangstelling voor Sodom toont de bezorgdheid die we moeten voelen voor de onboetvaardigen. We moeten haat koesteren voor de zonde, maar medelijden en liefde voor de zondaar. —*Conflict and Courage*, p. 51.

Om anderen te overtuigen van de kracht van de genade van Christus, moeten we de kracht ervan in onze eigen harten en levens kennen. Het evangelie dat we presenteren om zielen te redden moet het evangelie zijn waardoor onze eigen zielen gered zijn. Alleen door een levend geloof in Christus als een persoonlijke Redder is het mogelijk om onze invloed te laten voelen in een sceptische wereld. Als we zondaars uit de snelstromende stroom willen trekken, moeten onze eigen voeten stevig op de Rots, Christus Jezus, staan.

Het insigne van het christendom is geen uiterlijk teken, niet het dragen van een kruis of een kroon, maar het is datgene dat de vereniging van de mens met God openbaart. Door de kracht van Zijn genade die zich manifesteert in de transformatie van het karakter moet de wereld ervan overtuigd zijn dat God Zijn Zoon heeft gezonden als haar Verlosser. Geen enkele andere invloed die de menselijke ziel kan omringen heeft zo'n kracht als de invloed van een onzelfzuchtig leven. Het sterkste argument ten gunste van het evangelie is een liefhebbende en beminnelijke Christen. —*The Ministry of Healing*, pp. 469, 470.

Dinsdag 24 oktober: Abrahams geest van gebed

Kom je meer te weten over de waarheid? Heb je een levende verbinding met Jezus Christus? Abraham had dat, en hij sprak met engelen, en hij kon hen om een gunst vragen. ...

We hebben niet genoeg ernst in ons geloof of in onze ervaring. ... Zolang er in de hele wereld een ziel te redden is, willen jullie je opdringen aan de Bron van alle licht en kracht om deze zielen te redden. Jullie geven er niet om om een aardse, wereldse mal op jullie ervaring te hebben. Jullie hebben zielen te redden of te verliezen en jullie willen veel meer van Jezus in jullie leven, in jullie karakter en in jullie ervaring. Je kunt een hulp en zegen voor elkaar zijn door waarachtig te zijn in elke positie waar je bent, door te voelen dat je Gods vertegenwoordiger op aarde bent. —*This Day with God*, p. 95.

De lessen van Christus met betrekking tot gebed moeten zorgvuldig overwogen worden. Er is een goddelijke wetenschap in het gebed en Zijn illustratie brengt principes aan het licht die iedereen moet begrijpen. Hij laat zien wat de ware geest van het gebed is, Hij leert ons de noodzaak van volharding in het voorleggen van onze verzoeken aan God en verzekert ons van Zijn bereidheid om gebeden te verhoren en te beantwoorden.

Onze gebeden moeten geen egoïstische vragen zijn, alleen voor ons eigen voordeel. We moeten vragen opdat we mogen geven. Het principe van het leven van Christus moet het principe van ons leven zijn. ... Dezelfde toewijding, dezelfde zelfopoffering, dezelfde onderwerping aan de eisen van het woord van God, die in Christus zichtbaar waren, moeten gezien worden in Zijn dienaren. Onze missie in de wereld is niet om onszelf te dienen of te behagen; we moeten God verheerlijken door met Hem

samen te werken om zondaars te redden. We moeten zegeningen van God vragen die we aan anderen mogen doorgeven. Het vermogen om te ontvangen blijft alleen behouden door te geven. We kunnen niet doorgaan met het ontvangen van hemelse schatten zonder deze door te geven aan de mensen *om* ons heen.

Christus staat vandaag bij het reukofferaltaar en legt aan God de gebeden voor van hen die naar Zijn hulp verlangen.

De zielen die zich tot Hem wenden voor hun toevlucht, verheft Jezus boven de beschuldigingen en de twist van tongen. Geen mens of kwade engel kan deze zielen beschuldigen. Christus verenigt hen met Zijn eigen goddelijk-menselijke natuur. Ze staan naast de grote Zondedragers, in het licht dat van de troon van God komt. "Wie zal Gods uitverkorenen iets ten laste leggen? God is het die rechtvaardigt. Wie is hij die veroordeelt? Christus is het, die gestorven is, ja, die wederopgestaan is, die aan de rechterhand van God is, die ook voor ons pleit. Romeinen 8:33, 34. —*The Desire of Ages*, p. 568.

Woensdag 25 oktober: Abrahams missie

Door het leven van Kaïn, de moordenaar, te sparen, gaf God de wereld een voorbeeld van wat het gevolg zou zijn als we de zondaar in leven zouden laten om een ongebreidelde ongerechtigheid voort te zetten. Door de invloed van Kaïns leer en voorbeeld werden velen van zijn nakomelingen tot zonde gebracht, totdat "de slechtheid van de mens groot was op de aarde" en "elke verbeelding van de gedachten van zijn hart altijd slecht was". "Ook de aarde was verdorven voor God, en de aarde was vervuld van geweld." Genesis 6:5, 11.

Uit barmhartigheid voor de wereld wiste God in de tijd van Noach haar goddeloze inwoners uit. Uit barmhartigheid vernietigde Hij de verdorven inwoners van Sodom. Door de bedrieglijke macht van Satan krijgen de werkers van ongerechtigheid sympathie en bewondering en leiden zo voortdurend anderen tot rebellie. Het was zo in de tijd van Kaïn en Noach, en in de tijd van Abraham en Lot; het is zo in onze tijd. Het is uit barmhartigheid voor het universum dat God uiteindelijk de verwerpers van Zijn genade zal vernietigen. —*The Great Controversy*, p. 543.

"De zon was opgegaan op de aarde toen Lot Zoar binnenging." De heldere stralen van de morgen leken alleen voorspoed en vrede te brengen in de steden van de vlakte. De drukte van het actieve leven begon in de straten; de mensen gingen hun verschillende wegen, op weg naar de zaken of naar het plezier van de dag. De schoonzonen van Lot maakten zich vrolijk over de angsten en waarschuwingen van de onstandvastige oude man. Plotseling en onverwacht, als een donderslag bij heldere hemel, brak de storm los. De Heer regende zwavel en vuur uit de hemel op de steden en de vruchtbare vlakte; de paleizen en tempels, kostbare woningen, tuinen en wijngaarden, en de vrolijke, genotzoekende menigte die de vorige nacht nog de boodschappers van de hemel had beledigd — alles werd verteerd. ...

We leren de angstaanjagende en plechtige les dat Gods barmhartigheid weliswaar lang duurt voor de overtreder, maar dat er een grens is waarboven mensen niet verder mogen gaan in zonde. Wanneer die grens is bereikt, wordt het aanbod van barmhartigheid ingetrokken en begint de bediening van het oordeel. —*Patriarchs and Prophets*, p. 162.

Iedereen die de naam van Christus belijdt, moet een serieuze, belangeloze werker zijn, klaar om de principes van gerechtigheid te verdedigen. Iedere ziel zou een actief aandeel moeten hebben in het bevorderen van de zaak van God. Wat onze roeping ook is, als christenen hebben we een taak in het bekendmaken van Christus aan de wereld. We moeten zendelingen zijn, met als voornaamste doel het winnen van zielen voor Christus.

Aan zijn kerk heeft God het werk toevertrouwd om licht te verspreiden en de boodschap van zijn liefde uit te dragen. Ons werk is niet om te veroordelen, niet om aan te klagen, maar om met Christus

de mensen te trekken en te smeken om met God verzoend te worden. Wij moeten zielen bemoedigen, aantrekken en zo winnen voor de Verlosser. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 427.*

Donderdag 26 oktober: Onderwerping aan Gods wil

De Heer had in Zijn voorzienigheid beproevingen over Abraham gebracht om hem lessen te leren over onderwerping, geduld en geloof — lessen die moesten worden opgetekend ten bate van allen die later zouden worden geroepen om verdrukking te verdragen. God leidt Zijn kinderen langs een weg die zij niet kennen, maar Hij vergeet of verstoot hen niet die hun vertrouwen in Hem stellen. Hij liet toe dat lijden over Job kwam, maar Hij liet hem niet in de steek. Hij liet toe dat de geliefde Johannes verbannen werd naar het eenzame Patmos, maar de Zoon van God ontmoette hem daar en zijn visioen werd gevuld met taferelen van onsterfelijke heerlijkheid.

God staat toe dat beproevingen Zijn volk overvallen, zodat zij door hun standvastigheid en gehoorzaamheid zelf geestelijk verrijkt worden en dat hun voorbeeld een bron van kracht voor anderen kan zijn. "Ik weet welke gedachten Ik over u heb, zegt de Here, gedachten van vrede en niet van kwaad. Jeremia 29:11. Juist de beproevingen die ons geloof het zwaarst belasten en het doen lijken alsof God ons heeft verlaten, moeten ons dichter bij Christus brengen, zodat we al onze lasten aan Zijn voeten kunnen leggen en de vrede kunnen ervaren die Hij ons in ruil daarvoor zal geven.

We moeten dagelijks een geest van kinderlijke overgave koesteren en bidden dat onze ogen gezalfd mogen worden met de hemelse oogzalf, zodat we de aanwijzingen van de goddelijke wil mogen onderscheiden, opdat we niet in verwarring raken in onze ideeën, omdat onze wil alles lijkt te beheersen. Met het oog van geloof, met kinderlijke overgave als gehoorzame kinderen, moeten we naar God kijken, Zijn leiding volgen, en moeilijkheden zullen verdwijnen. De belofte is: "Ik zal u onderwijzen en u onderrichten. Ik zal u leiden met mijn oog" (Psalm 32:8).

Als we tot God komen in een nederige en leergierige geest, niet met onze plannen al gevormd voordat we Hem vragen en gevormd naar onze eigen wil, maar in onderwerping, in bereidheid om onderwezen te worden, in geloof, dan is het ons voorrecht om elk uur van de dag aanspraak te maken op de belofte. We mogen onszelf wantrouwen, en we moeten oppassen voor onze eigen neigingen en sterke neigingen, zodat we niet onze gedachten en plannen volgen en denken dat dit de weg van de Heer is. —*That I may Know Him, p. 249.*

Christus heeft erop aangedrongen dat Zijn mensen zonder ophouden bidden. Dit betekent dat we niet altijd op onze knieën moeten zitten, maar dat gebed moet zijn als de adem van de ziel. Onze stille verzoeken moeten, waar we ook zijn, tot God opstijgen en Jezus, onze Voorspraak, pleit namens ons en draagt met de wierook van Zijn gerechtigheid onze verzoeken tot de Vader.

De Here Jezus houdt van Zijn mensen en wanneer zij hun vertrouwen op Hem stellen en volledig op Hem vertrouwen, dan versterkt Hij hen. Hij zal door hen heen leven, hen de inspiratie van Zijn heiligende Geest geven, de ziel een vitale transfusie van Zichzelf geven. —*That I may Know Him, p. 78.*

Vrijdag 27 oktober: Voor verder lezen

Lift Him Up, "Love—The Evidence of Discipleship," p. 298;

The Upward Look, "Courage in the Lord," p. 266.

Les 5 - Smoesjes om missie te vermijden

Sabbatmiddag 28 oktober

Ninevé, hoe slecht het ook was geworden, was niet geheel aan het kwaad overgeleverd. Hij die "alle mensenzonen aanschouwt" (Psalm 33:13) en "elk kostbaar ding ziet" (Job 28:10) zag in die stad velen die naar iets beters en hogers reikten en die, als ze de gelegenheid kregen om van de levende God

te leren, hun slechte daden zouden afleggen en Hem zouden aanbidden. En dus openbaarde God zich in Zijn wijsheid op een onmiskenbare manier aan hen, om hen zo mogelijk tot bekering te brengen.

Het instrument dat voor dit werk werd gekozen was de profeet Jona, de zoon van Amittai. Tot hem kwam het woord van de Heer: "Sta op, ga naar Ninevé, die grote stad, en roep tegen haar, want hun goddeloosheid is voor Mijn aangezicht opgekomen." Jona 1:1, 2.

Terwijl de profeet nadacht over de moeilijkheden en schijnbare onmogelijkheden van deze opdracht, kwam hij in de verleiding om de wijsheid van de oproep in twijfel te trekken. Vanuit menselijk oogpunt leek het alsof er niets te winnen viel met het verkondigen van zo'n boodschap in die trotse stad. Hij vergat even dat de God die hij diende alwijs en almachtig was. Terwijl hij aarzelde en nog steeds twijfelde, overstelpte Satan hem met ontmoediging. De profeet werd gegrepen door een grote vrees, en hij "stond op om naar Tarshish te vluchten." Toen hij naar Joppa ging en daar een schip vond dat klaarlag om uit te varen, "betaalde hij de prijs daarvan en ging erin om met hen mee te gaan." Vers 3. —*Prophets and Kings*, pp. 265, 266.

Bij het geven van licht aan Zijn volk in de oudheid werkte God niet uitsluitend via één bepaalde klasse. Daniël was een prins van Juda. Jesaja was ook van koninklijke bloede. David was een herdersjongen, Amos een herder, Zacharia een gevangene uit Babel, Elisa een akkerbouwer. De Heer verhief profeten en prinsen, edelen en nederigen, tot Zijn vertegenwoordigers en leerde hen de waarheden die aan de wereld gegeven moesten worden.

Aan iedereen die deel krijgt aan Zijn genade wijst de Heer een werk voor anderen toe. Individueel moeten we in ons gebied en op onze plaats staan en zeggen: "Hier ben ik; zend mij." Jesaja 6:8. Op de bedienaar van het woord, de zendingsverpleegkundige, de christelijke arts, de individuele christen, of hij nu koopman of boer, vakman of monteur is — op allen rust de verantwoordelijkheid. Het is ons werk om het evangelie van hun verlossing aan de mensen te openbaren. Elke onderneming waarmee we ons bezighouden, moet een middel zijn om dit doel te bereiken.

Zij die hun aangewezen werk oppakken, zullen niet alleen een zegen zijn voor anderen, maar zij zullen zelf ook gezegend worden. Het bewustzijn van een goed uitgevoerde plicht zal een reflexmatige invloed hebben op hun eigen zielen. De moedelozen zullen hun moedeloosheid vergeten, de zwakken zullen sterk worden, de onwetenden intelligent, en allen zullen een onfeilbare helper vinden in Hem die hen geroepen heeft. —*The Ministry of Healing*, p. 148.

Zondag 29 oktober: Onze excuses: Angst

Meer mensen dan we denken verlangen ernaar om de weg naar Christus te vinden. Zij die de laatste boodschap van genade prediken moeten in gedachten houden dat Christus verheven moet worden als de toevlucht van de zondaar. Sommige predikanten denken dat het niet nodig is om bekering en geloof te prediken; zij nemen als vanzelfsprekend aan dat hun toehoorders bekend zijn met het evangelie, en dat zaken van een andere aard gepresenteerd moeten worden om hun aandacht vast te houden. Maar veel mensen zijn droevig onwetend met betrekking tot het plan van verlossing; ze hebben meer onderricht nodig over dit allesbepalende onderwerp dan over enig ander.

Theoretische verhandelingen zijn essentieel, zodat mensen de keten van waarheid kunnen zien, schakel na schakel, verenigend in een volmaakt geheel; maar geen enkele verhandeling zou ooit gepredikt moeten worden zonder Christus en Hem gekruisigd te presenteren als het fundament van het evangelie. —*Evangelism*, pp. 185, 186.

In de donkerste uren, onder de meest afschuwelijke omstandigheden, mag de christelijke gelovige zijn ziel gericht houden op de bron van alle licht en kracht. Dag na dag kan zijn hoop en moed worden vernieuwd door het geloof in God. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven." In de dienst van God hoeft er geen wanhoop, geen wankeling, geen angst te zijn. De Heer zal meer dan voldoen aan de

hoogste verwachtingen van hen die hun vertrouwen op Hem stellen. Hij zal hen de wijsheid geven die hun gevarieerde noden vereisen. —*Prophets and Kings*, p. 386.

Veel hangt af van de onophoudelijke activiteit van hen die waarachtig en trouw zijn, en daarom doet Satan al het mogelijke om het goddelijke doel te dwarsbomen dat door de gehoorzamen tot stand moet worden gebracht. Hij zorgt ervoor dat sommigen hun hoge en heilige missie uit het oog verliezen en tevreden worden met de genoegens van dit leven. Hij brengt hen ertoe om zich op hun gemak te vestigen of, omwille van grotere wereldse voordelen, zich te verwijderen van plaatsen waar ze een kracht ten goede zouden kunnen zijn. Anderen doet hij ontmoedigd vluchten voor hun plicht, vanwege tegenstand of vervolging. Maar de hemel heeft medelijden met al deze mensen. Aan ieder kind van God wiens stem de vijand van de zielen tot zwijgen heeft weten te brengen, wordt de vraag gesteld: "Wat doet gij hier?" Ik heb je opgedragen om de hele wereld in te gaan en het evangelie te verkondigen, om een volk voor te bereiden op de dag van God. Waarom bent u hier? Wie heeft je gestuurd? ...

Zij die, zelfs in beperkte mate, beseffen wat verlossing voor hen en hun medemensen betekent, zullen in zekere mate de enorme noden van de mensheid begrijpen. Hun harten zullen bewogen worden tot medelijden als ze de morele en geestelijke ellende zien van duizenden die onder de schaduw staan van een vreselijke straf, waarmee het fysieke lijden in het niets verbleekt. —*Prophets and Kings*, pp. 171, 172.

Maandag 30 oktober: Onze Excuses: Valse opvattingen

Als Jona, toen de oproep voor het eerst tot hem kwam, had stilgestaan om rustig na te denken, had hij kunnen weten hoe dwaas elke poging van zijn kant zou zijn om te ontsnappen aan de verantwoordelijkheid die op hem werd gelegd. Maar hij mocht niet lang ongestoord doorgaan met zijn waanzinnige vlucht. "De Heer zond een geweldige wind op zee en er was een geweldige storm op zee, zodat het schip gebroken zou worden. Toen werden de zeelieden bevreesd, en riepen ieder tot zijn god, en wierpen de koopwaar die in het schip was in zee, om het daarvan te verlichten. Maar Jona was neergedaald in de zijden van het schip; en hij lag en sliep vast." Verzen 4, 5. —*Prophets and Kings*, p. 267.

Vestig jullie harten in het geloof dat God weet van alle beproevingen en moeilijkheden die jullie zullen tegenkomen in de oorlog tegen het kwaad; want God wordt onteerd als een ziel Zijn macht kleineert door te spreken over ongelooft.

Deze wereld is Gods grote werkterrein; Hij heeft degenen die er wonen gekocht met het bloed van Zijn eniggeboren Zoon, en Hij wil dat Zijn boodschap van barmhartigheid naar iedereen uitgaat. Zij die de opdracht hebben gekregen om dit werk te doen, zullen beproefd en op de proef worden gesteld, maar zij moeten zich altijd herinneren dat God dichtbij is om hen te versterken en te ondersteunen. Hij vraagt ons niet om afhankelijk te zijn van gebroken riet. We moeten geen menselijke hulp zoeken. God verbiedt dat we de mens plaatsen waar God zou moeten zijn. De Heer Jehovah is "eeuwige kracht." —*Reflecting Christ*, p. 352.

Wanneer God de weg opent voor het volbrengen van een bepaald werk en zekerheid van succes geeft, moet de gekozen instrumentaliteit alles doen wat in zijn macht ligt om het beloofde resultaat te bewerkstelligen. Het gegeven succes zal evenredig zijn met het enthousiasme en de volharding waarmee het werk wordt uitgevoerd. God kan alleen wonderen verrichten voor Zijn volk als zij hun rol met onvermoeibare energie vervullen. Hij roept mannen op die toegewijd zijn aan Zijn werk, mannen met morele moed, met vurige liefde voor zielen en met een ijver die nooit verslapt. Zulke werkers zullen geen taak te zwaar vinden, geen vooruitzicht te hopeloos; ze zullen onversaagd doorwerken

totdat een ogenschijnlijke nederlaag wordt omgezet in een glorieuze overwinning. Zelfs gevangensmuren noch de martelaarsstaak daarbuiten zullen hen doen afwijken van hun doel om samen met God te werken aan de opbouw van Zijn koninkrijk. —*Prophets and Kings*, p. 263.

Degenen die het meest succesvol waren in het winnen van zielen waren mannen en vrouwen die niet trots waren op hun kunnen, maar die in nederigheid en geloof probeerden de mensen om hen heen te helpen. Jezus deed precies dit werk. Hij kwam dicht bij degenen die Hij wilde bereiken. Hoe vaak gaf Hij, met een paar mensen om Hem heen verzameld, Zijn lessen, en één voor één bleven de voorbijgangers staan om te luisteren, totdat een grote menigte in verwondering en met ontzag de woorden van de door de hemel gezonden Leraar hoorde. —*Gospel Workers*, p. 194.

Dinsdag 31 oktober: Onze Excuses: Ongemak

Elke ziel die gered wordt moet zijn eigen plannen opgeven en volgen waar Christus de weg leidt. Het verstand moet aan Christus worden overgegeven zodat Hij het kan reinigen, verfijnen en zuiveren. Dit zal altijd gebeuren als we de leer van Christus goed ontvangen. O, wat hebben we een intiemere kennismaking met Hem nodig! We moeten Zijn doel binnengaan en Zijn wil uitvoeren door met ons hele hart te zeggen: "Heer, wat wilt Gij dat ik doe?"

We moeten steeds voor ogen houden dat de tijd kort is. De ongerechtigheid neemt aan alle kanten toe. De rechtvaardigen zijn ingesteld als lichten in de wereld. Door hen moet de heerlijkheid van God aan de wereld worden geopenbaard. —*This Day with God*, p. 322.

Als je in verbondenheid met Christus bent, zul je ieder menselijk wezen naar waarde schatten. Je zult voor anderen dezelfde diepe liefde voelen die Christus voor jou heeft gevoeld. Dan zul je in staat zijn om degenen voor wie Hij stierf te winnen, niet te verdrijven, aan te trekken, niet af te stoten. Niemand zou ooit tot God zijn teruggebracht als Christus zich niet persoonlijk voor hen had ingespannen; en het is door dit persoonlijke werk dat we zielen kunnen redden. Wanneer je hen ziet die ten onder gaan in de dood, zul je niet rusten in stille onverschilligheid en gemak. ... Je hart zal in medeleven voor hen uitgaan en je zult hen de helpende hand reiken. In de armen van je geloof en liefde zul je hen tot Christus brengen. Je zult over hen waken en hen bemoedigen, en je sympathie en vertrouwen zullen het hen moeilijk maken om van hun standvastigheid af te vallen.

In dit werk staan alle engelen van de hemel klaar om samen te werken. Alle middelen van de hemel staan ter beschikking van hen die de verlorenen willen redden. Engelen zullen je helpen om de meest achteloze en de meest verharde te bereiken. En wanneer iemand tot God wordt teruggebracht, wordt de hele hemel verblijd; serafijnen en cherubijnen raken hun gouden harpen aan en prijzen God en het Lam voor hun barmhartigheid en liefdevolle goedheid jegens de mensenkinderen. —*Christ's Object Lessons*, p. 197.

Christus kwam naar de aarde om te lijden en te sterven, zodat wij, door de oefening van het geloof in Hem en de toe-eigening van Zijn verdiensten, samen met God arbeiders zouden worden. Het was het doel van de Verlosser dat, nadat Hij naar de hemel was opgevaren om de bemiddelaar van de mens te worden, Zijn volgelingen het werk zouden voortzetten dat Hij was begonnen. Zal de mens geen speciale interesse tonen in het geven van het licht van de evangelieboodschap aan hen die in duisternis zitten? Er zijn sommigen die bereid zijn om naar de uiteinden van de aarde te gaan om het licht van de waarheid naar de mensen te dragen, maar God eist dat iedere ziel die de waarheid kent, zal proberen om anderen voor de liefde van de waarheid te winnen. Als we niet bereid zijn om speciale offers te brengen om zielen te redden die op het punt staan om te vergaan, hoe kunnen we dan waardig geacht worden om de stad van God binnen te gaan? —*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 103.

Woensdag 1 november: Onze excuses: Ongemakkelijke confrontaties

Toen Jona hoorde van Gods voornemen om de stad te sparen die, ondanks haar goddeloosheid, tot bekering in zak en as was gebracht, had hij de eerste moeten zijn om zich te verheugen over Gods verbazingwekkende genade; maar in plaats daarvan liet hij zijn gedachten stilstaan bij de mogelijkheid dat hij als een valse profeet zou worden beschouwd. Bang voor zijn reputatie verloor hij de oneindig veel grotere waarde van de zielen in die ellendige stad uit het oog. Het medelijden dat God met de berouwvolle Ninevieten toonde "mishaagde Jona zeer en hij was zeer boos". "Was dit niet wat ik zei," vroeg hij aan de Heer, "toen ik nog in mijn land was? Daarom vluchtte ik naar Tarshish, want ik wist dat Gij een genadig God zijt, en barmhartig, traag van toorn en van grote goedertierenheid, en dat Gij berouw hebt over het kwaad." Jona 4:1, 2.

Opnieuw gaf hij toe aan zijn neiging tot vragen en twijfel, en opnieuw werd hij overmand door ontmoediging. Toen hij de belangen van anderen uit het oog verloor en het gevoel had dat hij liever zou sterven dan te leven om de stad gespaard te zien, riep hij in zijn ontevredenheid uit: "Nu, Heer, neem mijn leven van mij weg, want het is beter voor mij te sterven dan te leven.

De les is voor Gods boodschappers vandaag de dag, nu de steden van de naties net zo'n grote behoefte hebben aan kennis van de eigenschappen en doelen van de ware God als de Ninevieten vroeger. De gezanten van Christus moeten de mensen wijzen op de nobelere wereld, die grotendeels uit het oog verloren is. Volgens de leer van de Heilige Schrift is de enige stad die stand zal houden de stad waarvan God de bouwer en maker is. Met het oog van het geloof kan de mens de drempel van de hemel aanschouwen, die doortrokken is van Gods levende heerlijkheid. Door middel van Zijn dienaren roept de Heer Jezus de mensen op om met geheiligde ambitie te streven naar het veiligstellen van de onsterfelijke erfenis. Hij spoort hen aan om een schat op te slaan naast de troon van God. —*Prophets and Kings*, p. 274.

In de gave van Zijn Zoon voor onze verlossing heeft God laten zien hoe hoog de waarde is die Hij aan elke menselijke ziel hecht, en Hij geeft niemand de vrijheid om minachtend over een ander te spreken. We zullen fouten en zwakheden zien in de mensen om ons heen, maar God claimt elke ziel als Zijn eigendom — van Hem door de schepping, en dubbel van Hem als gekocht door het kostbare bloed van Christus. Allen zijn naar Zijn beeld geschapen en zelfs de meest vernederden moeten met respect en tederheid worden behandeld. God zal ons verantwoordelijk houden voor zelfs maar één woord dat in minachting wordt gesproken over één ziel voor wie Christus Zijn leven heeft opgeofferd. ...

Hij die als spreekbuis voor God optreedt, moet geen woorden uitspreken die zelfs de Majesteit van de hemel niet zou gebruiken in een gevecht met Satan. We moeten het werk van oordelen en veroordelen aan God overlaten. —*Thoughts from the Mount of Blessings*, pp. 56, 57.

Donderdag 2 november: Hier ben ik, stuur mij

Verward, vernederd en niet in staat om Gods doel te begrijpen door Ninevé te sparen, had Jona toch de opdracht vervuld die hem was gegeven om die grote stad te waarschuwen; en hoewel de voorspelde gebeurtenis niet plaatsvond, was de waarschuwingsboodschap toch van God afkomstig. En het volbracht het doel dat God ermee voor ogen had. De heerlijkheid van Zijn genade werd geopenbaard onder de heidenen. Zij die lang "in duisternis en in de schaduw des doods" hadden gezeten, "gebonden door benauwdheid en ijzer", "riepen de Heer aan in hun benauwdheid" en "Hij redde hen uit hun benauwdheid". Hij bracht hen uit de duisternis en de schaduw van de dood, en brak hun banden in stukken". "Hij zond zijn woord en genas hen en verloste hen van hun ondergang." Psalm 107:10, 13, 14, 20. —*Prophets and Kings*, blz. 272.

Laten we onthouden dat het werk dat we moeten doen misschien niet onze keuze is, maar dat we het moeten accepteren als Gods keuze voor ons. Of het nu aangenaam of onaangenaam is, we moeten

de plicht doen die het dichtst bij ons ligt. "Wat uw hand ook vindt om te doen, doe het met uw kracht." Prediker 9:10.

Als de Heer wil dat we een boodschap naar Nineve brengen, zal het Hem niet zo behagen als we naar Joppa of Kapernaüm gaan. Hij heeft redenen om ons naar de plaats te sturen waarheen onze voeten zijn geleid. Daar kan iemand zijn die de hulp nodig heeft die wij kunnen geven. Hij die Filippus naar de Ethiopische raadsheer stuurde, Petrus naar de Romeinse centurio en het Israëlitische meisje naar de hulp van Naaman, de Syrische kapitein, stuurt vandaag mannen en vrouwen en jongeren als Zijn vertegenwoordigers naar hen die goddelijke hulp en leiding nodig hebben. —*The Ministry of Healing*, p. 472, 473.

Onze plannen zijn niet altijd Gods plannen. Hij kan zien dat het voor ons en voor Zijn zaak het beste is om onze allerbeste bedoelingen af te wijzen, zoals Hij deed in het geval van David. Maar van één ding kunnen we verzekerd zijn: Hij zal diegenen zegenen en gebruiken voor de bevordering van Zijn zaak die zichzelf en alles wat ze hebben oprecht wijden aan Zijn glorie. Als Hij het het beste acht om hun verlangens niet in te willigen, zal Hij de weigering compenseren door hen tekenen van Zijn liefde te geven en hen een andere dienst toe te vertrouwen.

In Zijn liefdevolle zorg en belangstelling voor ons, weigert Hij, die ons beter begrijpt dan wij onszelf begrijpen, vaak om ons egoïstisch toe te staan om de bevrediging van onze eigen ambitie na te streven. Hij staat niet toe dat we voorbijgaan aan de huiselijke maar heilige plichten die naast ons liggen. Vaak bieden deze plichten juist de training die essentieel is om ons voor te bereiden op een hoger werk. Vaak mislukken onze plannen zodat Gods plannen voor ons kunnen slagen.

We worden nooit opgeroepen om een echt offer voor God te brengen. Hij vraagt ons veel dingen aan Hem over te geven, maar door dit te doen geven we slechts datgene op wat ons op de hemelse weg belemmert. Zelfs wanneer we opgeroepen worden om die dingen op te geven die op zichzelf goed zijn, kunnen we er zeker van zijn dat God op die manier een hoger goed voor ons uitwerkt. —*The Ministry of Healing*, p. 473.

Vrijdag 3 november: Voor verder lezen

Messages to Young People, "Work in Faith," pp. 197, 198;

The Upward Look, "Now Is the Time: Arise and Shine," p. 171.

Les 6 - Motivatie en voorbereiding op missie

Sabbatmiddag 4 november

Jezus wil dat zij die in Zijn dienst staan niet naar beloningen verlangen en ook niet het gevoel hebben dat ze een vergoeding moeten krijgen voor alles wat ze doen. De Heer wil dat onze gedachten in een ander kanaal gaan; want Hij ziet niet zoals de mens ziet. Hij oordeelt niet naar uiterlijkheden, maar schat een mens naar de oprechtheid van zijn hart. ...

Paulus hield de kroon van het leven in gedachten die hem gegeven zou worden, en niet alleen aan hem, maar aan allen die Zijn verschijning liefhebben. Het was de overwinning die hij behaalde door het geloof in Jezus Christus die de kroon zo begeerlijk maakte. Hij heeft Jezus altijd verheerlijkt. Alle roemen op talent, op overwinning in onszelf, is misplaatst. "Laat de wijze niet roemen in zijn wijsheid, laat de machtige niet roemen in zijn macht, laat de rijke niet roemen in zijn rijkdom; maar laat hij die roemt, roemen in dit, dat hij Mij begrijpt en kent, dat Ik de Heer ben, die liefdevolle goedheid, oordeel en gerechtigheid uitoefen op de aarde; want in deze dingen heb Ik Mijn welbehagen, zegt de Heer." —*Counsels on Stewardship*, p. 339.

De Heer verlangt dat we in Hem vrede vinden zonder ons af te vragen of we wel beloond worden. Als Christus in de ziel blijft, staat de gedachte aan beloning niet op de voorgrond. Dit is niet het motief

dat onze dienst beweegt. Het is waar dat we in ondergeschikte zin respect moeten hebben voor de beloning. God verlangt ernaar dat we Zijn beloofde zegeningen waarderen. Maar Hij wil niet dat we gretig zijn naar beloningen en ook niet het gevoel hebben dat we voor elke plicht een vergoeding moeten ontvangen. We moeten er niet zo op gebrand zijn om de beloning te krijgen, maar om te doen wat goed is, ongeacht alle winst. Liefde voor God en onze medemensen zou ons motief moeten zijn. —*Christ's Object Lessons*, p. 398.

Bereidwillige dienstbaarheid en vreugdevolle zelfverloochening ... is de enige geest die de volgelingen van Jezus zou moeten bezielen. Onze goddelijke Meester heeft een voorbeeld gegeven van hoe Zijn discipelen moeten werken. Aan hen die Hij gebood: "Volg Mij en Ik zal u vissers van mensen maken" (Matteüs 4:19), gaf Hij geen bepaald bedrag als beloning voor hun diensten. Ze moesten met Hem delen in zelfverloochening en opoffering.

Niet voor het loon dat we ontvangen moeten we werken. Het motief dat ons ertoe aanzet om voor God te werken mag niets erin hebben dat op eigenbelang lijkt. Onzelfzuchtige toewijding en een geest van opoffering zijn altijd de eerste vereisten van een aanvaardbare dienst geweest en zullen dat ook altijd blijven. Onze Heer en Meester ontwerpt dat er niet één draad van zelfzuchtigheid in Zijn werk zal worden geweven. In onze inspanningen moeten we de tact en vaardigheid, de nauwkeurigheid en wijsheid inbrengen die de God van volmaaktheid vereiste van de bouwers van de aardse tabernakel; toch moeten we in al onze inspanningen onthouden dat de grootste talenten of de meest prachtige diensten alleen aanvaardbaar zijn wanneer ons eigen-ik op het altaar wordt gelegd, een levend, verterend offer. —*Prophets and Kings*, pp. 64, 65.

Zondag 5 november: Het goede nieuws delen

Het eerste werk van Christus op aarde na Zijn opstanding was om Zijn discipelen te overtuigen van Zijn onverminderde liefde en tedere achting voor hen. Om hen het bewijs te geven dat Hij hun levende Verlosser was, dat Hij de boeien van het graf had verbroken en niet langer kon worden vastgehouden door de vijandelijke dood; om te openbaren dat Hij hetzelfde hart van liefde had als toen Hij bij hen was als hun geliefde Leraar, verscheen Hij opnieuw en opnieuw aan hen. Hij zou de banden van liefde nog dichter om hen heen trekken. Ga het Mijn broeders vertellen, zei Hij, dat ze Mij ontmoeten in Galilea.

Toen ze deze afspraak hoorden, die zo duidelijk gegeven was, begonnen de discipelen te denken aan Christus' woorden aan hen die Zijn opstanding voorspelden. Maar zelfs nu verheugden ze zich niet. Ze konden hun twijfel en verwarring niet van zich afwerpen. Zelfs toen de vrouwen verklaarden dat ze de Heer hadden gezien, wilden de discipelen niet geloven. Ze dachten dat het een illusie was. —*The Desire of Ages*, pp. 793, 794.

Hoe velen doen nog steeds wat deze discipelen deden! Hoe velen herhalen de wanhopige uitroep van Maria: "Ze hebben de Heer weggenomen, ... en we weten niet waar ze Hem gelegd hebben"! Tot hoe velen zouden de woorden van de Verlosser gesproken kunnen worden: "Waarom weent gij? Wie zoekt gij?" Hij is dicht bij hen, maar hun traanverblinde ogen zien Hem niet. Hij spreekt tot hen, maar ze begrijpen het niet.

O, dat het gebogen hoofd opgeheven mocht worden, dat de ogen geopend mochten worden om Hem te aanschouwen, dat de oren naar Zijn stem mochten luisteren! "Ga snel, en vertel Zijn discipelen dat Hij is opgestaan." Bid dat ze niet kijken naar het nieuwe graf van Jozef, dat is afgesloten met een grote steen en verzegeld met het Romeinse zegel. Christus is daar niet. Kijk niet naar het lege graf. Treur niet zoals zij die hopeloos en hulpeloos zijn. Jezus leeft, en omdat Hij leeft, zullen wij ook leven. Laat uit dankbare harten, uit lippen aangeraakt met heilig vuur, het blijde lied klinken: Christus is opgestaan! Hij leeft om voor ons te bemiddelen. Grijp deze hoop vast en het zal de ziel vasthouden als

een zeker, beproefd anker. Geloof en gij zult de heerlijkheid van God zien. —*The Desire of Ages*, blz. 794.

We moeten vriendelijkheid en hoffelijkheid cultiveren in onze omgang met degenen die we ontmoeten. Laten we er altijd naar streven om de waarheid op een gemakkelijke manier te presenteren. Deze waarheid betekent leven, eeuwig leven voor de ontvanger. Studeer daarom om gemakkelijk en hoffelijk over te stappen van onderwerpen van tijdelijke aard naar het geestelijke en eeuwige. Terwijl je langs de weg loopt, of langs de kant van de weg zit, kun je het zaad van de waarheid in iemands hart laten vallen.

Er is werk te doen voor onze Meester. Er zijn zielen die door onze invloed tot Christus geleid kunnen worden. Wie is bereid om dit werk met heel het hart te doen? —*Our High Calling*, p. 301.

Maandag 6 november: Een profetische fundering

Jezus bleef veertig dagen bij Zijn discipelen en bracht hen vreugde en blijdschap van hart toen Hij de werkelijkheid van het koninkrijk van God vollediger voor hen opende. Hij droeg hen op om te getuigen van de dingen die ze hadden gezien en gehoord over Zijn lijden, dood en opstanding, dat Hij een offer voor de zonde had gebracht en dat allen die dat wilden tot Hem konden komen en leven zouden vinden. Met trouwe tederheid vertelde Hij hen dat ze vervolgd en verdrukt zouden worden, maar dat ze verlichting zouden vinden door terug te denken aan hun ervaringen en door zich de woorden te herinneren die Hij tot hen gesproken had. Hij vertelde hen dat Hij de verzoeken van Satan had overwonnen en de overwinning had behaald door beproevingen en lijden. Satan kon geen macht meer over Hem hebben, maar zou zijn verzoeken meer rechtstreeks op hen en op allen die in Zijn naam zouden geloven, doen neerkomen. Maar zij konden overwinnen zoals Hij had overwonnen. Jezus begiftigde Zijn discipelen met macht om wonderen te doen en vertelde hen dat, hoewel ze vervolgd zouden worden door goddeloze mensen, Hij van tijd tot tijd Zijn engelen zou sturen om hen te verlossen; hun levens konden niet genomen worden totdat hun missie volbracht zou zijn; dan zou van hen verlangd kunnen worden dat ze de getuigenissen die ze hadden afgelegd met hun bloed zouden bezegelen. —*Early Writings*, p. 189.

Zij die Jezus door geloof in hun hart hebben wonen, hebben de Heilige Geest daadwerkelijk ontvangen. Iedereen die Jezus ontvangt als zijn persoonlijke Verlosser, ontvangt net zo zeker de Heilige Geest om zijn Raadgever, Heiligmaker, Gids en Getuige te zijn. Hoe nauwer de gelovige met God wandelt, hoe duidelijker zijn getuigenis en, als zeker gevolg daarvan, hoe krachtiger de invloed van zijn getuigenis op anderen van de liefde van een Verlosser zal zijn; hoe meer hij zal bewijzen dat hij het Woord van God waardeert. Het is zijn vlees, het is zijn drank, om de dorstige ziel te stillen. Hij waardeert het voorrecht om de wil van God uit Zijn Woord te leren. —*The Upward Look*, p. 19.

Geloof in Christus is essentieel voor geestelijk leven. Zij die zich tegoed doen aan het Woord hebben nooit honger, nooit dorst, verlangen nooit naar een hoger of verhevener goed.

De meest ware, de meest verheven kennis wordt gevonden in het Woord van God. In zijn eenvoud schuilt welsprekendheid. ...

De Bijbel is onze gids op de veilige paden die naar het eeuwige leven leiden. God heeft mensen geïnspireerd om te schrijven wat de waarheid aan ons voorstelt, wat aantrekt en wat, als het in de praktijk wordt gebracht, de ontvanger in staat zal stellen om morele kracht te verkrijgen om zich onder de hoogstopgeleide geesten te scharen. Het verstand van iedereen die het Woord van God tot zijn studie maakt, zal groter worden. Veel meer dan enige andere studie is dit in staat om de vermogens van begrip te vergroten en elk vermogen met nieuwe kracht te begiftigen. Het brengt ons in nauwe verbinding met de hele hemel en geeft ons wijsheid, kennis en begrip. Het evangelie is geschikt als geestelijk voedsel,

om de geestelijke honger van de mens te stillen. In elk geval is het precies wat de mens nodig heeft. —*Sons and Daughters of God*, p. 70.

Dinsdag 7 november: Wachten en missie

De bezorgde volgelingen van Christus luisterden graag naar Zijn lessen en smulden van elk woord dat van Zijn heilige lippen viel. Nu wisten ze zeker dat Hij de Redder van de wereld was. Zijn woorden zonken diep in hun harten en ze hadden verdriet dat ze spoedig van hun hemelse Leraar gescheiden zouden worden en niet langer troostende, genadevolle woorden van zijn lippen zouden horen. Maar opnieuw werden hun harten verwarmd met liefde en buitengewone vreugde, toen Jezus hun vertelde dat Hij zou gaan en woningen voor hen zou bereiden en zou terugkomen om hen op te nemen, zodat ze altijd bij Hem zouden zijn. Hij beloofde ook de Trooster, de Heilige Geest, te zenden om hen in alle waarheid te leiden. "En Hij hief Zijn handen op en zegende hen." —*Early Writings*, blz. 190.

We moeten tijden hebben om te mediteren en te bidden en om geestelijke verkwikking te ontvangen. We waarderen de kracht en doeltreffendheid van het gebed niet zoals we zouden moeten doen. Gebed en geloof zullen doen wat geen enkele kracht op aarde kan bereiken. ...

De verleidingen waaraan we dagelijks worden blootgesteld maken bidden tot een noodzaak. Gevaren belagen elke weg. Zij die anderen proberen te redden van ondeugd en verderf staan in het bijzonder bloot aan verleidingen. In voortdurend contact met het kwaad hebben zij een sterke greep op God nodig om zelf niet bedorven te worden. ...

Als we toestaan dat onze verbondenheid met God verbroken wordt, wordt onze verdediging van ons weggenomen. Niet al jullie goede doelen en goede bedoelingen zullen jullie in staat stellen om het kwaad te weerstaan. Jullie moeten mannen en vrouwen van gebed zijn. Jullie smeekbeden moeten niet flauw, sporadisch en grillig zijn, maar ernstig, volhardend en constant. Het is niet altijd nodig om op je knieën te buigen om te bidden. Cultiveer de gewoonte om met de Verlosser te praten als je alleen bent, als je wandelt en als je bezig bent met je dagelijkse arbeid. Laat het hart voortdurend opgeheven zijn in stille smeekbeden om hulp, licht, kracht en kennis. Laat elke ademhaling een gebed zijn. —*The Ministry of Healing*, pp. 509, 510.

Zij die tot het huisgezin van het geloof behoren, moeten nooit de samenkomsten verwaarlozen; want dit is Gods aangewezen middel om Zijn kinderen tot eenheid te brengen, zodat zij elkaar in christelijke liefde en gemeenschap kunnen helpen, versterken en bemoedigen.

Als broeders van onze Heer zijn we met een heilige roeping geroepen tot een heilig, gelukkig leven. Laten we, nu we het smalle pad van gehoorzaamheid zijn ingeslagen, onze geest verfrissen door gemeenschap met elkaar en met God. Laten we, nu we de dag van God zien naderen, vaak samenkomen om Zijn Woord te bestuderen en elkaar te vermanen om trouw te blijven tot het einde. Deze aardse samenkomsten zijn Gods aangewezen middelen waardoor we gelegenheid hebben om met elkaar te spreken en alle mogelijke hulp te verzamelen om ons op de juiste manier voor te bereiden om in de hemelse samenkomsten de vervulling van de beloften van onze erfenis te ontvangen. —*Our High Calling*, p. 166.

Woensdag 8 november: Wie jij gekruisigd hebt

Op de Pinksterdag openbaarde de Oneindige Zichzelf in kracht aan de gemeente. Door Zijn Heilige Geest daalde Hij als een ruisende, machtige wind neer uit de hoogten van de hemel naar de ruimte waar de discipelen bijeen waren. Woorden van berouw en belijdenis van zonden werden vermengd met lofliederen voor vergeven zonden. Woorden van dankzegging en profetie werden gehoord. De hele hemel boog zich neer om de wijsheid van weergalozе, onbegrijpelijke liefde te aanschouwen en te aanbidden.

De apostelen en discipelen waren in verwondering en riepen uit: "Hierin is liefde!". Ze begrepen de geschonken gave. Hun harten waren overladen met een welwillendheid die zo vol, zo diep en zo verstrekkend was, dat het hen ertoe aanzette om naar de uiteinden van de aarde te gaan en te getuigen: "God verhoede dat wij zouden roemen, behalve in het kruis van onze Heer Jezus Christus." Ze waren vervuld van een intens verlangen om aan de gemeente diegenen toe te voegen die gered moesten worden. —*That I may Know Him*, p. 344.

Drieduizend zielen werden aan de kerk toegevoegd. De apostelen spraken door de kracht van de Heilige Geest; en hun woorden konden niet worden weerlegd, want ze werden bevestigd door machtige wonderen, door hen verricht door de uitstorting van de Geest van God. De discipelen waren zelf verbaasd over de resultaten van deze bezoeking en de snelle en overvloedige oogst van zielen. Het hele volk was vervuld van verbazing. ...

De argumenten van de apostelen alleen, hoewel duidelijk en overtuigend, zouden het vooroordeel van de Joden, dat zoveel bewijs had weerstaan, niet hebben weggenomen. Maar de Heilige Geest stuurde deze argumenten met goddelijke kracht naar hun harten. Het waren als scherpe pijlen van de Almachtige, die hen overtuigden van hun vreselijke schuld in het verwerpen en kruisigen van de Heer der heerlijkheid. "Toen zij dit hoorden, werden zij in hun hart gestoken en zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Mannen en broeders, wat zullen wij doen? En Petrus zeide tot hen: Bekeert u en eenieder van u late zich dopen in de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen." —*The Story of Redemption*, p. 245.

Er zullen spoedig bijzondere en snelle veranderingen plaatsvinden en Gods volk moet de Heilige Geest ontvangen, zodat zij met hemelse wijsheid de noodsituaties van deze tijd tegemoet kunnen treden en de demoraliserende bewegingen van de wereld zoveel mogelijk kunnen tegengaan. Als de kerk niet slaapt, als de volgelingen van Christus waken en bidden, kunnen zij licht hebben om de bewegingen van de vijand te begrijpen en te waarderen.

Het einde is nabij! God roept de kerk op om orde te scheppen in de dingen die zullen blijven. Werkers samen met God, jullie zijn door de Heer gemachtigd om anderen met jullie mee te nemen in het koninkrijk. Jullie moeten Gods levende agenten zijn, kanalen van licht naar de wereld, en om jullie heen zijn engelen van de hemel met hun opdracht van Christus om jullie te steunen, te versterken en te ondersteunen in het werken voor de redding van zielen. —*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 436.

Donderdag 9 november: Een beeld van de vroege kerk

Na de neerdaling van de Heilige Geest gingen de discipelen op weg om een opgestane Verlosser te verkondigen, met als enige verlangen de redding van zielen. Zij verheugden zich in de zoetheid van de gemeenschap met heiligen. Ze waren teder, bedachtzaam, zelfverloochenend, bereid tot elk offer ter wille van de waarheid. In hun dagelijkse omgang met elkaar openbaarden ze de liefde die Christus hen had opgedragen te openbaren. Door onzelfzuchtige woorden en daden streefden ze ernaar om deze liefde in andere harten aan te wakkeren.

De gelovigen moesten altijd de liefde koesteren die de harten van de apostelen vulde na de gave van de Heilige Geest. Zij moesten voorwaarts gaan in gewillige gehoorzaamheid aan het nieuwe gebod: "Gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt." Johannes 13:34. Zij moesten zo nauw met Christus verenigd zijn dat zij in staat zouden zijn om aan Zijn eisen te voldoen. De kracht van een Verlosser die hen kon rechtvaardigen door Zijn gerechtigheid moest worden vergroot. —*Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 241.

De apostel Paulus vermaant zijn broeders om in hun leven de kracht van de waarheid te openbaren die hij hun had voorgehouden. Door zachtmoedigheid en zachtmoedigheid, verdraagzaamheid en liefde

moesten zij het karakter van Christus en de zegeningen van Zijn verlossing illustreren. Er is maar één lichaam en één Geest, één Heer, één geloof. Als leden van het lichaam van Christus worden alle gelovigen bezielde door dezelfde geest en dezelfde hoop. Verdeeldheid in de kerk onteert de godsdienst van Christus voor de wereld en geeft de vijanden van de waarheid de gelegenheid om hun koers te rechtvaardigen. De instructies van Paulus waren niet alleen voor de kerk in zijn tijd geschreven. God ontwierp dat ze tot ons zouden worden gezonden. Wat doen wij om de eenheid in de banden van de vrede te bewaren?

Toen de Heilige Geest op de vroege kerk werd uitgestort, hadden de broeders elkaar lief. "Zij ... aten hun spijzen met blijdschap en oprechtheid van hart, God lovende en welgevallig zijnde bij het gehele volk; en de Here voegde dagelijks aan de gemeente toe degenen die behouden moesten worden." Die primitieve christenen waren met weinigen, zonder rijkdom of eer, maar toch oefenden ze een machtige invloed uit. Het licht van de wereld straalde van hen uit. Ze waren een schrik voor boosdoeners overal waar hun karakter en hun doctrines bekend waren. Daarom werden ze gehaat door de goddelozen en vervolgd tot in de dood. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 239.*

Paulus droeg de atmosfeer van de hemel met zich mee. Iedereen die met hem omging voelde de invloed van zijn eenheid met Christus. Het feit dat zijn eigen leven een voorbeeld was van de waarheid die hij verkondigde, gaf zijn prediking overtuigende kracht. Hier ligt de kracht van de waarheid. De onbestudeerde, onbewuste invloed van een heilig leven is de meest overtuigende preek die ten gunste van het christendom gehouden kan worden. Argumenteren, zelfs als ze niet weerlegd kunnen worden, kunnen alleen maar tegenstand oproepen; maar een goddelijk voorbeeld heeft een kracht die onmogelijk geheel te weerstaan is. —*Acts of the Apostles, p. 510.*

Vrijdag 10 november: voor verder lezen

That I May Know Him, "He Is Coming Again!" p. 348;

Reflecting Christ, "Glorify God in Our Body and Spirit," p. 138.

Les 7 - Missie naar mijn burens

Sabbatmiddag 11 november

De Schriften van het Oude Testament waren het lesboek van Israël. Toen de rijke jongeling tot Christus kwam met de vraag: "Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?" ... zei de Verlosser: "Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest gij? En Hij antwoordde: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf." Christus zei: "Gij hebt juist geantwoord; doet dit en gij zult leven" (Lucas 10:25-28).

Als er geen andere tekst in de Bijbel zou staan, dan draagt deze uitspraak voldoende licht, kennis en zekerheid in zich voor elke ziel. De jongeling had zijn eigen vraag beantwoord, maar omdat hij zichzelf wilde rechtvaardigen, zei hij tegen Jezus: "Wie is mijn naaste?" (Vers 29). Door de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan liet Christus zien wie onze naaste is en gaf Hij ons een voorbeeld van de liefde die we moeten betonen aan hen die lijden en in nood verkeren. De priester en de Leviet, wiens taak het was om de noden van de vreemdeling te lenigen, gingen aan de andere kant voorbij. —*The Upward Look, p. 215.*

Een ware discipel van Christus zal ernaar streven om het Patroon na te volgen. Zijn liefde zal leiden tot volmaakte gehoorzaamheid. Hij zal ernaar streven om de wil van God op aarde te doen, zoals die in de hemel wordt gedaan. Hij wiens hart nog steeds verontreinigd is met zonde, kan niet ijverig zijn voor goede werken; en hij is niet voorzichtig om zich van het kwade te onthouden, hij is niet waakzaam en oplettend over zijn eigen motieven en gedrag, hij is niet verdrietig over zijn weerbarstige

tong; hij is niet voorzichtig om zichzelf te verloochenen en het kruis van Christus op te heffen. Deze arme, misleide zielen houden zich niet aan de eerste vier geboden van de decaloog, die de plicht van de mens tegenover God omschrijven, noch aan de laatste zes geboden, die de plicht van de mens tegenover zijn medemensen omschrijven.

De vruchten van de Geest, die in het hart heersen en het leven beheersen, zijn liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, barmhartigheid en nederigheid van geest. Ware gelovigen wandelen naar de Geest, en de Geest van God woont in hen. —*This Day with God*, p. 291.

Er zijn praktische lessen in het Woord van God. Dat Woord onderwijst levende, heilige principes, die mensen ertoe aanzetten om anderen te doen zoals zij willen dat anderen hen doen, principes die zij in het dagelijkse leven hier moeten brengen en met zich meedragen naar de school hierboven. Het altaar en de ploeg zijn de ervaringen voor allen die het eeuwige leven zoeken. We weten veel te weinig van de grootsheid van de liefde en het mededogen van God. ... De hemel is ons thuis. Ons burgerschap is boven, en onze levens moeten niet gewijd zijn aan een wereld die spoedig vernietigd zal worden. We hebben het Woord van God nodig, geopenbaard in levende karakters. Wat een pure, voortreffelijke taal vinden we in het Woord van God! Wat een verheffende, veredelende principes! —*The Upward Look*, p. 215.

Zondag 12 november: De vraag der vragen

De vraag die de jongeling aan Christus stelde was er een van vitaal belang. De Farizeeën die de jongeling ertoe hadden aangezet om deze vraag te stellen, verwachtten dat de Heer Jezus deze op zo'n manier zou beantwoorden dat zij iets tegen Hem konden vinden waardoor zij Hem voor het volk zouden kunnen beschuldigen en veroordelen. De zelfverzekerdheid van Christus, de wijsheid en autoriteit waarmee Hij sprak, was iets wat zij niet konden interpreteren.

Toen deze vraag door de jongeling werd gesteld, wist Christus dat de suggestie afkomstig was van Zijn bitterste vijanden, die een val aan het opzetten waren om Hem in Zijn woorden te vangen. De Heer Jezus antwoordde op de vraag door de last op de schouders van de jongeling te leggen om zijn eigen vraag voor die menigte te beantwoorden. "Wat staat er in de wet geschreven? Hoe leest gij? En Hij, antwoordende, zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand; en uw naaste als uzelf. En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geantwoord; doet dit, en gij zult leven" (Lucas 10:26-28). Gehoorzaamheid aan de geboden van God is de prijs van het eeuwige leven. —*The Upward Look*, p. 221.

Laten we allemaal onthouden dat er in het hart van geen enkel mens een motief is dat de Heer niet duidelijk ziet. De motieven van eenieder worden even zorgvuldig gewogen alsof het lot van de mens van dit ene resultaat afhangt. We hebben een verbinding met goddelijke kracht nodig, zodat we een toename van helder licht krijgen en begrijpen hoe we van oorzaak naar gevolg kunnen redeneren. We moeten de krachten van het verstand hebben gecultiveerd, doordat we deelgenoten zijn van de goddelijke natuur, nadat we ontsnapt zijn aan het verderf dat door begeerte in de wereld is. Laat ieder de plechtige waarheid zorgvuldig overwegen: God in de hemel is waarachtig, en er is geen ontwerp, hoe ingewikkeld ook, noch een motief, hoe zorgvuldig ook verborgen, dat Hij niet duidelijk begrijpt. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1160.*

Laat niets je aandacht afleiden van de vraag: "Wat zal ik doen om het eeuwige leven te beërven?" (Lucas 10:25). Dit is een vraag van leven en dood, die we allemaal voor eeuwig moeten beantwoorden. Laat je geest verzwaaard zijn met het belang van de plechtige waarheid die we bezitten. ...

God verlangt dat mannen en vrouwen nuchter en openhartig denken. Ze moeten opklimmen naar een steeds hogere graad en een steeds bredere horizon afdwingen. Kijkend naar Jezus moeten ze

veranderd worden naar Zijn beeld. Ze moeten hun tijd besteden aan het zoeken naar de diepe, eeuwige waarheden van de hemel. ... En terwijl ze van Hem leren, worden hun motieven en sympathieën standvastig en onveranderlijk; want de indrukken die de Alwijze maakt, zijn wezenlijk en blijvend. Het levende water, dat Christus geeft, is niet als een oppervlaktebron, die voor een korte tijd kabbelt en dan opdroogt. Het levende water ontspringt in eeuwig leven —*Selected Messages, boek 1, pp. 171, 172.*

Maandag 13 november: Jezus' methode en antwoord

Overal zijn mensen ontevreden. Ze verlangen naar iets om in de behoefte van de ziel te voorzien. Er is er maar Eén die in die behoefte kan voorzien. De behoefte van de wereld, "het verlangen van alle naties", is Christus. De goddelijke genade die Hij alleen kan geven is als levend water, dat de ziel zuivert, verfrist en verkwikt.

Jezus bracht niet het idee over dat slechts één slok van het water des levens voldoende zou zijn voor de ontvanger. Wie de liefde van Christus proeft, zal voortdurend naar meer verlangen; maar hij zoekt niets anders. De rijkdom, eer en geneugten van de wereld trekken hem niet aan. De constante roep van zijn hart is: "Meer van U". En Hij die de ziel haar noodzaak openbaart, wacht om haar honger en dorst te stillen. Elke menselijke hulpbron en afhankelijkheid zal falen. De reservoirs zullen leeg raken, de poelen zullen droog worden; maar onze Verlosser is een onuitputtelijke fontein. We kunnen drinken, en weer drinken, en altijd een nieuwe voorraad vinden. Hij in wie Christus woont, heeft in zichzelf de fontein van zegening — "een bron van water die ontspringt in eeuwig leven". Uit deze bron kan hij kracht en genade putten die voldoende zijn voor al zijn behoeften. —*The Desire of Ages, blz. 187.*

Christus zal Zijn woord duidelijk maken aan allen die Hem oprecht zoeken. Zij die het woord van God bestuderen met harten die openstaan voor de verlichting van de Heilige Geest, zullen niet in duisternis blijven wat betreft de betekenis van het woord. "Indien iemand Zijn wil wil doen", zei Christus, "die zal uit de leer weten of die van God is, of dat Ik uit Mijzelf spreek." Johannes 7:17. Iedereen die tot Christus komt voor een duidelijkere kennis van de waarheid, zal die ontvangen. Hij zal hen de geheimenissen van het koninkrijk der hemelen ontvouwen, en deze geheimenissen zullen begrepen worden door het hart dat ernaar verlangt de waarheid te kennen. Een hemels licht zal in de zieletempel schijnen, en zal aan anderen geopenbaard worden als het heldere schijnen van een lamp op een donker pad. —*Christ's Object Lessons, p. 35.*

Gods boodschappers hebben de opdracht om het werk op zich te nemen dat Christus op aarde deed. Ze moeten zich wijden aan elke vorm van bediening die Hij uitvoerde. Met ernst en oprechtheid moeten ze de mensen vertellen over de onnaspeurlijke rijkdom en de onsterfelijke schatten van de hemel. Ze moeten vervuld worden met de Heilige Geest. Zij moeten de aanbiedingen van de hemel van vrede en vergeving herhalen. Zij moeten wijzen op de poorten van de stad van God en zeggen: "Zalig zijn zij die zijn geboden doen, opdat zij recht hebben op de boom des levens en door de poorten de stad binnengaan" (Openbaring 22:14). —*This Day With God, p. 30.*

Dinsdag 14 november: Eeuwig leven erven

De jongeling was niet tevreden met de positie en het werk van de Farizeeën. Hij had de Schriften bestudeerd met het verlangen om hun werkelijke betekenis te leren kennen. Hij had een vitaal belang bij de zaak en vroeg oprecht: "Wat zal ik doen?" In zijn antwoord op de eisen van de wet ging hij voorbij aan alle ceremoniële en rituele voorschriften. Hij eiste hiervoor geen waarde op, maar presenteerde de twee grote principes waaraan de hele wet en de profeten hangen. De lof die de Heiland over dit antwoord uitsprak, plaatste Hem op goede voet met de rabbijnen. Ze konden Hem niet veroordelen omdat Hij datgene goedkeurde wat door een wetuitlegger naar voren was gebracht. ...

Christus wist dat niemand op eigen kracht de wet kon gehoorzamen. Hij wilde de jongeling tot duidelijker en kritischer onderzoek leiden, zodat hij de waarheid zou vinden. Alleen door de deugd en genade van Christus te aanvaarden kunnen we de wet houden. Geloof in de verzoening voor de zonde stelt de gevallen mens in staat om God lief te hebben met heel zijn hart en zijn naaste als zichzelf.

De jongeling wist dat hij zich noch aan de eerste vier, noch aan de laatste zes geboden had gehouden. Hij werd veroordeeld onder de indringende woorden van Christus, maar in plaats van zijn zonde te belijden, probeerde hij deze te verontschuldigen. In plaats van de waarheid te erkennen, probeerde hij aan te tonen hoe moeilijk het is om het gebod te vervullen. Zo hoopte hij zowel de veroordeling af te wenden als zichzelf te rechtvaardigen in de ogen van het volk. —*Christ's Object Lessons*, pp. 377, 378.

In al Zijn lessen probeerde Christus de geesten en harten van Zijn toehoorders de principes in te prenten die ten grondslag lagen aan Zijn grote standaard van gerechtigheid. Hij leerde hen dat, als zij Gods geboden wilden houden, liefde voor God en voor hun medemensen in hun dagelijks leven tot uiting moest komen. Hij probeerde de liefde die Hij voor de mensheid voelde in hun harten te leggen. Zo zaaide Hij het zaad van de waarheid, waarvan de vruchten een rijke oogst van heiligheid en schoonheid van karakter zullen voortbrengen. De heilige invloed zal niet alleen verstrekkend zijn zolang de tijd duurt, maar de resultaten ervan zullen door de eeuwigheid heen gevoeld worden. Het zal de handelingen heiligen en een zuiverende invloed hebben waar het ook bestaat. —*Reflecting Christ*, p. 61.

Iedere verwaarlozing van de plicht tegenover de behoeftigen en de bedroefden is een verwaarlozing van de plicht tegenover Christus in de persoon van Zijn heiligen. Wanneer de zaken van allen door God worden beoordeeld, wordt nooit de vraag gesteld: Wat hebben zij beleden? maar: Wat hebben zij gedaan? Zijn zij daders van het Woord geweest? Hebben ze voor zichzelf geleefd? Of zijn ze geoefend in werken van weldadigheid, in daden van vriendelijkheid, in liefde anderen boven zichzelf verkiezen en zichzelf verloochenen om anderen te zegenen? Als het verslag laat zien dat dit hun leven is geweest, dat hun karakter getekend is met tederheid, zelfverloochening en welwillendheid, dan zullen zij de gezegende zekerheid en zegening van Christus ontvangen: "Goed gedaan." —*That I may Know Him*, p. 334.

Woensdag 15 november: Anderen liefhebben zoals we van onszelf houden

Een lijdende naaste geen verlichting bieden is een overtreding van de wet van God. Wie God liefheeft, zal niet alleen zijn medemensen liefhebben, maar met teder medelijden de schepselen die God gemaakt heeft. Als de Geest van God in de mens is, brengt die hem ertoe om lijden te verlichten in plaats van lijden te creëren. We moeten zorgdragen voor elk geval van lijden en onszelf zien als Gods vertegenwoordigers om de behoeftigen te verlichten tot het uiterste van ons vermogen. We moeten samen met God werken. Er zijn mensen die grote genegenheid tonen voor hun familieleden, voor hun vrienden en geliefden, maar die toch nalaten vriendelijk en attent te zijn voor hen die tedere sympathie nodig hebben, die vriendelijkheid en liefde nodig hebben. Laten we met een ernstig hart vragen: "Wie is mijn naaste? Onze naasten zijn niet alleen onze burens en speciale vrienden, zijn niet alleen degenen die tot onze kerk behoren of die denken zoals wij. Onze naasten zijn de hele menselijke familie. We moeten goed doen aan alle mensen en vooral aan hen die tot het gezin van het geloof behoren. We moeten de wereld laten zien wat het betekent om de wet van God uit te voeren. We moeten God boven alles liefhebben en onze naasten als onszelf. —*Sons and Daughters of God*, p. 52.

Valse leraren hadden de Galaten leerstellingen gebracht die in strijd waren met het evangelie van Christus. Paulus probeerde deze dwalingen te ontmaskeren en te corrigeren. ... Daarom probeerde hij

zijn broeders op het hart te drukken hoe belangrijk het is om elkaar in liefde te helpen. Hij verklaarde dat alle vereisten van de wet die onze plicht tegenover onze medemensen vastleggen, vervuld worden in liefde voor elkaar. ... Zij moeten door voortdurend gebed de leiding van de Heilige Geest zoeken, die hen tot liefde en eenheid zou leiden. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 243.*

Als de wet van God in het hart geschreven is, zal dat tot uiting komen in een zuiver en heilig leven. De geboden van God zijn geen dode letter. Ze zijn geest en leven, waardoor de verbeelding en zelfs de gedachten onderworpen worden aan de wil van Christus. Het hart waarin ze geschreven staan, zal met alle ijver bewaard worden, want daaruit komen de zaken van het leven voort. Iedereen die Jezus liefheeft en de geboden houdt, zal de schijn van het kwaad proberen te vermijden; niet omdat hij daartoe gedwongen wordt, maar omdat hij een zuiver model kopieert en zich afkerig voelt van alles wat in strijd is met de wet die in zijn hart geschreven staat. Ze zullen zich niet zelfvoorzienend voelen, maar hun vertrouwen zal in God zijn, die als enige in staat is om hen van zonde en onreinheid te weerhouden. De atmosfeer die hen omringt is zuiver; ze zullen hun eigen ziel of die van anderen niet bederven. Het is hun genoeg rechtvaardig te handelen, barmhartigheid lief te hebben en nederig voor God te wandelen. —*This Day with God, p. 146.*

Donderdag 16 november: Het verhaal van de barmhartige Samaritaan vandaag

Er zijn velen die zich net als de advocaat afvragen: "Wie is mijn naaste?" ... Iedereen die in nood verkeert is onze naaste. Elke afgedwaalde zoon en dochter van Adam, die verstrikt is geraakt in de vijand van de ziel en gebonden is in de slavernij van verkeerde gewoonten die de door God gegeven mannelijkheid of vrouwelijkheid aantasten, is mijn naaste. ...

We moeten denken en zorgen voor anderen die onze liefde, tederheid en zorg nodig hebben. We moeten altijd onthouden dat we vertegenwoordigers van Christus zijn en dat we de zegeningen die Hij geeft moeten delen, niet met hen die ons weer kunnen belonen, maar met hen die de gaven zullen waarderen die in hun tijdelijke en geestelijke behoeften voorzien. ...

Goede daden zijn de vruchten die Christus van ons verlangt: vriendelijke woorden, daden van welwillendheid, van tedere aandacht voor de armen, de behoeftigen, de bedroefden. Wanneer harten meeleven met harten die gebukt gaan onder ontmoediging en verdriet, wanneer de hand uitdeelt aan de behoeftigen, wanneer de naakten worden gekleed, de vreemdeling welkom wordt geheten op een stoel in je salon en een plaats in je hart, dan komen engelen heel dichtbij en wordt er in de hemel gereageerd op een beantwoordende stem. —*Reflecting Christ, p. 252.*

Zonder een levend geloof in Christus als persoonlijke Verlosser is het onmogelijk om onze invloed te laten gelden in een sceptische wereld. We kunnen anderen niet geven wat we zelf niet bezitten. Het is in verhouding tot onze eigen toewijding en toewijding aan Christus dat we invloed uitoefenen voor de zegening en verheffing van de mensheid. Als er geen daadwerkelijke dienst is, geen oprechte liefde, geen realiteit van ervaring, dan is er geen kracht om te helpen, geen verbinding met de hemel, geen smaak van Christus in het leven. ... "Als ik met de tongen van mensen en engelen spreek, maar de liefde niet heb, ben ik geworden tot klinkend koper of een klepperende cimbaal. En als ik de gave van profetie heb en alle verborgenheden en alle kennis ken, en als ik alle geloof heb om bergen te verzetten, maar de liefde niet heb, dan ben ik niets. En als ik al mijn goederen geef om de armen te voeden, en als ik mijn lichaam geef om te verbranden, maar de liefde niet heb, baat het mij niets." 1 Korintiërs 13:1-3.

Wanneer liefde het hart vervult, zal het naar anderen uitvloeien, niet omdat ze gunsten van hen ontvangen, maar omdat liefde het principe van actie is. Liefde verandert het karakter, beheerst de impulsen, onderwerpt vijandschap en veredelt de affecties. Deze liefde is zo breed als het universum en is in harmonie met die van de engelbewerkers. Gekoesterd in het hart, verzoet ze het hele leven en werpt haar zegen op allen rondom. —*Thoughts from the Mount of Blessings, pp. 37, 38.*

Vrijdag 17 november: voor verder lezen

Faith and Works, "What God Requires," pp. 52, 53;

The Acts of the Apostles, "Called to Reach a Higher Standard," pp. 318–320.

Les 8 - Missie naar de behoeftigen

Sabbatmiddag 18 november

De Verlosser leerde dit principe [de gouden regel] om de mensheid gelukkig te maken, niet ongelukkig; want op geen enkele andere manier kan geluk komen. God verlangt dat mannen en vrouwen ... hun hogere krachten verbeteren door het werk te doen dat Hij aan de mensheid heeft toevertrouwd — het werk van het opsporen en lenigen van de noden van hun medemensen. De mens moet niet werken voor zijn eigen egoïstische belang, maar voor het belang van iedereen om hem heen, anderen zegenen door zijn invloed en vriendelijke daden. Dit doel van God wordt geïllustreerd in het leven van Christus.

Grijp elke gelegenheid aan om bij te dragen aan het geluk van de mensen om je heen en deel je genegenheid met hen. Woorden van vriendelijkheid, blikken van medeleven, uitdrukking van waardering, zouden voor velen een worstelende, eenzame zijn als een beker koud water voor een dorstige ziel. Een opbeurend woord, een vriendelijke daad, zou de lasten die zwaar op vermoeide schouders rusten verlichten. Het is in een onbaatzuchtige bediening dat waar geluk gevonden wordt. En elk woord en elke daad van zo'n dienst staat opgetekend in de boeken van de hemel als gedaan voor Christus. Leef in de zonschijn van de liefde van Christus. Dan zal je invloed de wereld zegenen. —*My Life Today*, p. 165.

We moeten het voorbeeld van Christus volgen en Hem tot ons voorbeeld maken, totdat we dezelfde liefde voor anderen zullen hebben als Hij voor ons heeft betoond. Hij wil indruk op ons maken met deze diepgaande les van liefde. Als jullie harten aan zelfzuchtigheid zijn overgeleverd, laat Christus jullie dan doordrenken met Zijn liefde. Hij verlangt ernaar dat we Hem ten volle liefhebben en moedigt ons aan, ja gebiedt ons zelfs, dat we anderen liefhebben zoals Hij ons een voorbeeld heeft gegeven. Hij heeft liefde tot het kenteken van ons discipelschap gemaakt. Dit is de maatstaf waarnaar jullie moeten reiken: "Heb elkaar lief, zoals ik jullie heb liefgehad". Wat een hoogte, wat een diepte en wat een breedte van liefde! Deze liefde omhelst niet slechts een paar favorieten, maar strekt zich uit tot de laagste en nederigste van Gods schepselen. Jezus zegt: "Voorzover gij het een van de geringsten van mijn broeders hebt aangedaan, hebt gij het Mij aangedaan." —*Sons and Daughters of God*, p. 147.

Lijken jullie in je woorden, in je gedachten, in je daden op Christus? Als jullie in woord en gedachten het karakter van Christus vertegenwoordigen, dan zijn jullie christenen; want christen zijn is op Christus lijken. De tong zal getuigen van de principes die het leven kenmerken; het is de zekere test van welke kracht het hart beheerst. We kunnen onze eigen geest en principes beoordelen aan de hand van de woorden die van onze lippen komen. De tong moet altijd onder de controle van de Heilige Geest staan.

Wanneer arme, gewonde, gekneusde zielen naar je toekomen voor woorden van hoop, dan moet je de woorden van Christus tot hen spreken. Weiger je om hen aangename, hoffelijke, vriendelijke woorden te geven? Zij die spreken zoals Christus sprak, zullen nooit bittere woorden als pijlen met weerhaken in de gewonde ziel planten. —*Lift Him Up*, p. 148.

Zondag 19 november: Het geloof van vrienden

God schat de mens niet naar de omstandigheden van zijn geboorte, niet naar zijn positie of rijkdom, niet naar zijn voordelen in het onderwijs, maar naar de prijs die voor zijn verlossing is betaald.

... Hoe misvormd zijn karakter ook is geweest, hoezeer hij ook tot de uitgestotenen onder de mensen gerekend mag zijn, de mens die de genade van Christus toelaat in zijn ziel zal hervormd worden van karakter en zal opgewekt worden uit zijn toestand van schuld, vernedering en ellende. God heeft alle voorzieningen getroffen zodat de verlorene Zijn kind kan worden. De zwakste mens kan verheven, veredeld, verrijnd en geheiligd worden door de genade van God. ...

Zij die samen met God werken, die vervuld zijn van goddelijk mededogen, zullen de mensen op dezelfde manier zien en inschatten als God hen ziet en inschat. Wat ook de nationaliteit of kleur mag zijn, wat ook de sociale toestand mag zijn, de zendeling voor God zal alle mensen zien als de aankoop van het bloed van Christus, en zal begrijpen dat er geen kaste is bij God. Niemand moet met onverschilligheid worden bekeken of als onbelangrijk worden beschouwd, want elke ziel is gekocht met een oneindige prijs. —*The Southern Work*, p. 31.

Steeds weer probeerden de dragers van de verlamde zich een weg door de menigte te banen, maar tevergeefs. De zieke keek om zich heen in onuitsprekelijke angst. Hoe kon hij de hoop opgeven als de hulp waar hij zo naar verlangde zo dichtbij was? Op zijn voorstel droegen zijn vrienden hem naar het dak van het huis en braken het dak open om hem aan de voeten van Jezus neer te laten. Het gesprek werd onderbroken. De Verlosser keek naar het bedroefde gelaat en zag de smekende ogen die op Hem gericht waren. Hij begreep de zaak; Hij had die verwarde en twijfelende geest tot Zich getrokken. Terwijl de verlamde nog thuis was, had de Verlosser overtuiging in zijn geweten gebracht. Toen hij berouw toonde over zijn zonden en geloofde in de kracht van Jezus om hem gezond te maken, hadden de levendmakende barmhartigheden van de Verlosser eerst zijn verlangende hart gezegend. Jezus had het eerste sprankje geloof zien groeien tot een geloof dat Hij de enige helper van de zondaar was, en had het sterker zien worden bij elke poging om in Zijn nabijheid te komen.

Nu, met woorden die als muziek in het oor van de lijder vielen, zei de Verlosser: "Zoon, heb goede moed, uw zonden zijn u vergeven." —*The Desire of Ages*, blz. 268.

Er moet een groot werk worden gedaan en zij die de waarheid kennen, moeten machtig voorbede doen voor hulp. ...

De Heer eist dat in Zijn dienaren een geest gevonden wordt die snel de waarde van zielen voelt, snel de plichten ziet die gedaan moeten worden, snel reageert op de verplichtingen die de Heer op hen legt. Er moet een toewijding zijn die geen enkel aards belang van voldoende waarde acht om de plaats in te nemen van het werk dat gedaan moet worden om zielen tot kennis van de waarheid te winnen. —*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 123.

Maandag 20 november: Alleen Christus' methode

De zieke man lag op zijn mat en tilde af en toe zijn hoofd op om naar de poel te staren, toen een teder, medelijdend gezicht zich over hem heen boog en de woorden: "Wilt gij gezond worden?" zijn aandacht trokken. Hoop kwam naar zijn hart. ...

Jezus gebiedt hem: "Sta op, neem uw bed op en wandel." Met een nieuwe hoop kijkt de zieke man naar Jezus. De uitdrukking van Zijn gelaat, de tonen van Zijn stem zijn als geen ander. Liefde en kracht lijken uit Zijn aanwezigheid te ademen. Het geloof van de verlamde grijpt het woord van Christus aan. Zonder vragen stelt hij zijn wil in om te gehoorzamen en terwijl hij dit doet, reageert zijn hele lichaam.

Elke zenuw en spier trilt van nieuw leven en zijn verlamde ledematen komen weer gezond in beweging. Springend op zijn voeten gaat hij op weg met een stevige, vrije pas, God lovend en zich verheugend in zijn nieuwgevonden kracht. ...

Heb nooit het gevoel dat Christus ver weg is. Hij is altijd dichtbij. Zijn liefdevolle aanwezigheid omringt je. Zoek Hem als Iemand die ernaar verlangt om door jou gevonden te worden. Hij verlangt er

niet alleen naar dat je Zijn gewaden aanraakt, maar dat je in voortdurende gemeenschap met Hem wandelt. —*The Ministry of Healing*, pp. 83-85.

Het is nodig om dicht bij de mensen te komen door persoonlijke inspanning. Als er minder tijd besteed zou worden aan preken en meer tijd aan persoonlijke bediening, zouden er grotere resultaten gezien worden. De armen moeten geholpen worden, de zieken verzorgd, de bedroefden en de nabestaanden getroost, de onwetenden geïnstrueerd, de onervarenen begeleid. We moeten wenen met hen die wenen en ons verheugen met hen die zich verheugen. Begeleid door de kracht van overtuiging, de kracht van gebed, de kracht van de liefde van God, zal dit werk niet, kan niet, zonder vrucht zijn.....

We moeten de zieken en lijdenden aanmoedigen om naar Jezus te kijken en te leven. Laat de werkers Christus, de Grote Geneesheer, voortdurend voor ogen houden voor wie ziekte van lichaam en ziel ontmoediging heeft gebracht. Wijs hen op Hem die zowel lichamelijke als geestelijke ziekten kan genezen. Vertel hen over Hem die geraakt is door het gevoel van hun zwakheden. Moedig hen aan om zich onder de hoede te stellen van Hem die Zijn leven gaf om eeuwig leven voor hen mogelijk te maken. Praat over Zijn liefde; vertel over Zijn macht om te redden. —*The Ministry of Healing*, pp. 143, 144.

Christus leert dat we onszelf moeten beschouwen als onlosmakelijk verbonden met onze Vader in de hemel. Wat onze positie ook is, we zijn afhankelijk van God, die alle lotsbestemmingen in Zijn handen heeft. Hij heeft ons ons werk toegewezen en ons begiftigd met vermogens en middelen voor dat werk. Zolang we onze wil aan God overgeven en op Zijn kracht en wijsheid vertrouwen, zullen we op veilige paden geleid worden om ons aangewezen aandeel in Zijn grote plan te vervullen. —*The Desire of Ages*, p. 209.

Dinsdag 21 november: Vluchtelingen en immigranten

Door onze kerken moet een werk worden gedaan waarvan velen weinig idee hebben, een werk dat nog bijna onaangeroerd is. "Ik had honger", zegt Christus, "en gij hebt Mij spijs gegeven; Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven: Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen, naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij zijt tot Mij gekomen. Matteüs 25:35, 36. Sommigen denken dat als ze geld geven aan dit werk, dit alles is wat ze moeten doen; maar dit is een vergissing. ... Naargelang hun kracht en mogelijkheden wordt van iedereen persoonlijke dienst verlangd.

Het werk van het verzamelen van de behoeftigen, de verdrukten, de lijdenden, de behoeftigen, is precies het werk dat elke kerk die de waarheid voor deze tijd gelooft allang had moeten doen. We moeten het tedere medeleven van de Samaritaan tonen door te voorzien in lichamelijke behoeften, de hongerigen te voeden, de armen die verstoten zijn naar onze huizen te brengen, elke dag van God genade en kracht te verzamelen die ons in staat stellen om tot het diepst van de menselijke ellende te reiken en hen te helpen die onmogelijk zichzelf kunnen helpen. Door dit werk te doen hebben we een gunstige gelegenheid om Christus, de Gekruisigde, voor het voetlicht te brengen. —*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 275, 276.

God heeft een speciaal gebod gegeven dat we ons moeten bekommeren om de vreemdeling, de verstotene en de arme zielen die zwak zijn in morele kracht. Velen die totaal onverschillig lijken voor religieuze dingen verlangen in hun hart naar rust en vrede. Ook al zijn ze tot in het diepst van de zonde gezonken, toch is er een mogelijkheid om hen te redden.

De dienaren van Christus moeten Zijn voorbeeld volgen. Terwijl Hij van plaats naar plaats ging, troostte Hij de lijdenden en genas Hij de zieken. Daarna legde Hij hen de grote waarheden met betrekking tot Zijn koninkrijk voor. Dit is het werk van Zijn volgelingen. Terwijl je het lijden van het

lichaam verlicht, zul je manieren vinden om de noden van de ziel te lenigen. Je kunt wijzen op de opgeheven Verlosser en vertellen over de liefde van de grote Geneesheer, die alleen macht heeft om te herstellen. —*Christ's Object Lessons*, p. 233.

Christus is omwille van ons arm geworden, zodat wij door zijn armoede rijk kunnen worden. Hij bracht een offer, zodat Hij een thuis kon bieden aan pelgrims en vreemdelingen in de wereld op zoek naar een beter land, zelfs een hemelse. Zullen zij die onderdanen zijn van Zijn genade, die verwachten erfgenamen te zijn van onsterfelijkheid, weigeren, of zich zelfs terughoudend voelen, om hun huizen te delen met de daklozen en behoeftigen? Zullen wij, discipelen van Jezus, vreemden de toegang tot onze deuren weigeren? ...

Ik word dagelijks gepijnigd door de tentoonstellingen van egoïsme onder onze mensen. Er is een alarmerend gebrek aan liefde en zorg voor hen die daar recht op hebben. ... Engelen wachten om te zien of we de mogelijkheden die binnen ons bereik liggen om goed te doen, aangrijpen — wachtend om te zien of we anderen zullen zegenen. —*Testimonies for the Church*, vol. 2, pp. 27, 28.

Woensdag 22 november: Die pijn lijden helpen

God verlangt van Zijn volk dat zij veel barmhartiger en zorgzamer zijn voor de ongelukkigen dan ze zijn. God eist dat dezelfde aandacht die aan de weduwe en de vaderloze gegeven zou moeten worden, ook gegeven wordt aan de blinde en aan hen die lijden onder de kwellend van andere lichamelijke zwakheden. Belangeloze welwillendheid is erg zeldzaam in dit tijdperk van de wereld. Het is vreemd dat belijdende Christenen de duidelijke, positieve leerstellingen van het Woord van God negeren en geen gewetenswroeging voelen. God legt op hen de verantwoordelijkheid om te zorgen voor de ongelukkigen, de blinden, de lammen, de weduwen en de vaderlozen; maar velen doen geen enkele moeite om dit in acht te nemen.

Er is een groot werk te doen in onze wereld, en nu we het einde van de aardse geschiedenis naderen, wordt het niet in de minste mate minder; maar wanneer de volmaakte liefde van God in het hart is, zullen er wonderbaarlijke dingen worden gedaan. —*My Life Today*, p. 243.

De Heer heeft een groot werk voor ons te doen en Hij nodigt ons uit om naar Hem te kijken, op Hem te vertrouwen, met Hem te wandelen en met Hem te praten. Hij nodigt ons uit om alles wat we hebben en zijn zonder voorbehoud aan Hem over te geven, zodat we, wanneer Hij ons oproept om offers voor Hem te brengen, wij klaar en bereid zijn om te gehoorzamen. We zullen de volheid van goddelijke genade alleen genieten als we alles aan Christus geven. We zullen de betekenis van waar geluk alleen kennen als we het vuur brandend houden op het offeraltaar. God zal in de toekomst het meeste nalaten aan hen die in het heden het meeste hebben gedaan. Elke dag, onder verschillende omstandigheden, beproeft Hij ons; en in elke oprechte inspanning kiest Hij Zijn werkers, niet omdat ze volmaakt zijn, maar omdat ze bereid zijn onzelfzuchtig voor Hem te werken. —*Our High Calling*, p. 191.

Terwijl de wereld sympathie nodig heeft, terwijl ze de gebeden en hulp van Gods volk nodig heeft, terwijl ze Christus moet zien in het leven van Zijn volgelingen, heeft het volk van God evenzeer behoefte aan gelegenheden die hun sympathieën naar boven halen, hun gebeden doeltreffend maken en in hen een karakter ontwikkelen dat lijkt op dat van het goddelijke patroon.

Het is om deze mogelijkheden te bieden dat God de armen, ongelukkigen, zieken en lijdenden onder ons heeft geplaatst. Zij zijn de nalatenschap van Christus aan zijn kerk en er moet voor hen worden gezorgd zoals Hij voor hen zou zorgen. Op deze manier verwijderd God het vuil en zuivert Hij het goud en geeft Hij ons de cultivering van hart en karakter die we nodig hebben. ...

Door armen en lijdenden onder ons te plaatsen, stelt de Heer ons op de proef om ons te onthullen wat er in ons hart leeft. ...

De wereld zal niet zozeer overtuigd worden door wat de preekstoel leert, maar door wat de kerk uitleeft. De prediker verkondigt de theorie van het evangelie, maar de praktische vroomheid van de kerk laat de kracht ervan zien. —*In Heavenly Places*, p. 324.

Donderdag 23 november: Grotere liefde

Hoe openbaarde Christus Zijn liefde voor arme stervelingen? Door Zijn eigen glorie, Zijn eigen rijkdom en zelfs Zijn kostbaarste leven op te offeren. Christus stemde in met een leven van vernedering en groot lijden. Hij onderwierp zich aan de wrede bespottung van een woedende, moordlustige menigte en aan de pijnlijkste dood aan het kruis. Christus zei: "Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u liefgehad heb. Grotere liefde heeft niemand dan deze, dat een mens zijn leven geeft voor zijn vrienden. Gij zijt Mijn vrienden, indien gij doet wat Ik u opdraag." We geven er blijk van de vrienden van Christus te zijn wanneer we impliciete gehoorzaamheid aan Zijn wil tonen. ... Wie gehoorzamen het gebod om elkaar lief te hebben zoals Christus hen heeft liefgehad? We moeten een sterkere, diepere en meer onbaatzuchtige liefde hebben dan we ooit hebben gehad, als we het gebod van Christus gehoorzamen. —*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 690.

Onze liefde is vaak egoïstisch, want we beperken haar tot vooraf bepaalde grenzen. Wanneer we in nauwe verbondenheid en gemeenschap met Christus komen, zullen onze liefde en sympathie en onze werken van welwillendheid dieper reiken en zich verbreden en versterken door oefening. De liefde en interesse van de volgelingen van Christus moet zo breed zijn als de wereld. Zij die alleen maar leven voor "mij en mijn" zullen de hemel niet bereiken. ...

Overal om je heen verkeren mensen in ellende, die woorden van medeleven, liefde en tederheid nodig hebben, en onze nederige, medelijdende gebeden. Sommigen lijden onder de ijzeren hand van armoede, sommigen onder ziekte en anderen onder hartzeer, moedeloosheid en somberheid. Net als Job zou u ogen moeten zijn voor de blinden en voeten voor de lammen, en u zou de oorzaak moeten onderzoeken die u niet kent en deze onderzoeken met het doel om hun noden te verlichten en te helpen waar zij het meest hulp nodig hebben. —*Testimonies for the Church*, vol. 3, pp. 529, 530.

Hoe meer we in karakter op onze Verlosser lijken, hoe groter onze liefde zal zijn voor hen voor wie Hij stierf. Christenen die een geest van onzelfzuchtige liefde voor elkaar tonen, dragen een getuigenis voor Christus die ongelovigen niet kunnen weerleggen of weerstaan. Het is onmogelijk om de kracht van zo'n voorbeeld in te schatten. Niets zal zo succesvol de plannen van Satan en zijn afgezanten verslaan, niets zal zo succesvol het koninkrijk van de Verlosser opbouwen, als de liefde van Christus die door de leden van de kerk wordt geopenbaard. ...

Hoe hoog zijn belijdenis ook is, hij wiens hart niet doordrenkt is van liefde voor God en voor zijn medemensen, is geen discipel van Christus. Al zou hij een groot geloof bezitten en zelfs de macht hebben om wonderen te verrichten, toch zou zijn geloof zonder liefde waardeloos zijn. Hij zou grote vrijgevigheid kunnen tonen, maar als hij uit een ander motief dan oprechte liefde al zijn goederen zou geven om de armen te voeden, zou deze daad hem niet in de gunst van God aanbevelen. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 167, 168.

Vrijdag 24 november: Voor verder lezen

My Life Today, "My Spirituality Strengthened and My Health Improves," p. 246;
The Ministry of Healing, "Healing of the Soul," pp. 73–79.

Les 9 - Missie naar de machtigen

Sabbatmiddag 25 november

Degenen die tot de hogere rangen van de samenleving behoren, moeten worden opgezocht met tedere genegenheid en broederlijke achting. Mensen in het zakenleven, in hoge posities van vertrouwen, mensen met grote inventieve vermogens en wetenschappelijk inzicht, mensen van genialiteit, leraren van het evangelie wier geesten nog niet geroepen zijn tot de speciale waarheden voor deze tijd — zij moeten de eersten zijn om de oproep te horen. Aan hen moet de uitnodiging worden gegeven. ...

Zij die hoog staan in de wereld vanwege hun opleiding, rijkdom of roeping, worden zelden persoonlijk aangesproken met betrekking tot de belangen van de ziel. Veel christelijke werkers aarzelen om deze klasse te benaderen. Maar dit zou niet zo moeten zijn. Als een man zou verdrinken, zouden we niet toekijken hoe hij omkomt omdat hij advocaat, koopman of rechter is. Als we mensen over een afgrond zagen rennen, zouden we niet aarzelen om hen terug te roepen, ongeacht hun positie of roeping. Noch zouden we moeten aarzelen om mensen te waarschuwen voor het gevaar van de ziel.

Er zijn veel ... mensen die God met Zijn kerk wil verbinden. Hun sympathieën liggen bij het volk van de Heer. Maar de banden die hen aan de wereld binden, houden hen stevig vast. Het vereist morele moed voor deze mensen om hun positie in te nemen met de nederigen. Er moet een speciale inspanning gedaan worden voor deze zielen, die in zo'n groot gevaar verkeren vanwege hun verantwoordelijkheden en associaties.

Er wordt veel gesproken over onze plicht jegens de verwaarloosde armen; zou er dan niet wat aandacht moeten worden geschonken aan de verwaarloosde rijken? Velen zien deze klasse als hopeloos en ze doen weinig om de ogen te openen van hen die, verblind en versuft door de schittering van aardse glorie, de eeuwigheid uit hun beschouwing hebben verloren. Duizenden rijke mensen zijn ongemerkt naar hun graf gegaan. Maar hoe onverschillig ze ook lijken, velen onder de rijken zijn met hun ziel belast. "Wie zilver liefheeft, zal met zilver niet tevreden zijn, noch wie overvloed liefheeft met overvloed." Prediker 5:10. —*The Ministry of Healing*, pp. 209, 210.

Er is nog een gevaar waaraan vooral de rijken blootstaan. ... Velen die welvarend zijn in de wereld, en die zich nooit verlagen tot de gewone vormen van ondeugd, worden toch naar het verderf gebracht door de liefde voor rijkdom. De beker die het moeilijkst te dragen is, is niet de beker die leeg is, maar de beker die tot de rand toe vol is. Het is deze die het meest zorgvuldig in evenwicht gehouden moet worden. Benauwdheid en tegenspoed brengen teleurstelling en verdriet; maar het is voorspoed die het gevaarlijkst is voor het geestelijk leven. ...

Vaak wordt gebed gevraagd voor hen die lijden aan ziekte of tegenspoed; maar onze gebeden zijn het meest nodig voor de mensen die welvaart en invloed hebben. ...

De mensen die als het ware op een verheven top staan en van wie, vanwege hun positie, wordt verondersteld dat ze grote wijsheid bezitten — die verkeren in het grootste gevaar. Tenzij zulke mensen God tot hun afhankelijkheid maken, zullen ze zeker vallen. —*The Ministry of Healing*, pp. 211, 212.

Zondag 26 november: Nebukadnezar

God wil dat alle mensen gered worden; want er is ruimschoots in voorzien door Zijn eniggeboren Zoon te geven om het losgeld voor de mens te betalen. Zij die verloren gaan, zullen verloren gaan omdat zij weigeren om door Christus Jezus tot kinderen van God aangenomen te worden. De trots van de mens weerhoudt hem ervan om de voorzieningen van verlossing te accepteren. Maar menselijke verdienste zal een ziel niet toelaten tot de aanwezigheid van God. Wat een mens acceptabel voor God zal maken is de geschonken genade van Christus door geloof in Zijn naam. Er kan geen afhankelijkheid worden geplaatst in werken of in gelukzalige gevoelens als bewijs dat mensen uitverkoren zijn door God; want de uitverkorenen zijn uitverkoren door Christus.

Jezus zegt: "Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen." Johannes 6:37. Wanneer de berouwvolle zondaar tot Christus komt, zich bewust van zijn schuld en onwaardigheid, zich realiserend dat hij straf verdient, maar vertrouwend op de barmhartigheid en liefde van Christus, zal hij niet worden afgewezen.

In Daniëls leven was het verlangen om God te verheerlijken de krachtigste van alle motieven. Hij realiseerde zich dat hij een ontrouwe rentmeester zou zijn als hij in de aanwezigheid van invloedrijke mensen God niet zou erkennen als de bron van zijn wijsheid. En zijn voortdurende erkenning van de God van de hemel ten overstaan van koningen, prinses en staatslieden deed niets af aan zijn invloed. Koning Nebukadnessar, tegenover wie Daniël zo vaak de naam van God eerde, werd uiteindelijk grondig bekeerd en leerde om "de Koning van de hemel te loven en te prijzen en te eren".

De koning op de Babylonische troon werd een getuige voor God en gaf zijn getuigenis, warm en welsprekend, vanuit een dankbaar hart dat deelhad aan de barmhartigheid en genade, de gerechtigheid en vrede, van de goddelijke natuur. —*Ellen G. White Commentaar in, The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1170.*

In het werk voor deze klasse [de rijken en machtigen] zullen veel ontmoedigingen worden gepresenteerd, veel hartverscheurende openbaringen worden gedaan. Maar alle dingen zijn mogelijk bij God. Hij kan en zal door menselijke tussenkomst werken aan de gedachten van mensen wier levens gewijd zijn aan het verkrijgen van geld.

Er moeten wonderen worden verricht in oprechte bekering, wonderen die nu niet worden onderscheiden. De grootste mensen op aarde zijn niet buiten de macht van een wonderbaarlijke God. Als zij die samen met Hem werken dapper en trouw hun plicht doen, zal God mensen bekeren die verantwoordelijke plaatsen bekleden, mensen met verstand en invloed. Door de kracht van de Heilige Geest zullen velen ertoe gebracht worden om de goddelijke principes te aanvaarden. —*The Ministry of Healing, pp. 215, 216.*

Maandag 27 november: Naaman

Weinigen beseffen de volledige betekenis van de woorden die Christus sprak toen Hij zichzelf in de synagoge van Nazareth aankondigde als de Gezalfde. Hij verklaarde Zijn missie om de bedroefden en zondaars te troosten, te zegenen en te redden; en toen Hij zag dat trots en ongeloof de harten van Zijn toehoorders beheersten, herinnerde Hij hen eraan dat God zich in het verleden van Zijn uitverkoren volk had afgekeerd vanwege hun ongeloof en opstandigheid, en Zich had geopenbaard aan hen in heidense landen die het licht van de hemel niet hadden afgewezen. De weduwe van Sarepta en Naaman de Syriër hadden geleefd naar al het licht dat zij hadden; daarom werden zij rechtvaardiger geacht dan Gods uitverkoren volk dat van Hem was afgeweken en zijn principes had opgeofferd aan gemak en wereldse eer. —*Acts of the Apostles, p. 416.*

Sommigen zijn speciaal geschikt om voor de hogere klassen te werken. Zij moeten de wijsheid van God zoeken om te weten hoe ze deze mensen kunnen bereiken, om niet slechts een vluchtige kennismaking met hen te hebben, maar door persoonlijke inspanning en levend geloof hen wakker te schudden voor de noden van de ziel, om hen te leiden tot een kennis van de waarheid zoals die in Jezus is.

Velen veronderstellen dat, om de hogere klassen te bereiken, een manier van leven en werken moet worden aangenomen die past bij hun veeleisende smaak. Men denkt dat een verschijning van rijkdom, dure gebouwen, dure kleding, uitrusting en omgeving, overeenstemming met wereldse gewoonten, de kunstmatige glans van een modieuze samenleving, klassieke cultuur, de gratie van het spreken, essentieel zijn. Dit is een vergissing. De weg van het wereldse beleid is niet Gods weg om de hogere

klassen te bereiken. Wat hen effectief zal bereiken is een consequente, onzelfzuchtige presentatie van het evangelie van Christus.

De waarheid moet worden gepresenteerd met goddelijke tact, zachtheid en tederheid. Ze moet komen uit een hart dat verzacht en sympathiek is gemaakt. We moeten nauwe gemeenschap met God hebben, anders komt het eigen ik naar boven ... en storten we een stortvloed van woorden uit die onbetamelijk zijn, die niet als dauw zijn of als de stille buien die de verdorde planten doen herleven. Laten onze woorden zacht zijn als we zielen willen winnen. God zal wijsheid zijn voor wie wijsheid zoekt bij een goddelijke bron. We moeten overal kansen zoeken, we moeten waken voor gebed en altijd bereid zijn om een reden te geven voor de hoop die in ons is, met zachtmoedigheid en vrees. Opdat we geen ongunstige indruk zouden maken op een ziel voor wie Christus stierf, moeten we onze harten verheven houden tot God, zodat we, wanneer de gelegenheid zich voordoet, het juiste woord hebben om op het juiste moment te spreken. Als je op die manier werk voor God op je neemt, zal de Geest van God je helper zijn. De Heilige Geest zal het woord dat in liefde voor de ziel is gesproken, toepassen. De waarheid zal verkwikkende kracht hebben wanneer ze gesproken wordt onder de invloed van de genade van Christus. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 400.*

Dinsdag 28 november: Getuigenis aan de geleerden: Nicodemus

Het succes van de evangelieboodschap hangt niet af van geleerde toespraken, welsprekende getuigenissen of diepe argumenten. Het hangt af van de eenvoud van de boodschap en de aanpassing ervan aan de zielen die hongeren naar het brood des levens. "Wat moet ik doen om gered te worden?" — dit is het gemis van de ziel.

Duizenden kunnen bereikt worden op de meest eenvoudige en nederige manier. De meest intellectuelen, zij die beschouwd worden als 's werelds meestbegaafde mannen en vrouwen, worden vaak verfrist door de eenvoudige woorden van iemand die God liefheeft, en die net zo natuurlijk over die liefde kan spreken als de wereldling spreekt over de dingen die hem het meest interesseren. —*Christ's Object Lessons, pp. 231, 232.*

Nikodemus was lid van het Sanhedrin en was samen met anderen gegrepen door het onderwijs van Jezus. Terwijl hij getuige was geweest van de wonderbaarlijke werken van Christus, had de overtuiging zich in zijn geest vastgezet dat dit de Gezondene van God was. Te trots om openlijk zijn sympathie voor de leraar uit Galilea te betuigen, had hij een geheim gesprek gezocht. In dit gesprek had Jezus hem het verlossingsplan en Zijn zending voor de wereld ontvouwd, maar toch had Nikodemus gearzeld. Hij verborg de waarheid in zijn hart en drie jaar lang was er weinig zichtbare vrucht ... Toen Christus eindelijk aan het kruis was opgeheven, herinnerde Nikodemus zich de woorden die Hij in het nachtelijke gesprek op de Olijfberg tot hem had gesproken: "Zoals Mozes in de woestijn de slang heeft opgeheven, zo moet ook de Zoon des mensen worden opgeheven" (Johannes 3:14); en hij zag in Jezus de Verlosser van de wereld. ...

Toen de Joden probeerden de jonge kerk te vernietigen, kwam Nicodemus naar voren om haar te verdedigen. Niet langer voorzichtig en twijfelend, moedigde hij het geloof van de discipelen aan en gebruikte hij zijn rijkdom om de kerk in Jeruzalem te ondersteunen en het werk van het evangelie te bevorderen. Degenen die hem in andere dagen eerbied hadden bewezen, minachtten en vervolgden hem nu, en hij werd arm in de goederen van deze wereld; toch aarzelde hij niet in de verdediging van zijn geloof. —*Acts of the Apostles, pp. 104, 105.*

De ervaring van de apostel Paulus in zijn ontmoeting met de filosofen van Athene heeft een les voor ons. Bij de presentatie van het evangelie aan de geleerden op de Areopagus ontmoette Paulus logica met logica, wetenschap met wetenschap, filosofie met filosofie. De meest wijze van zijn toehoorders waren verbaasd en verstomd. Zijn woorden konden niet worden weerlegd. Maar de

inspanning wierp weinig vruchten af. Weinigen werden ertoe gebracht het evangelie aan te nemen. Voortaan ging Paulus op een andere manier te werk. Hij vermeed uitgebreide argumenten en discussies over theorieën en wees mannen en vrouwen in alle eenvoud op Christus als de Redder van zondaars. ...

Laten zij die werken voor de hogere klassen zich gedragen met ware waardigheid, zich herinnerend dat engelen hun metgezellen zijn. Laat hen de schatkamer van geest en hart gevuld houden met: "Er staat geschreven." Hang in de hal van het geheugen de kostbare woorden van Christus. Ze moeten ver boven goud of zilver gewaardeerd worden. —*The Ministry of Healing*, pp. 214, 215.

Woensdag 29 november: Missie naar de rijken

Er is werk aan de winkel voor de rijken. Ze moeten wakker worden geschud voor hun verantwoordelijkheid als degenen aan wie de gaven van de hemel zijn toevertrouwd. Ze moeten eraan worden herinnerd dat ze rekenschap moeten afleggen aan Hem die de levenden en de doden zal oordelen. De rijke man heeft jouw arbeid in de liefde en de vreze Gods nodig. Te vaak vertrouwt hij op zijn rijkdom en voelt hij zijn gevaar niet. De ogen van zijn geest moeten worden gericht op dingen van blijvende waarde. Hij moet de autoriteit van ware goedheid erkennen, die zegt: "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. Neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen, want Mijn juk is gemakkelijk en Mijn last is licht." Mattheüs 11:28 —30. —*Christ's Object Lessons*, p. 230.

De rijke jongeling keek met bewondering naar Christus. Zijn hart werd naar de Verlosser getrokken. Maar hij was niet bereid om het principe van zelfopoffering van de Verlosser te accepteren. Hij verkoos zijn rijkdom boven Jezus. Hij wilde eeuwig leven, maar wilde niet die onzelfzuchtige liefde in zijn ziel ontvangen die alleen leven is, en met een bedroefd hart keerde hij zich van Christus af.

Toen de jongeman zich afwendde, zei Jezus tegen Zijn discipelen: ... "Kinderen, hoe moeilijk is het voor hen die op rijkdom vertrouwen om het koninkrijk van God binnen te gaan! Het is gemakkelijker voor een kameel om door het oog van een naald te gaan, dan voor een rijke om het koninkrijk van God binnen te gaan. En zij waren stomverbaasd." Nu realiseerden ze zich dat ze zelf waren opgenomen in de plechtige waarschuwing. In het licht van de woorden van de Verlosser werd hun eigen geheime verlangen naar macht en rijkdom geopenbaard.

De Bijbel veroordeelt niemand omdat hij rijk is, als hij zijn rijkdom eerlijk heeft verworven. Niet geld, maar de liefde voor geld is de wortel van alle kwaad. Het is God die mensen de macht geeft om rijkdom te verwerven; en in de handen van hem die handelt als Gods rentmeester en zijn middelen onbaatzuchtig gebruikt, is rijkdom een zegen, zowel voor de bezitter ervan als voor de wereld. Maar velen, die opgaan in hun belangstelling voor wereldse schatten, worden ongevoelig voor de aanspraken van God en de noden van hun medemensen. Ze beschouwen hun rijkdom als een middel om zichzelf te verheerlijken. Ze voegen huis aan huis en land aan land; ze vullen hun huizen met weelde, terwijl overal om hen heen mensen in ellende en misdaad, in ziekte en dood verkeren. Zij die hun leven zo aan zelfbevrediging wijden, ontwikkelen in zichzelf niet de eigenschappen van God, maar de eigenschappen van de boze.

Deze mensen hebben het evangelie nodig. Hun ogen moeten worden afgewend van de ijdelheid van materiële dingen om de kostbaarheid van de blijvende rijkdom te aanschouwen. Ze moeten de vreugde van het geven leren, de zegen van het samenwerken met God. —*The Ministry of Healing*, pp. 212, 213.

Donderdag 30 november: Missie naar de machthebers

Jozef van Arimathaea en Nicodemus kwamen de discipelen te hulp. Deze mannen waren allebei lid van het Sanhedrin en kenden Pilatus. Beiden waren mannen met rijkdom en invloed. Ze waren vastbesloten dat het lichaam van Jezus een eervolle begrafenis moest krijgen.

Jozef ging vrijmoedig naar Pilatus en smeekte hem om het lichaam van Jezus. ...

Noch Jozef noch Nicodemus hadden de Verlosser openlijk aanvaard toen Hij nog leefde. Ze wisten dat zo'n stap hen zou uitsluiten van het Sanhedrin, en ze hoopten Hem te beschermen door hun invloed in de raden. Een tijd lang leken ze daarin te slagen, maar de sluwe priesters, die hun gunst aan Christus zagen, hadden hun plannen gedwarsboomd. In hun afwezigheid was Jezus veroordeeld en overgeleverd om gekruisigd te worden. Nu Hij dood was, verborgen zij hun gehechtheid aan Hem niet langer. —*The Desire of Ages*, p. 773.

We hebben een kracht nodig die nu over ons komt en ons aanzet tot ijver en ernstig geloof. Dan zullen we, gedoopt met de Heilige Geest, Christus in ons gevormd hebben, de hoop der heerlijkheid. Dan zullen we Christus voorstellen als het goddelijke voorwerp van ons geloof en onze liefde. We zullen over Christus spreken, we zullen tot Christus en over Christus bidden. We zullen zijn heilige naam loven. We zullen de mensen zijn wonderen, zijn zelfverloochening, zijn zelfopoffering, zijn lijden, zijn kruisiging, zijn opstanding en triomfantelijke hemelvaart laten zien. Dit zijn de inspirerende thema's van het evangelie, om liefde en intense vurigheid in elk hart op te wekken. ...

We moeten zelf een levende verbinding met God hebben om Jezus te kunnen onderwijzen. Dan kunnen we de levende persoonlijke ervaring geven van wat Christus voor ons is door ervaring en geloof. We hebben Christus ontvangen en met goddelijke ernst kunnen we vertellen wat een blijvende kracht bij ons is. De mensen moeten tot Christus getrokken worden. Zijn reddende werking moet benadrukt worden.

De ware leerlingen, zittend aan Christus' voeten, ontdekken de kostbare juweeltjes van de waarheid die door onze Verlosser zijn uitgesproken en zullen de betekenis ervan onderscheiden en de waarde ervan waarderen. En meer en meer, als ze nederig en leerzaam worden, zal hun begrip geopend worden om wonderbaarlijke dingen uit zijn wet te ontdekken, want Christus heeft ze in duidelijke, scherpe lijnen gepresenteerd. —*Selected Messages*, boek 3, pp. 186, 187.

Als we ons alleen maar realiseerden hoe serieus Jezus werkte om de wereld in te zaaien met het zaad van het evangelie, zouden we onvermoeibaar werken om het brood des levens te geven aan stervende zielen.

Vang de geest op van de grote Meester Werker. Leer van de Vriend van zondaars hoe je zieke zielen kunt bedienen. Zijn hart was altijd geraakt door menselijk leed. ...

Gods dienaren moeten werken voor de hogere klassen, maar dat betekent niet dat ze zich moeten binden aan de groten der aarde en van hen afhankelijk moeten zijn voor kracht, invloed en succes. De Heer zal vaak de harten van mensen in verantwoordelijke posities neigen om gunsten te verlenen aan Zijn gebodsgetrouwe mensen. Maar wanneer Gods dienaren Hem verlaten om erkenning te vragen van mensen van de wereld, ruilen ze macht in voor zwakheid. —*The Upward Look*, pp. 330, 331.

Vrijdag 1 december: voor verder lezen

The Story of Redemption, "The Burial," pp. 227–229;
Our High Calling, "A Submissive Will," p. 105

Les 10 - Zending naar de onbereikten: deel 1

Sabbatmiddag 2 december

De Heer Jezus kijkt met intense belangstelling naar elke ziel. Hij heeft verklaard dat het geestelijke karakter van Zijn kerk zorgvuldig moet worden onderhouden. De kerk is in de wereld en moet een werk voor de wereld doen. ...

Vandaag de dag moet de waarheid verkondigd worden aan alle naties en geslachten en tongen en volken. Christus verlangt van ons dat we werken op een manier die geen vooroordelen oproept, want als vooroordelen worden opgewekt, worden sommigen afgesneden van het horen van de waarheid.

We zijn nog steeds in deze wereld, waar deze hindernissen bestaan, en we moeten werken op een manier die ons in staat stelt om alle klassen te bereiken. Laat de huidige belemmeringen je niet verontrusten en je geloof en vertrouwen in God vernietigen. —*This Day with God*, p. 269.

De apostel Paulus werd niet misleid door wat hij in dit centrum van geleerdheid [Athene] zag. Zijn geestelijke natuur was zo levendig voor de aantrekkingskracht van hemelse dingen, dat de vreugde en glorie van de rijkdom die nooit zal vergaan, de pracht en praal waarmee hij omringd was in zijn ogen waardeloos maakten. Toen hij de grootsheid van Athene zag, besepte hij hoe verleidelijk deze was voor liefhebbers van kunst en wetenschap, en zijn geest was diep onder de indruk van het belang van het werk dat voor hem lag. ...

Hij "twistte ... in de synagoge met de Joden en met de godvruchtigen, en op de markt dagelijks met hen die hem ontmoetten". Maar zijn voornaamste werk in Athene was het verkondigen van de heilsboodschap aan hen die geen intelligente voorstelling hadden van God en Zijn doel voor het gevallen ras. De apostel zou spoedig het heidendom in zijn meest subtiële, verleidelijke vorm ontmoeten.

Tenzij de leden van Gods kerk vandaag de dag een levende verbinding hebben met de Bron van alle geestelijke groei, zullen ze niet klaar zijn voor de tijd van oogst. Tenzij ze hun lampen verzorgd en brandend houden, zullen ze geen extra genade ontvangen in tijden van bijzondere nood.

Alleen zij die voortdurend verse voorraden van genade ontvangen, zullen kracht hebben die in verhouding staat tot hun dagelijkse behoefte en hun vermogen om die kracht te gebruiken. In plaats van uit te kijken naar een toekomstig moment waarop zij, door een speciale begiftiging van geestelijke kracht, een wonderbaarlijke aanpassing zullen ontvangen om zielen te winnen, geven zij zichzelf dagelijks over aan God, opdat Hij hen tot vaten maakt die geschikt zijn voor Zijn gebruik. Dagelijks verbeteren zij de mogelijkheden voor dienst die binnen hun bereik ligt. Dagelijks getuigen zij voor de Meester waar zij zich ook bevinden, hetzij op een nederig gebied van arbeid in huis, of op een openbaar veld van nut. —*Acts of the Apostles*, p. 55.

Zondag 3 december: Een Hebreëer in Athene

De ongelovige Joden van Thessalonica, vervuld van jaloezie en haat jegens de apostelen en niet tevreden met het feit dat ze hen uit hun eigen stad verdreven hadden, volgden hen naar Berea en wekten de opgewonden hartstochten van de lagere klasse tegen hen op. Uit angst dat Paulus geweld zou worden aangedaan als hij daar bleef, stuurden de broeders hem naar Athene, vergezeld van enkele Bereanen die pas het geloof hadden aangenomen.

Zo volgden vervolgingen de leraren van de waarheid van stad tot stad. De vijanden van Christus konden de voortgang van het evangelie niet verhinderen, maar ze slaagden erin om het werk van de apostelen buitengewoon moeilijk te maken. Maar ondanks alle tegenstand en conflicten ging Paulus gestaag door, vastbesloten om het doel van God uit te voeren zoals dat in het visioen in Jeruzalem aan hem was geopenbaard: "Ik zal u ver wegzenden naar de heidenen." Handelingen 22:21. —*Acts of the Apostles*, pp. 232, 233.

De stad Athene was de metropool van het heidendom. Hier ontmoette Paulus geen onwetend, goedgevolg volk, zoals in Lystra, maar een volk dat beroemd was om zijn intelligentie en cultuur. Overal zag je beelden van hun goden en van de vergoddelijkte helden uit de geschiedenis en de poëzie, terwijl prachtige architectuur en schilderijen de nationale glorie en de volksverering van de heidense godheden weergaven. De zintuigen van de mensen waren in vervoering gebracht door de schoonheid en pracht van de kunst. Overal verrezen heiligdommen en tempels, waarmee enorme uitgaven gemoeid waren. Wapenoverwinningen en daden van beroemde mannen werden herdacht door beeldhouwwerken, heiligdommen en tabletten. Dit alles maakte van Athene een enorme kunstgalerij.

Toen Paulus naar de schoonheid en grootsheid keek die hem omringden, en de stad geheel aan afgoderij overgeleverd zag, werd zijn geest bewogen met jaloezie voor God, die hij aan alle kanten onteerd zag, en zijn hart werd in medelijden uitgetrokken voor de mensen van Athene, die, ondanks hun intellectuele cultuur, onwetend waren van de ware God. —*Acts of the Apostles, pp. 233, 234.*

Een vereniging met Christus door levend geloof is duurzaam; elke andere vereniging moet vergaan. Christus heeft ons eerst gekozen en een oneindige prijs betaald voor onze verlossing; en de ware gelovige kiest Christus als eerste, en laatste, en beste in alles. Maar deze verbintenis kost ons iets. Het is een relatie van uiterste afhankelijkheid die een trots wezen moet aangaan. Iedereen die deze verbintenis aangaat moet voelen dat hij het verzoenende bloed van Christus nodig heeft. Ze moeten van hart veranderen. Ze moeten hun eigen wil onderwerpen aan de wil van God. Er zal een strijd zijn met uiterlijke en innerlijke obstakels. Er moet een pijnlijk werk van onthechting zijn, evenals een werk van gehechtheid. Trots, egoïsme, ijdelheid, wereldsheid — zonde in al zijn vormen — moeten overwonnen worden als we een eenheid met Christus willen aangaan. De reden waarom velen het christelijke leven zo betreurenswaardig moeilijk vinden, waarom ze zo wispelturig, zo veranderlijk zijn, is dat ze proberen zich aan Christus te hechten zonder zich los te maken van deze gekoesterde afgoden. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1143.*

Maandag 4 december: Paulus op de Areopagus

Het duurde niet lang voordat de grote mannen van Athene hoorden dat er in hun stad een bijzondere leraar was die de mensen nieuwe en vreemde leerstellingen voorhield. Enkele van deze mannen zochten Paulus op en raakten met hem in gesprek. Al snel verzamelde zich een menigte toehoorders om hen heen. Sommigen waren bereid om de apostel belachelijk te maken als iemand die zowel sociaal als intellectueel ver onder hen stond, en zij zeiden spottend onder elkaar: "Wat zal deze babbelaar zeggen?". Anderen zeiden, "omdat hij hun Jezus en de opstanding verkondigde": "Hij lijkt wel een verkondiger van vreemde goden."

Onder degenen die Paulus op de markt tegenkwam waren "bepaalde filosofen van de Epicuristen en van de Stoïcijnen;" maar zij, en alle anderen die met hem in contact kwamen, zagen al snel dat hij een schat aan kennis had die nog groter was dan die van henzelf. Zijn intellectuele kracht dwong het respect van de geleerden af; terwijl zijn ernstige, logische redeneringen en de kracht van zijn redevoering de aandacht van iedereen in de zaal vasthielden. Zijn toehoorders herkenden het feit dat hij geen nieuweling was, maar in staat was om alle klassen met overtuigende argumenten tegemoet te treden ter ondersteuning van de doctrines die hij onderwees. Zo stond de apostel onversaagd tegenover zijn tegenstanders en beantwoorde hij logica met logica, filosofie met filosofie, welsprekendheid met welsprekendheid. —*The Acts of the Apostles, p. 235.*

Toen Paulus de Schrift doorzocht, leerde hij dat door de eeuwen heen "niet veel wijzen naar het vlees, niet veel machtigen, niet veel edelen geroepen zijn; maar God heeft de dwaze dingen van de wereld uitverkoren om de wijzen in verwarring te brengen; en God heeft de zwakke dingen van de

wereld uitverkoren om de machtigen in verwarring te brengen; en de onedele dingen van de wereld, en de dingen die veracht worden, heeft God uitverkoren, ja, en de dingen die niet zijn, om de dingen die zijn, te gronde te richten; opdat geen vlees zou roemen in Zijn tegenwoordigheid." 1 Korintiërs 1:26–29. En zo, terwijl hij de wijsheid van de wereld in het licht van het kruis zag, "besloot Paulus niets te weten, ... behalve Jezus Christus en Die gekruisigd." 1 Korintiërs 2:2.

Tijdens zijn latere bediening verloor Paulus nooit de Bron van zijn wijsheid en kracht uit het oog. Hoor hem, jaren later, nog steeds verklaren: "Want voor mij is leven Christus." Filippenzen 1:21. En opnieuw: "Ik reken alle dingen tot verlies om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heer; om wie ik alles verloren heb, ... opdat ik Christus moge winnen en in Hem gevonden worden, niet hebbende mijn eigen gerechtigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, de gerechtigheid die uit God is door het geloof; opdat ik Hem ken, en de kracht van zijn opstanding, en de gemeenschap van zijn lijden." Filippenzen 3:8-10. —*Acts of the Apostles*, pp. 127, 128.

Verwachten we met Christus in de eeuwige wereld te wonen? Dan moeten we hier bij Hem wonen, zodat Hij ons kan helpen in elke tijd van beproeving en verzoeking, en ons gereed kan maken voor Zijn komst in de wolken van de hemel. ... We kunnen Christus niet zo afgezonderd houden van ons leven als we doen, en toch geschikt zijn voor zijn gezelschap in de hemel. Hij moet het alles in allen van de hemel zijn, en moet ons alles in allen op aarde zijn. —*The Review and Herald*, 5 mei 1891.

Dinsdag 5 december: Paulus en de Onbekende God

Paulus te Athene voor het concilie van de Areopagus. ... Merk op hoe hij, met de tact geboren uit goddelijke liefde, wijst op Jehovah als de "Onbekende God," die zijn toehoorders onwetend hebben aanbeden; en in woorden geciteerd uit een dichter van henzelf, schildert hij Hem als een Vader wiens kinderen zij zijn. Hoor hem, in die tijd van kaste, toen de rechten van de mens als mens geheel niet erkend werden, terwijl hij de grote waarheid van menselijke broederschap uiteenzet, verklarend dat God "alle volken van mensen uit één bloed gemaakt heeft om te wonen op de gehele aarde". Dan laat hij zien hoe door alle handelingen van God met de mens als een draad van goud Zijn doelen van genade en barmhartigheid lopen. —*The Story of Redemption*, p. 312.

Toen Paulus midden op de heuvel van Mars stond, stelde hij de inwoners van Athene de majesteit van de levende God voor in tegenstelling tot hun afgodendienst.

"Jullie Atheners," zei hij, "ik merk dat jullie in alles te bijgelovig zijn. Want toen ik langskwam en uw devoties aanschouwde, vond ik een altaar met dit opschrift: AAN DE ONBEKENDE GOD. Wie gij dus onwetend aanbidt, hem verklaar ik u. God, die de wereld en alles wat daarin is, gemaakt heeft, omdat Hij de Heer van hemel en aarde is, woont niet in tempels die met handen gemaakt zijn; noch wordt Hij aanbeden met mensenhanden, alsof Hij iets nodig zou hebben, want Hij geeft aan allen leven, en adem, en alle dingen; Hij heeft alle mensenvolkeren uit één bloed gemaakt om op de gehele aarde te wonen en heeft de vooraf bepaalde tijden en de grenzen van hun woonplaats bepaald, opdat zij de Heer zouden zoeken, als zij Hem zouden zoeken en vinden, hoewel Hij niet ver van een ieder van ons is: Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en hebben onze wezens; zoals ook sommige van uw eigen dichters hebben gezegd: Want wij zijn ook zijn nakomelingen. Want aangezien wij het nageslacht van God zijn, moeten wij niet denken dat de Godheid is als goud, of zilver, of steen, gegraveerd door kunst en mensenwerk" (Handelingen 17:22-29). —*Selected Messages*, book 1, p. 292.

God zoekt vrucht in zijn kerk — vrucht die reageert op de lessen van Christus, die de waarheid die we belijden te geloven waardig is en die de wijsheid en barmhartigheid van Christus openbaart. De Heer roept op tot een bekeerde bediening, een bediening die de mensen ontmoet waar ze zijn, die het met hen eens is waar ze kunnen, maar die de waarheid niet ontkent. We moeten onszelf niet opsluiten

binnen vier muren, zodat ons licht niet naar anderen kan komen. Er is een gemeenschappelijke basis waar we mensen kunnen ontmoeten die niet van ons geloof zijn, waar we het eens kunnen zijn in principes en met betrekking tot de les van Christus. Weinigen zullen strijdlustig worden over deze heilige principes. —*Manuscript Releases, vol. 6, p. 104, 1898.*

Woensdag 6 december: De introductie van een nieuwe God

In woorden van ongeëvenaarde schoonheid en tederheid zette de apostel Paulus voor de wijzen van Athene het goddelijke doel uiteen in de schepping en verdeling van rassen en naties. "God, die de wereld en alles wat daarin is, gemaakt heeft," verklaarde de apostel, "heeft uit één bloed alle volken van de mensen gemaakt om op de gehele aarde te wonen en heeft de vooraf bepaalde tijden en de grenzen van hun woonplaats bepaald, opdat zij de Heer zouden zoeken, als zij Hem mochten zoeken en vinden." Handelingen 17:24-27.

God heeft duidelijk gemaakt dat wie wil, "in de band van het verbond" mag komen. Ezechiël 20:37. Bij de schepping was het Zijn doel dat de aarde bewoond zou worden door wezens wiens bestaan een zegen zou zijn voor henzelf en voor elkaar, en een eer voor hun Schepper. Iedereen die wil, kan zich met dit doel identificeren. Over hen wordt gesproken: "Dit volk heb Ik voor Mijzelf gevormd; zij zullen Mijn lof tonen." Jesaja 43:21. —*Prophets and Kings, p. 500.*

Ware eerbied voor God wordt geïnspireerd door een besef van Zijn oneindige grootheid en een besef van Zijn aanwezigheid. Met dit besef van het onzichtbare zou elk hart diep onder de indruk moeten zijn. Het uur en de plaats van het gebed zijn heilig, omdat God daar is. En naarmate eerbied zich manifesteert in houding en gedrag, zal het gevoel dat het inspireert verdiept worden. "Heilig en eerbiedig is Zijn naam," verklaart de psalmist. Psalm 111:9. Engelen verbergen hun gezichten als ze die naam uitspreken. Met hoeveel eerbied moeten wij, die gevallen en zondig zijn, hem dan op onze lippen nemen!

Paulus was er erg op gebrand dat de vernedering van Christus gezien en gerealiseerd zou worden. Hij was ervan overtuigd dat als mensen het verbazingwekkende offer dat de Majesteit van de hemel bracht zouden overwegen, egoïsme uit hun harten zou worden verbannen. De apostel herhaalt punt na punt, zodat we de wonderbaarlijke neerbuigendheid van de Verlosser voor zondaars enigszins kunnen begrijpen. Hij richt de geest eerst op de positie die Christus in de hemel in de schoot van Zijn Vader innam; hij onthult Hem daarna als het afleggen van Zijn heerlijkheid, vrijwillig Zichzelf onderwerend aan de vernederende omstandigheden van het leven van de mens, de verantwoordelijkheden van een dienstknecht op zich nemend, en gehoorzaam geworden tot de dood, en dat de meest schandelijke en weerezinwekkende, de meest pijnlijke — de dood van het kruis. Kunnen we deze wonderbaarlijke manifestatie van Gods liefde aanschouwen zonder dankbaarheid en liefde, en een diep besef van het feit dat we niet van onszelf zijn? Zo'n Meester zou niet gediend moeten worden vanuit onwillige, zelfzuchtige motieven. —*The Ministry of Healing, p. 501.*

De liefde van Christus is een gouden ketting die eindige, menselijke wezens die in Jezus Christus geloven met de oneindige God verbindt. De liefde van de Heer voor Zijn kinderen gaat kennis te boven. Geen wetenschap kan haar definiëren of verklaren. Geen menselijke wijsheid kan haar doorgronden. Hoe meer we de invloed van deze liefde voelen, hoe zachtaardiger en nederiger we zullen zijn. —*Ellen G. White Commentary, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1141.*

Donderdag 7 december: Een grens overschrijden

[Paulus] bevond zich in een positie waarin hij gemakkelijk iets had kunnen zeggen dat zijn trotse toehoorders zou hebben geïrriteerd en hem in moeilijkheden zou hebben gebracht. Als zijn toespraak een directe aanval op hun goden en de grote mannen van de stad was geweest, had hij het lot van

Socrates kunnen treffen. Maar met een tact die voortkwam uit goddelijke liefde, leidde hij hun gedachten voorzichtig weg van heidense goden, door hen de ware God te openbaren, die voor hen onbekend was. —*Acts of the Apostles*, p. 241.

Met woorden ontleend aan een dichter van henzelf stelde Paulus de oneindige God voor als een Vader, wiens kinderen zij waren. "In Hem leven wij en bewegen wij ons en hebben wij ons wezen," verklaarde hij; "zoals ook sommige van uw eigen dichters hebben gezegd: Want ook wij zijn zijn nakomelingen. Omdat wij het nageslacht van God zijn, moeten we niet denken dat de Godheid is als goud, zilver of steen, gegraveerd door kunst en kunstgrepen van mensen. ...

Toen Paulus over de opstanding uit de dood sprak, "spotten sommigen en anderen zeiden: "Wij zullen u nog eens over deze zaak horen." ...

Onder degenen die naar de woorden van Paulus luisterden waren er die door de gepresenteerde waarheden overtuigd werden, maar zij wilden zich niet verootmoedigen om God te erkennen en het verlossingsplan te aanvaarden. Geen welsprekendheid van woorden, geen kracht van argumenten kan de zondaar bekeren. Alleen de kracht van God kan de waarheid in het hart brengen. Hij die zich hardnekkig van deze kracht afkeert, kan niet worden bereikt. De Grieken zochten naar wijsheid, maar de boodschap van het kruis was voor hen dwaasheid omdat zij hun eigen wijsheid belangrijker vonden dan de wijsheid die van boven komt.

Gods belofte is: "Gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij Mij met heel uw hart zult zoeken." Jeremia 29:13.

Het hele hart moet aan God worden overgegeven, anders kan er nooit een verandering in ons plaatsvinden waardoor we hersteld worden in Zijn gelijkenis. Van nature zijn we van God vervreemd. De Heilige Geest beschrijft onze toestand in woorden als deze: "Dood in overtredingen en zonden;" "het hele hoofd is ziek en het hele hart is zwak;" "er is geen gezond verstand in." We zitten vast in de strik van Satan, "door hem gevangengenomen naar zijn wil." Efeziërs 2:1; Jesaja 1:5, 6; 2 Timoteüs 2:26. God verlangt ernaar om ons te genezen, om ons te bevrijden. Maar omdat dit een volledige transformatie vereist, een vernieuwing van onze hele natuur, moeten we onszelf volledig aan Hem overgeven. —*Steps to Christ*, p. 43.

Ieder mens is vrij om te kiezen welke macht over hem zal heersen. Niemand is zo laag gevallen, niemand is zo verachtelijk, behalve dat ze in Christus bevrijding kunnen vinden. De demonische man kon in plaats van bidden alleen de woorden van Satan uitspreken; toch werd de onuitgesproken oproep van het hart gehoord. Geen enkele roep van een ziel in nood, ook al kan deze niet in woorden worden uitgesproken, zal onverhoord blijven. Zij die toestemmen in het aangaan van een verbond met God worden niet overgelaten aan de macht van Satan of aan de zwakheid van hun eigen natuur. —*The Ministry of Healing*, p. 93.

Vrijdag 8 december: voor verder lezen

Selected Messages, "A Heaven to Win," book 1, pp. 96, 97;

Patriarchs and Prophets, "Satan's Enmity Against the Law," pp. 331–342.

Les 11 - Zending naar de onbereikten: deel 2

Sabbatmiddag 9 december

De val van de mens vervulde de hele hemel met verdriet. ... Engelen hielden op met hun lofliederen. In de hemelse hoven werd gerouwd om het verderf dat de zonde had aangericht.

De Zoon van God, de glorieuze bevelhebber van de hemel, werd geraakt door medelijden met het gevallen ras. Zijn hart was bewogen met oneindig mededogen toen de ellende van de verloren wereld voor Hem oprees. Maar goddelijke liefde had een plan bedacht waardoor de mens verlost kon worden.

De gebroken wet van God eiste het leven van de zondaar. In het hele universum was er maar één die namens de mens aan zijn eisen kon voldoen. Omdat de goddelijke wet net zo heilig is als God zelf, kon alleen iemand die aan God gelijk was verzoening doen voor de overtreding ervan. Niemand anders dan Christus kon de gevallen mens verlossen van de vloek van de wet en hem weer in harmonie met de Heaven brengen. ... Christus zou tot in de diepten van ellende reiken om het verwoeste ras te redden. —*Patriarchs and Prophets*, p. 63.

We moeten de geest cultiveren waarmee Christus werkte om de dwalenden te redden. Zij zijn Hem even dierbaar als wij. Ze zijn even goed in staat om trofeeën van Zijn genade te zijn en erfgenamen van het koninkrijk. Maar ze zijn blootgesteld aan de strikken van een sluwe vijand, blootgesteld aan gevaar en bezoedeling, en zonder de reddende genade van Christus, aan een zeker verderf. Als we deze zaak in het juiste licht zouden zien, hoe zou onze ijver dan worden opgewekt en hoe zouden onze serieuze, zelfopofferende inspanningen worden vermenigvuldigd, zodat we dicht bij hen zouden komen die onze hulp, onze gebeden, ons medeleven en onze liefde nodig hebben! ...

Alleen zij die voor Christus leven en Zijn naam eren, zijn trouw aan hun Meester in het zoeken naar de redding van wat verloren is. Echte vroomheid zal zeker het diepe verlangen en de serieuze arbeid van de gekruisigde Verlosser tonen om diegenen te redden voor wie Hij stierf. Als onze harten verzacht en onderworpen zijn door de genade van Christus, en gloeien van een besef van Gods goedheid en liefde, zal er een natuurlijke uitstroom van liefde, sympathie en tederheid naar anderen zijn. De waarheid die geïllustreerd wordt in het leven zal zijn kracht uitoefenen, zoals de verborgen zuurdesem, op allen met wie het in contact wordt gebracht. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 605, 606.

De mens is Gods eigendom en engelen kijken met intense belangstelling toe hoe de mens met zijn medemens omgaat. Wanneer hemelse intelligenties zien dat zij die beweren de zonen en dochters van God te zijn, Christusachtige inspanningen leveren om de dwalende te helpen, een tedere, sympathieke geest tonen voor de berouwvolle en gevallenen, dan drukken engelen zich dicht tegen hen aan en brengen hen precies die woorden in herinnering die de ziel zullen kalmeren en verheffen. Heilige engelen zijn ieder van ons op het spoor. We moeten de minsten niet verachten. —*In Heavenly Places*, p. 100.

Zondag 10 december: Missie naar regio's aan gene zijde

Christus zegt: "Gelijk Gij Mij in de wereld gezonden hebt, alzo heb ook Ik hen in de wereld gezonden" (Johannes 17:18). ... Elke ziel die Christus heeft gered, is geroepen om in Zijn naam te werken voor de redding van de verlorenen. ...

Als je je afkeert van hen die weinig belovend en onaantrekkelijk lijken, realiseer je je dan dat je de zielen verwaarloost naar wie Christus op zoek is? Juist op het moment dat jij je van hen afkeert, kunnen zij jouw medeleven het hardst nodig hebben. In elke samenkomst voor aanbidding zijn er zielen die verlangen naar rust en vrede. Ze lijken misschien een zorgeloos leven te leiden, maar ze zijn niet ongevoelig voor de invloed van de Heilige Geest. Velen onder hen zouden voor Christus gewonnen kunnen worden.

De hele hemel is geïnteresseerd in het werk om de verlorenen te redden. Engelen kijken met intense belangstelling om te zien wie de negennegentig zal verlaten en in storm en regen de woeste woestijn in zal trekken om het verloren schaap te zoeken. De verlorenen zijn overal om ons heen, verloren en helaas verwaarloosd. Maar ze zijn van waarde voor God, de aankoop van het bloed van Christus. —*In Heavenly Places*, p. 100.

Als je je bezighoudt met dit werk [het dienen van de verlorenen], heb je metgezellen die ongezien zijn door mensenogen. Engelen uit de hemel stonden naast de Samaritaan die voor de gewonde vreemdeling zorgde. Engelen uit de hemelse hoven staan aan de zijde van allen die Gods dienst verlenen aan hun medemensen. En je hebt de medewerking van Christus zelf. Hij is de Hersteller en als je onder Zijn toezicht werkt, zul je grote resultaten zien. ...

Christus is op zoek naar het verheffen van allen die verheven willen worden tot gezelschap met Zichzelf, zodat we één met Hem kunnen zijn zoals Hij één is met de Vader. Hij laat ons in aanraking komen met lijden en rampspoed om ons uit ons egoïsme te halen; Hij wil in ons de eigenschappen van Zijn karakter ontwikkelen — mededogen, tederheid en liefde. Door dit werk van bediening te accepteren plaatsen we onszelf in Zijn school, om geschikt gemaakt te worden voor de voorhoven van God. —*Christ's Object Lessons*, p. 388.

[De Heiland heeft Zijn volgelingen een wereldwijde missie opgedragen. In de dagen van Christus hadden egoïsme, trots en vooroordelen de scheidingsmuur sterk en hoog opgetrokken tussen de aangestelde bewakers van de heilige orakels en elke andere natie op de aardbol. Maar de Verlosser was gekomen om dit alles te veranderen. ... Christus rukt de scheidingsmuur, de eigenliefde en het vooroordeel van nationaliteit weg en leert liefde voor de hele menselijke familie. Hij haalt mensen uit de nauwe cirkel die hun egoïsme voorschrijft; Hij schaft alle territoriale lijnen en kunstmatige onderscheidingen van de samenleving af. Hij maakt geen verschil tussen burenen en mensen. Hij maakt geen verschil tussen burenen en vreemden, vrienden en vijanden. Hij leert ons elke behoeftige ziel als onze naaste te zien en de wereld als ons veld. —*Thoughts from the Mount of Blessings*, p. 42.

Maandag 11 december: Op zoek naar de menigte

Jezus ging een berg op, en daar stroomde de menigte naar Hem toe, brachten hun zieken en kreupelen en legden hen aan Zijn voeten. Hij genas hen allemaal en de mensen, heidenen als ze waren, verheerlijkten de God van Israël. Drie dagen lang bleven ze zich om de Verlosser verdringen, ze sliepen 's nachts in de open lucht en overdag drongen ze eropaan om de woorden van Christus te horen en Zijn werken te zien. Na drie dagen was hun voedsel op. Jezus wilde hen niet hongerig wegsturen en Hij riep Zijn discipelen op om hen eten te geven.

Opnieuw openbaarden de discipelen hun ongelof. In Bethsaida hadden ze gezien hoe, met de zegen van Christus, hun kleine voorraad voldoende was voor het voeden van de menigte; toch brachten ze nu niet alles naar voren, vertrouwend op Zijn macht om het te vermenigvuldigen voor de hongerige menigten. Bovendien waren degenen die Hij te Bethsaida voedde Joden; dit waren heidenen en heidenen. Joodse vooroordelen waren nog steeds sterk in de harten van de discipelen, en zij antwoordden Jezus: "Vanwaar kan iemand deze mensen hier in de woestijn met brood voeden?" Maar gehoorzaam aan Zijn woord brachten ze Hem wat ze hadden, zeven broden en twee vissen. De menigte werd gevoed, zeven grote manden met brokstukken bleven over. Vierduizend mannen, naast vrouwen en kinderen, werden op deze manier verkwikt, en Jezus zond hen weg met blijde en dankbare harten. —*The Desire of Ages*, p. 404.

We zijn als volk niet voldoende doordrongen van de korte tijd waarin we moeten werken en we begrijpen de omvang van het werk voor die tijd niet.

De nacht komt spoedig, waarin niemand kan werken. God roept mannen en vrouwen op om zichzelf te kwalificeren, door toewijding aan Zijn wil en ernstige studie van de Schrift, om Zijn speciale werk voor deze laatste dagen te doen. Hij roept nu mannen op die kunnen werken. Terwijl zij zich in oprechtheid en nederigheid op het werk toeleggen om alles te doen wat zij kunnen, zullen zij een grondiger ervaring opdoen. Ze zullen een betere kennis van de waarheid hebben en beter weten hoe ze zielen kunnen bereiken en hen precies daar kunnen helpen waar ze geholpen moeten worden.

Werklieden zijn nu nodig, juist nu, om voor God te werken. De velden zijn al wit voor de oogst, en toch zijn er maar weinig arbeiders. —*Life Sketches of Ellen G. White, p. 211.*

Er bestaat een mogelijkheid voor de gelovige in Christus om een ervaring te verkrijgen die volledig toereikend zal zijn om hem in een juiste relatie tot God te plaatsen. Elke belofte in Gods Boek geeft ons de aanmoediging dat we de goddelijke natuur deelachtig kunnen worden. Dit is de mogelijkheid — op God vertrouwen, Zijn Woord geloven, Zijn werken doen. ... Deze mogelijkheid is ons meer waard dan alle rijkdom van de wereld. Er is niets op aarde dat hiermee te vergelijken is. Als we ons vastklampen aan de kracht die zo binnen ons bereik komt, ontvangen we een hoop die zo sterk is dat we volledig op Gods beloften kunnen vertrouwen; en als we ons vastklampen aan de mogelijkheden die er in Christus zijn, worden we zonen en dochters van God. —*The Review and Herald, 14 januari 1909.*

Dinsdag 12 december: In Tyrus en Sidon

In westelijke richting zag [Jezus] op de vlakte beneden zich de oude steden Tyrus en Sidon liggen, met hun heidense tempels, hun prachtige paleizen en handelscentra, en de havens vol scheepvaart. Daarachter lag de blauwe uitgestrektheid van de Middellandse Zee, waarover de boodschappers van het evangelie de blijde boodschap moesten brengen naar de centra van het grote wereldrijk. Maar de tijd was nog niet gekomen. Het werk voor Hem was nu om Zijn discipelen voor te bereiden op hun zending ...

De mensen in dit district waren van het oude Kanaänitische ras. Zij waren afgodendienaars en werden door de Joden veracht en gehaat. Tot deze klasse behoorde de vrouw die nu tot Jezus kwam. Zij was een heiden en was daarom uitgesloten van de voordelen die de Joden dagelijks genoten. Er woonden veel Joden onder de Feniciërs, en de tijding van het werk van Christus was tot deze streek doorgedrongen. ...

Christus kende de situatie van deze vrouw. Hij wist dat ze ernaar verlangde om Hem te zien en Hij plaatste Zichzelf op haar pad. Door haar verdriet te behandelen, kon Hij een levende voorstelling geven van de les die Hij wilde leren. Hiervoor had Hij Zijn discipelen naar dit gebied gebracht. Hij wilde dat ze de onwetendheid zouden zien in de steden en dorpen dicht bij het land Israël. De mensen die alle gelegenheid hadden gekregen om de waarheid te begrijpen, hadden geen kennis van de noden van de mensen om hen heen. Er werd geen moeite gedaan om zielen in duisternis te helpen. De scheidingsmuur die de Joodse trots had opgetrokken, sloot zelfs de discipelen af van sympathie voor de heidense wereld. Maar deze barrières moesten worden afgebroken. —*The Desire of Ages, pp. 399, 400.*

Tijdens Zijn aardse bediening begon Christus de scheidingsmuur tussen Jood en heiden af te breken en redding te prediken aan de hele mensheid. Hoewel Hij een Jood was, vermengde Hij zich vrijelijk met de Samaritanen en stelde de farizeïsche gewoonten van de Joden met betrekking tot dit verachte volk buiten werking. Hij sloep onder hun daken, at aan hun tafels en onderwees in hun straten.

De Verlosser verlangde ernaar om aan Zijn discipelen de waarheid te ontfouwen over het afbreken van de "tussenmuur" tussen Israël en de andere volken — de waarheid dat "de heidenen mede-erfgenamen" zouden zijn met de Joden en "deelgenoten van Zijn belofte in Christus door het evangelie". Efeziërs 2:14; 3:6. Deze waarheid werd gedeeltelijk geopenbaard toen Hij het geloof van de centurio in Kapernaüm beloofde en ook toen Hij het evangelie predikte aan de inwoners van Sychar. Nog duidelijker werd het geopenbaard bij gelegenheid van Zijn bezoek aan Fenicië, toen Hij de dochter van de Kanaänitische vrouw genas. Deze ervaringen hielpen de *discipelen* om te begrijpen dat eronder degenen die velen als onwaardig voor verlossing beschouwden, zielen waren die hongerden naar het licht van de waarheid. —*The Acts of the Apostles, p. 19.*

Woensdag 13 december: "Stuur haar weg!"

De Verlosser toonde goddelijk mededogen met de Syrofenicische vrouw. Zijn hart werd geraakt toen Hij haar verdriet zag. Hij verlangde ernaar haar onmiddellijk de verzekering te geven dat haar gebed was verhoord; maar Hij wilde Zijn discipelen een les leren en een tijd lang leek Hij de schreeuw van haar gekwelde hart te verwaarlozen. Toen haar geloof duidelijk was gemaakt, sprak Hij lovende woorden tot haar en zond Hij haar weg met de kostbare zegen waar ze om had gevraagd. De discipelen vergaten deze les nooit en het is opgetekend om het resultaat van volhardend gebed te laten zien.

Het was Christus zelf die in het hart van die moeder de volharding legde die niet kon worden afgeweerd. Het was Christus die de smekende weduwe moed en vastberadenheid gaf voor de rechter. Het was Christus die eeuwen eerder, in het mysterieuze conflict bij de Jabbok, Jakob had geïnspireerd met hetzelfde volhardende geloof. En het vertrouwen dat Hij Zelf had ingeplant, liet Hij niet na te belonen. —*Christ's Object Lessons*, p. 175.

Jezus kent de last van het hart van elke moeder. Hij, die een moeder had die worstelde met armoede en ontbering, leeft mee met elke moeder in haar inspanningen. Hij die een lange reis maakte om het bezorgde hart van een Kanaänitische vrouw te verlichten, zal evenveel doen voor de moeders van vandaag. Hij die de weduwe van Nain haar enige zoon teruggaf en in Zijn lijdensweg aan het kruis Zijn eigen moeder herinnerde, wordt vandaag geraakt door het verdriet van de moeder. In elk verdriet en in elke nood zal Hij troosten en helpen. ...

In de kinderen die met Hem in contact werden gebracht, zag Jezus de mannen en vrouwen die erfgenamen van Zijn genade en onderdanen van Zijn koninkrijk zouden worden en van wie sommigen martelaren omwille van Hem zouden worden. Hij wist dat deze kinderen veel gemakkelijker naar Hem zouden luisteren en Hem als hun Verlosser zouden aanvaarden dan volwassen mensen, van wie velen wereldwjs en hardvochtig waren. Door te onderwijzen kwam Hij op hun niveau. Hij, de Majesteit van de hemel, beantwoordde hun vragen en vereenvoudigde Zijn belangrijke lessen om tegemoet te komen aan hun kinderlijk begrip. Hij plantte in hun gedachten de zaden van de waarheid, die in latere jaren zouden opkomen en vrucht dragen tot in het eeuwige leven. —*The Ministry of Healing*, p. 42.

Als het verloren schaap niet wordt teruggebracht naar de kudde, dwaalt het rond tot het vergaat. En vele zielen gaan ten onder bij gebrek aan een hand die uitgestoken is om te redden. Deze dwalenden lijken misschien hard en roekeloos, maar als ze dezelfde voordelen hadden gekregen die anderen hebben gehad, zouden ze veel meer adiel van ziel hebben onthuld, en een groter talent voor nut. Engelen hebben medelijden met deze dwalenden. Engelen huilen, terwijl menselijke ogen droog zijn en harten gesloten voor medelijden.

O, het gebrek aan diepe, zielsroerende sympathie voor de verzochte en de dwalende! O, voor meer van de geest van Christus, en voor minder, veel minder, van jezelf! —*Christ's Object Lessons*, pp. 191, 192.

Donderdag 14 december: Geloof op aarde?

Zoals de stralen van de zon doordringen tot in de verste uithoeken van de aarde, zo ontwerpt God dat het licht van het evangelie zich zal uitstrekken tot iedere ziel op aarde. Als de kerk van Christus het doel van onze Heer zou vervullen, zou er licht worden geworpen op allen die in duisternis en in de schaduw van de dood zitten. In plaats van samen te komen en verantwoordelijkheid en kruisdragen te mijden, zouden de leden van de kerk zich verspreiden over alle landen, het licht van Christus van hen laten schijnen, werkend zoals Hij deed voor de redding van zielen, en dit 'evangelie van het koninkrijk' zou snel over de hele wereld verspreid worden.

Zo zal Gods doel om Zijn volk te roepen, van Abraham op de vlakten van Mesopotamië tot ons in dit tijdperk, zijn vervulling bereiken. —*Thoughts from the Mount of Blessings*, pp. 42, 43.

Christus gaf alles op zodat Hij redding kon brengen aan elk volk, elke natie en elke tong. Hij overbrugde de kloof die de zonde had gemaakt, zodat de mens door Zijn verdiensten met God verzoend kon worden. Waarom is er geen leger van werkers onder de bebloede banier van prins Emmanuel, klaar om uit te gaan om ... zielen uit de duisternis naar het licht te brengen? Waarom leren we de verlorenen niet om in Christus te geloven als hun persoonlijke Verlosser, en helpen we hen om Christus te zien door geloof, en zich te wassen in de fontein die geopend is om de zonden van de wereld weg te wassen? We moeten [hen] leren hoe ze hun oude, met zonde bevelte karakterkleding moeten afleggen en hoe ze de gerechtigheid van Christus moeten aantrekken. We moeten in hun verduisterde gedachten de verheffende, veredelende gedachten van hemelse dingen planten. Door geloof, door een Christusgelijk medeleven en voorbeeld, zouden we de verontreinigden tot een rein en heilig leven moeten leiden. We moeten zo'n leven voor hen leiden dat zij het verschil zullen onderscheiden tussen dwaling en ondeugd, en reinheid, gerechtigheid en heiligheid. —*The Southern Work*, p. 27.

In grote steden zijn er bepaalde klassen die niet bereikt kunnen worden door openbare bijeenkomsten. Deze moeten gezocht worden zoals de herder zijn verloren schaap zoekt. Er moet ijverig en persoonlijk voor hen gewerkt worden. Als persoonlijk werk wordt verwaarloosd, gaan er veel kostbare kansen verloren die, als ze verbeterd zouden worden, het werk beslist vooruit zouden helpen

Zij die de waarheid willen onderzoeken, moeten geleerd worden om het woord van God ijverig te bestuderen. Iemand moet hen helpen om op het zekere fundament te bouwen. Op dit kritieke moment in hun godsdienstige ervaring, hoe belangrijk is het dat wijselijk geleide bijbelwerkers hen te hulp komen en de schatkamer van Gods woord voor hun begrip openen. —*Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 111.

Vrijdag 15 december: voor verder lezen

My Life Today, “Love Heals Many Wounds,” p. 179;

Life Sketches of Ellen G. White, “Sowing Beside All Waters,” pp. 213, 214.

Les 12 - Esther en Mordechai

Sabbatmiddag 16 december

Onder de gunst die Cyrus hun had bewezen, hadden bijna vijftigduizend kinderen van de gevangenen gebruik gemaakt van het decreet dat hun terugkeer toestond. Maar in vergelijking met de honderdduizenden die over de provincies van Medo-Perzië verspreid waren, vormden zij slechts een klein overblijfsel. De overgrote meerderheid van de Israëlieten had ervoor gekozen om in het land van hun ballingschap te blijven in plaats van de ontberingen van de terugreis en het herstel van hun verwoeste steden en huizen te ondergaan.

Een twintigtal jaren gingen voorbij, toen een tweede decreet, even gunstig als het eerste, werd uitgevaardigd door Darius Hystaspes, de toenmalige vorst. Zo bood God in genade nog een kans aan de Joden in het Medo-Perzische rijk om terug te keren naar het land van hun vaders. De Heer voorzag de moeilijke tijden die zouden volgen tijdens de regering van Xerxes, de Ahasveros uit het boek Esther, en Hij bracht niet alleen een verandering teweeg in de harten van de mannen met gezag, maar inspireerde ook Zacharia om de ballingen te smeken om terug te keren.

Christenen zijn de juwelen van Christus. Ze moeten helder voor Hem schijnen en het licht van Zijn lieflijkheid verspreiden. Hun glans hangt af van hoe ze gepolijst worden. Ze kunnen ervoor kiezen om gepolijst te worden of om ongepolijst te blijven. Maar iedereen die waardig wordt bevonden voor een plaats in de tempel van de Heer moet zich onderwerpen aan het polijstproces. Zonder het polijsten dat de Heer geeft, kunnen ze niet meer licht weerkaatsen dan een gewone kiezelsteen. ...

De goddelijke Werker besteedt weinig tijd aan waardeloos materiaal. Alleen de kostbare juwelen poetst Hij naar de gelijkenis van een paleis, waarbij Hij alle ruwe randen wegsnijdt. Dit proces is streng en beproevend; het kwetst de menselijke trots. Christus snijdt diep in de ervaring die de mens in zijn zelfgenoegzaamheid als compleet heeft beschouwd, en neemt de zelfverheffing van het karakter weg. Hij snijdt het overtollige oppervlak weg en legt de steen op de polijstschiif, drukt hem dicht, zodat alle ruwheid wordt weggesleten. Dan, terwijl Hij het juweel tegen het licht houdt, ziet de Meester er een weerspiegeling van Zichzelf in en Hij verklaart het waardig voor een plaats in Zijn kist.

"Te dien dage, spreekt de Here der heerscharen, zal Ik u nemen, ... en u maken tot een zegel, want Ik heb u uitverkoren, spreekt de Here der heerscharen." Gezegend zij de ervaring, hoe zwaar ook, die nieuwe waarde geeft aan de steen en deze doet schitteren met levende helderheid. —*Ellen G. White Commentary, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1177.*

God wil in zijn grote liefde de kostbare genaden van zijn Geest in ons ontwikkelen. Hij staat ons toe om obstakels, vervolging en ontberingen tegen te komen, niet als een vloek, maar als de grootste zegen van ons leven. Elke verleiding die we weerstaan, elke beproeving die we dapper doorstaan, geeft ons een nieuwe ervaring en brengt ons verder in het werk van karaktervorming. De ziel die door goddelijke kracht verleidingen weerstaat, openbaart aan de wereld en aan het hemelse universum de doeltreffendheid van de genade van Christus. —*Thoughts from the Mount of Blessings, p. 117.*

Zondag 17 december: Gevangen in een vreemde cultuur

God bewijst zijn volk in deze wereld. Dit is de geschikte plaats om in zijn aanwezigheid te verschijnen. Hier, in deze wereld, in deze laatste dagen, zullen individuen laten zien welke kracht hun harten beïnvloedt en hun daden beheerst. Als het de kracht van goddelijke waarheid is, zal het tot goede werken leiden. Het zal de ontvanger verheffen en hem edelmoedig en vrijgevig maken, zoals zijn goddelijke Heer. ...

Het hart is bedrieglijk boven alles en wanhopig slecht. Godsdienstleraren zijn [vaak] niet bereid om zichzelf nauwkeurig te onderzoeken om te zien of ze in het geloof zijn, en het is een beangstigend feit dat velen op een valse hoop leunen. Sommigen leunen op een oude ervaring die ze jaren geleden hadden; maar wanneer ze naar deze hart —onderzoekende tijd worden gebracht, waarin iedereen een dagelijkse ervaring zou moeten hebben, hebben ze niets te vertellen. Ze lijken te denken dat een belijdenis van de waarheid hen zal redden. Wanneer de zonden die God haat onderworpen zijn, zal Jezus binnenkomen en met jou en jij met hem slapen. Je zult dan goddelijke kracht uit Jezus putten, en je zult in Hem opgroeien en met heilige triomf kunnen zeggen: Gezegend zij God die ons de overwinning geeft door onze Heer Jezus Christus.

Allen moeten in een positie staan waarin hun hart volledig van de Heer is; waarin zij God eren met hun kracht. God zal hen dan eren door hen kennis en wijsheid te geven. Zo deed Daniël in de hoven van Babylon, trouw aan zijn principe te midden van de verdorvenheden van de heidenen. "Daniël nam zich in zijn hart voor om zich niet te verontreinigen met de spijzen van de koning, noch met de wijn die hij dronk.

Daniël en zijn metgezellen wisten niet wat het resultaat van hun beslissing zou zijn; ze wisten alleen dat het hun hun leven zou kosten; maar ze waren vastbesloten om de rechte weg van strikte matigheid te volgen, zelfs als ze zich in de hoven van het losbandige Babylon bevonden.

Door het voorbeeld van Daniël en zijn medemensen in Babel zien we dat het onmogelijk is om de standaard te bereiken die de Heer van Zijn kinderen verlangt, en een gemakkelijke, inschikkelijke soort godsdienst te beoefenen die het principe buiten beschouwing laat en door omstandigheden wordt beheerst. —*Sons and Daughters of God, p. 174.*

Christus vertelde Zijn discipelen dat ze in de wereld beproevingen zouden moeten doorstaan. Ze zouden voor koningen en heersers gebracht worden omwille van Hem; allerlei kwaad zou valselyk tegen hen gesproken worden en degenen die hun leven verwoestten zouden denken dat ze God een dienst bewezen. En iedereen, in elk tijdperk, die een godvruchtig leven heeft geleid, heeft op de een of andere manier vervolging te verduren gehad. Ze hebben geleden onder elke vernedering, schande en wreedheid die Satan op geesten kon bedenken.

De wereld is vandaag de dag net zo gekant tegen echte religie als ooit tevoren.

De geest van vervolging zal worden opgewekt tegen de gelovigen, die geen concessies doen aan de wereld en zich niet laten beïnvloeden door haar meningen, haar gunst of haar tegenstand. —*My Life Today*, p. 69.

Maandag 18 december: In een buitenlandse rechtbank

Vashti voerde de bevelen van de koning niet uit, omdat ze wist dat er vrijelijk wijn was gebruikt en dat Ahasveros onder invloed was van de bedwelmende drank. Zowel omwille van haar man als omwille van zichzelf, besloot ze haar positie aan het hoofd van de vrouwen aan het hof niet te verlaten.

Er is weinig twijfel dat de koning, toen hij de zaak naderhand overwoog, vond dat Vashti het verdiende om geëerd te worden, in plaats van behandeld te worden zoals ze was. . .

Door de ervaring die Esther op de Medo-Perzische troon bracht, werkte God aan de verwezenlijking van Zijn doelen voor Zijn volk. Wat onder invloed van veel wijn werd gedaan, werkte ten goede voor Israël. —*Ellen G. White Commentary, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1139.*

Door de koningin Esther bracht de Heer een machtige bevrijding voor Zijn volk tot stand. In een tijd waarin het erop leek dat geen enkele macht hen kon redden, kwamen Esther en de vrouwen die met haar verbonden waren, door vasten en bidden en snelle actie, het probleem te boven en brachten redding voor hun volk.

Een studie van het werk van vrouwen in verband met de zaak van God in oudtestamentische tijden zal ons lessen leren die ons in staat zullen stellen om noodsituaties in het werk van vandaag het hoofd te bieden. Wij worden misschien niet in zo'n kritieke en prominente positie gebracht als het volk van God in de tijd van Esther; maar vaak kunnen bekeerde vrouwen een belangrijke rol spelen in nederiger posities. —*Ellen G. White Commentary, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1140.*

Zij die in een gebedsvolle geest blijven, zullen in staat zijn om een woord in de juiste tijd te spreken tot hen die binnen hun invloedssfeer worden gebracht; want God zal wijsheid geven waardoor zij de Heer Jezus kunnen dienen. "Wanneer wijsheid in uw hart komt, en kennis aangenaam is voor uw ziel, zal wijsheid u bewaren, begrip zal u bewaren." Spreuken 2:10, 11. U zult uw mond openen met wijsheid, en in uw tong zal de wet van vriendelijkheid zijn. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 69.*

Kajafas hief zijn rechterhand naar de hemel en richtte zich tot Jezus in de vorm van een plechtige eed: "Ik zweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt of Gij de Christus zijt, de Zoon van God."

Op deze oproep kon Christus niet zwijgen. Er was een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. Hij had niet gesproken totdat Hij rechtstreeks werd ondervraagd. Hij wist dat antwoorden nu Zijn dood zeker zou maken. Maar de oproep werd gedaan door de hoogste erkende autoriteit van de natie, en in de naam van de Allerhoogste. Christus zou niet nalaten om het juiste respect voor de wet te tonen. Meer nog, Zijn eigen relatie tot de Vader werd in twijfel getrokken. Hij moest duidelijk Zijn karakter en zending verklaren. —*The Desire of Ages, p. 706.*

Dinsdag 19 december: Mordechai's trouwe getuige

Via Haman de Agagiet, een gewetenloze man met een hoge autoriteit in Medo —Perzië, werkte Satan in deze tijd om de doelen van God tegen te werken. Haman koesterde bittere haat tegen Mordechai, een Jood. Mordechai had Haman geen kwaad gedaan, maar had gewoon geweigerd om hem eerbiedig te aanbidden. Haman verafschuwde het om "Mordechai alleen aan te pakken" en beraamde een plan om "alle Joden in het hele koninkrijk van Ahasveros te vernietigen, zelfs het volk van Mordechai". Esther 3:6.

Misleid door de valse verklaringen van Haman, werd Xerxes ertoe aangezet om een decreet uit te vaardigen dat voorzag in de afslachting van alle Joden "die in het buitenland verspreid waren en verspreid onder het volk in alle provincies" van het Medo-Perzische koninkrijk. Vers 8. Er werd een bepaalde dag vastgesteld waarop de Joden zouden worden vernietigd en hun bezittingen in beslag genomen. De koning realiseerde zich niet wat voor verstrekkinge gevolgen de volledige uitvoering van dit decreet zou hebben. Satan zelf, de verborgen aanstichter van het plan, probeerde de aarde te ontdoen van hen die de kennis van de ware God bewaarden.

Sommigen vergeten, net als Haman, al Gods gunsten, omdat Mordechai voor hen staat en niet te schande wordt gemaakt; omdat hun harten vervuld zijn van vijandschap en haat in plaats van liefde, de geest van onze dierbare Verlosser, die Zijn kostbare leven gaf voor Zijn vijanden. We belijden dezelfde Vader te hebben, voor hetzelfde onsterfelijke huis bestemd te zijn, hetzelfde plechtige geloof te genieten en dezelfde beproevende boodschap te geloven; en toch zijn velen met elkaar in strijd als twistzieke kinderen. ...

Zij die God liefhebben kunnen geen haat of afgunst koesteren. ... Als we God van harte liefhebben, moeten we ook van Zijn kinderen houden. Deze liefde is de geest van God. Het is de hemelse versiering die echte adel en waardigheid aan de ziel geeft en ons leven gelijkstelt aan dat van de Meester. Hoeveel goede eigenschappen we ook mogen hebben, hoe eervol en verfijnd we onszelf ook mogen vinden, als de ziel niet gedoopt is met de hemelse genade van liefde voor God en elkaar, zijn we tekortschietend in ware goedheid en ongeschikt voor de hemel, waar alles liefde en eenheid is. —*Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 222, 223.*

Het decreet dat uiteindelijk tegen het overblijfsel van Gods volk zal worden uitgevaardigd, zal veel lijken op het decreet dat Ahasvéros tegen de Joden uitvaardigde. Vandaag de dag zien de vijanden van de ware kerk in het kleine gezelschap dat het sabbatsgebod houdt, een Mordechai aan de poort. ...

Om zich te verzekeren van populariteit en bescherming zullen wetgevers toegeven aan de vraag naar zondagswetten. Maar zij die God vrezen, kunnen geen instelling accepteren die een voorschrift van de Decaloog schendt. Op dit slagveld zal het laatste grote conflict in de controversen tussen waarheid en dwaling uitgevochten worden. En we worden niet in twijfel gelaten over de kwestie. Vandaag, net als in de dagen van Esther en Mordechai, zal de Heer Zijn waarheid en Zijn volk rechtvaardigen. —*Prophets and Kings, p. 605.*

Woensdag 20 december: Voor zo'n tijd als deze

De crisis waar Esther voor stond vroeg om snelle, serieuze actie; maar zowel zij als Mordechai realiseerden zich dat hun eigen inspanningen vruchteloos zouden zijn als God niet krachtig voor hen zou werken. Dus nam Esther de tijd om met God, de bron van haar kracht, te communiceren. "Ga," zei ze tegen Mordechai, "verzamel alle Joden die in Shushan zijn, en vast voor mij, en eet noch drink drie dagen, dag noch nacht: Ook ik en mijn maagden zullen vasten; en zo zal ik tot de koning ingaan, wat niet volgens de wet is; en als ik omkom, kom ik om." Vers 16.

De gebeurtenissen die snel op elkaar volgden — de verschijning van Esther voor de koning, de uitgesproken gunst die haar werd betoond, de banketten van de koning en koningin met Haman als enige gast, de onrustige slaap van de koning, de publieke eer die Mordechai werd betoond, en de

vernedering en val van Haman na de ontdekking van zijn boosaardige complot — dit zijn allemaal delen van een bekend verhaal. God werkte wonderbaarlijk voor Zijn boetvaardige volk; en een tegendecreet van de koning, dat hen toestond om voor hun leven te vechten, werd snel naar elk deel van het rijk overgebracht door bereden koeriers, die "door het gebod van de koning werden gehaast en voortgedreven". "En in elke provincie en in elke stad, waar ook het gebod en het besluit van de koning kwamen, hadden de Joden vreugde en blijdschap, een feest en een goede dag. En velen van het volk des lands werden Joden, want de vrees der Joden viel op hen." Esther 8:14, 17. —*Prophets and Kings*, pp. 601, 602.

[Daniël] buigt nog steeds voor zijn God, "zijn vensters staan open." Hij vindt de smeekbede tot God zo belangrijk dat hij liever zijn leven opoffert dan het op te geven. Vanwege zijn gebed tot God wordt hij in de leeuwenkuil geworpen. De boze engelen hebben tot nu toe hun doel bereikt. Maar Daniël blijft bidden, zelfs in de leeuwenkuil. Moest hij verteerd worden? Heeft God hem daar vergeten? O nee, Jezus, de machtige bevelhebber van de hemelse legerscharen, stuurde Zijn engel om de muilen van die hongerige leeuwen te sluiten, zodat ze de biddende man van God niet zouden verwonden. ... Satan en zijn engelen waren verslagen en woedend...

Het gebed van geloof is de grote kracht van de christen en zal zeker zegevieren tegen Satan. Daarom insinueert hij dat we het gebed niet nodig hebben. De naam van Jezus, onze Voorspraak, verafschuwt hij; en als we ernstig tot Hem komen voor hulp, is Satans gastheer gealarmeerd. Het dient zijn doel goed als we de oefening van het gebed verwaarlozen, want dan worden zijn leugenachtige wonderen gemakkelijker ontvangen. —*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 295.

Nu en verder tot aan het einde van de tijd moet het volk van God ernstiger zijn, waakzamer, niet vertrouwend op hun eigen wijsheid, maar op de wijsheid van hun Leidsman. Ze moeten dagen apart zetten voor vasten en gebed. Gehele onthouding van voedsel is misschien niet vereist, maar ze moeten spaarzaam eten van het meest eenvoudige voedsel. —*Counsels on Diet and Food*, pp. 187, 188.

Donderdag 21 december: Het wonder van Purim

Op de dag die voor hun vernietiging was vastgesteld, "verzamelden de Joden zich in hun steden in alle provincies van de koning Ahasveros, om de hand te leggen op hen die hun kwaad wilden doen; en niemand kon hen weerstaan, want de vrees voor hen viel op alle mensen." Uitmunten engelen hadden van God de opdracht gekregen om Zijn volk te beschermen terwijl zij "stonden voor hun leven." Esther 9:2, 16. —*Prophets and Kings*, p. 602.

God heeft geopenbaard wat er in de laatste dagen zal gebeuren, opdat Zijn volk voorbereid zal zijn om stand te houden tegen de storm van tegenstand en toorn. Zij die gewaarschuwd zijn voor de gebeurtenissen die voor hen liggen, moeten niet in kalme afwachting van de komende storm zitten en zich troosten met de gedachte dat de Heer Zijn getrouwen zal beschermen in de dag der benauwdheid. We moeten zijn als mensen die op hun Heer wachten, niet in ijdele verwachting, maar in serieus werk, met onwankelbaar geloof. Het is nu geen tijd om onze gedachten in beslag te laten nemen door zaken van ondergeschikt belang. Terwijl de mensen slapen, is Satan actief bezig met het regelen van zaken zodat het volk van de Heer geen genade of gerechtigheid kan krijgen. ...

God heeft altijd voor Zijn volk gewrocht in hun grootste extremiteit, wanneer er de minste hoop leek te zijn dat de ondergang kon worden afgewend. De plannen van goddeloze mensen, de vijanden van de kerk, zijn onderworpen aan Zijn macht en heersende voorzienigheid. Hij kan de harten van staatslieden beroeren; de toorn van de woelige en ontevreden, de haters van God, Zijn waarheid en Zijn volk kan worden afgewend, zoals de rivieren van water worden gekeerd, als Hij het zo beveelt. Gebed beweegt de arm van de Almacht. Hij die de sterren in de hemelen ordent, wiens woord de

golven van de grote diepte beheerst, dezelfde oneindige Schepper zal voor Zijn volk werken als zij Hem in geloof aanroepen. Hij zal de machten van de duisternis beteugelen totdat de waarschuwing aan de wereld is gegeven en allen die er acht op willen slaan zijn voorbereid op het conflict. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 452.*

Als er meer gebeden zou worden onder ons, er meer een levend geloof zou zijn en we minder afhankelijk zouden zijn van iemand anders om een ervaring voor ons te hebben, dan zouden we veel verder zijn dan waar we nu zijn in geestelijke intelligentie. Wat we nodig hebben is een diep, individueel hart — en zielservaring. Dan zullen we in staat zijn om te vertellen wat God aan het doen is en hoe Hij aan het werk is. We moeten een levende ervaring hebben in de dingen van God; en we zijn niet veilig tenzij we dit hebben. ... Als er ooit een tijd in onze geschiedenis is geweest waarin we onze individuele zielen voor God moeten verootmoedigen, dan is het vandaag. We moeten tot God komen met geloof in alles wat in het woord wordt beloofd, en dan wandelen in al het licht en de kracht die God geeft. —*Fundamentals of Christian Education, p. 531.*

Vrijdag 22 december: Verder lezen

Testimonies to Ministers and Gospel Workers, “God’s Message for the Present Time,” pp. 95, 96;
Testimonies for the Church, “Preparation for the Final Crisis,” vol. 6, pp. 404–406.

Les 13 - Het einde van Gods missie

Sabbatmiddag 23 december

God verwacht van hen die de naam van Christus dragen dat ze Hem vertegenwoordigen in gedachten, woorden en daden. Hun gedachten moeten zuiver zijn en hun woorden en daden nobel en verheffend, waardoor zij de mensen om hen heen dichtbij de Verlosser brengen. In bijzondere zin zijn Zevende —dags Adventisten in deze wereld gezet als wachters en lichtdragers. Aan hen is de laatste boodschap van barmhartigheid voor een verloren wereld toevertrouwd. Op hen schijnt het wonderbaarlijke licht van het Woord van God. Wat voor personen zouden zij dan moeten zijn? ...

Er moet een dieper werk van genade plaatsvinden in de harten van Gods mensen. Er moet minder van zichzelf en meer van Christus worden gezien. Beproevingen, dichtbij en scherp, komen voor iedereen. De religie van de Bijbel moet verweven zijn met alles wat we doen en zeggen ... geurig met de aanwezigheid van God. —*In Heavenly Places, p. 332.*

Het doel dat God vandaag door zijn volk wil bereiken, is hetzelfde dat Hij door Israël wilde bereiken toen Hij hen uit Egypte bracht. Door de goedheid, de barmhartigheid, de rechtvaardigheid en de liefde van God te aanschouwen die in de kerk worden geopenbaard, moet de wereld een afspiegeling krijgen van Zijn karakter. En wanneer de wet van God zo in het leven wordt belichaamd, zal zelfs de wereld de superioriteit erkennen van hen die God liefhebben en vrezen en dienen boven elk ander volk op aarde. De Heer heeft Zijn oog op elk van Zijn mensen; Hij heeft Zijn plannen met elk van hen. Het is Zijn doel dat zij die Zijn heilige voorschriften in praktijk brengen een voornaam volk zullen zijn. Zowel het huidige volk van God als het oude Israël behoren de woorden toe die Mozes door de Geest van Inspiratie schreef: "Gij zijt een heilig volk voor de Here, uw God; de Here, uw God, heeft u uitverkoren om een bijzonder volk voor Zichzelf te zijn, boven alle volken die op de aarde zijn." Deuteronomium 7:6. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 12.*

Als volk moeten we de weg van de Heer bereiden onder de overheersende leiding van de Heilige Geest. Het evangelie moet in zijn zuiverheid worden gegeven. De stroom van levend water moet zich verdiepen en verbreden in zijn loop. Op alle gebieden, dichtbij en ver weg, zullen mannen worden geroepen van de ploeg en van de meer gewone commerciële zakelijke roepingen die de geest

grotendeels in beslag nemen, en zullen worden opgeleid in verbinding met mannen met ervaring. Terwijl zij leren effectief te werken zullen zij de waarheid met kracht verkondigen. Door de wonderbaarlijke werking van de goddelijke voorzienigheid zullen bergen van moeilijkheden worden verwijderd en in de zee worden geworpen. De boodschap die zoveel betekent voor de bewoners op aarde zal gehoord en begrepen worden. Mensen zullen weten wat waarheid is. Voorwaarts en nog steeds voorwaarts zal het werk vorderen totdat de hele aarde gewaarschuwd zal zijn, en dan zal het einde komen. —*Testimonies for the Church, vol. 9, p. 9.*

Zondag 24 december: Openbaring: Gods missie op de laatste dag

Nu het einde van de wereldgeschiedenis nadert, vragen vooral de profetieën over de laatste dagen om onze studie. Het laatste boek van de Schriften van het Nieuwe Testament staat vol waarheid die we moeten begrijpen. Satan heeft de gedachten van velen verblind, zodat ze blij zijn met elk excuus om de Openbaring niet tot hun studie te maken. Maar Christus heeft hier door Zijn dienaar Johannes verklaard wat er in de laatste dagen zal zijn, en Hij zegt: "Zalig hij die leest, en zij die horen de woorden dezer profetie, en bewaren de dingen die daarin geschreven zijn." Openbaring 1:3.

"Dit is het eeuwige leven", zei Christus, "opdat zij U kennen, de enige ware God, en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt." Johannes 17:3. Waarom beseffen we de waarde van deze kennis niet? Waarom gloeien deze glorieuze waarheden niet in onze harten, trillen ze niet op onze lippen en doordringen ze ons hele wezen niet? —*Christ's Object Lessons, p. 133.*

[De Heer zal door de menselijke persoon werken die zich met Jezus Christus verenigt. Zij die een blijvend vertrouwen in Christus hebben, zullen, net als Henoeh, een gevoel hebben van de blijvende aanwezigheid van God. Hoe komt het dat er zovelen zijn die zich in onzekerheid voelen, die het gevoel hebben dat ze wezen zijn? Dat komt omdat ze geen geloof cultiveren in de kostbare zekerheid dat de Heer Jezus hun zondedragers is. Namens hen die de wet hadden overtreden, nam Jezus de menselijke natuur op Zich en werd Hij zoals wij, opdat wij eeuwige vrede en zekerheid zouden hebben. We hebben een pleitbezorger in de hemel, en wie Hem als zijn persoonlijke Verlosser aanvaardt, wordt niet als wees achtergelaten om de vloek van zijn eigen zonden te dragen. —*Sons and Daughters of God, p. 287.*

De kerk is Gods aangewezen instantie voor de redding van mensen. Ze is georganiseerd om dienstbaar te zijn en haar missie is om het evangelie naar de wereld te brengen. Vanaf het begin is het Gods plan geweest dat door middel van zijn kerk zijn volheid en toereikendheid aan de wereld zal worden gereflecteerd. De leden van de kerk, zij die Hij uit de duisternis heeft geroepen tot zijn wonderbaarlijke licht, moeten zijn heerlijkheid tonen. De kerk is de bewaarplaats van de rijkdom van de genade van Christus; en door de kerk zal uiteindelijk openbaar worden gemaakt, zelfs aan "de overheden en machten in de hemelse gewesten", de uiteindelijke en volledige openbaring van de liefde van God. Efeziërs 3:10...

Door eeuwen van vervolging, conflicten en duisternis heen heeft God zijn kerk in stand gehouden. Er is geen wolk op gevallen die Hij niet had voorbereid; er is geen tegenkracht opgestaan om Zijn werk tegen te werken die Hij niet had voorzien. Alles heeft plaatsgevonden zoals Hij had voorspeld. Hij heeft Zijn kerk niet in de steek gelaten, maar in profetische verklaringen uiteengezet wat er zou gebeuren, en wat Zijn Geest de profeten inspireerde te voorspellen, is tot stand gebracht. Al Zijn doelen zullen worden vervuld. Zijn wet is verbonden met Zijn troon en geen enkele macht van het kwaad kan die vernietigen. —*Acts of the Apostles, pp. 9, 11.*

Maandag 25 december: Boodschappen en Missie van de Drie Engelen

We zien [in Gods Woord] het grote plan van menselijke verlossing geopenbaard, de middelen die zijn bedacht om de mensheid te bevrijden uit de macht van Satan. We zien Christus, de aanvoerder van onze verlossing, de vorst der duisternis in een open strijd tegemoet treden en eigenhandig de overwinning behalen in onze naam. We leren ook dat door deze overwinning voor ons een deur van hoop werd geopend, een bron van kracht, en dat we, als trouwe soldaten, onze eigen gevechten met de sluwe vijand mogen uitvechten en overwinnen in de naam van Jezus. De machten van de duisternis moeten door elke ziel worden bestreden. Zowel jongeren als ouderen zullen worden aangevallen en allen zouden de aard van de grote controverse tussen Christus en Satan moeten begrijpen en moeten beseffen dat het om henzelf gaat.

Het is niet genoeg om een intellectuele kennis van de waarheid te hebben. Het Woord moet zijn intrede doen in het hart. Het moet thuisgebracht worden door de kracht van de Heilige Geest. De wil moet in harmonie gebracht worden met de vereisten ervan. Niet alleen het intellect, maar ook het hart en het geweten moeten samenkomen in de aanvaarding van de waarheid.

De opdracht aan de discipelen is ook aan ons gegeven. Vandaag, net als toen, moet een gekruisigde en opgestane Verlosser worden opgeheven voor hen die zonder God en zonder hoop in de wereld zijn. De Heer roept op tot herders, leraren en evangelisten. Van deur tot deur moeten Zijn dienaren de boodschap van verlossing verkondigen. Aan elke natie, verwantschap, tong en volk moet de boodschap van vergeving door Christus worden gebracht. Niet met tamme, levenloze uitspraken moet de boodschap worden gegeven, maar met duidelijke, besliste, opwekkende uitspraken. Honderden wachten op de waarschuwing om voor hun leven te vluchten. De wereld moet in christenen een bewijs zien van de kracht van het christendom. Niet slechts op een paar plaatsen, maar over de hele wereld zijn boodschappen van barmhartigheid nodig. —*Gospel Workers*, p. 29.

Voor de vreugde die voor Hem was weggelegd, doorstond Christus het kruis. Hij stierf aan het kruis als een offer voor de wereld, en door dit offer komt de grootste zegen die God kan geven — het geschenk van de Heilige Geest. Deze zegening is voor iedereen die Christus wil ontvangen. De gevallen wereld is het slagveld van het grootste conflict dat het hemelse universum en de aardse machten ooit hebben meegemaakt. Zij werd aangewezen als het toneel waarop de grote strijd tussen goed en kwaad, tussen hemel en hel, zou worden uitgevochten. Ieder mens speelt een rol in dit conflict. Niemand kan op neutraal terrein staan. Mensen moeten de Verlosser van de wereld accepteren of afwijzen. Iedereen is getuige, voor of tegen Christus. Christus roept degenen die onder zijn banier staan op om als trouwe soldaten het conflict met Hem aan te gaan, zodat zij de kroon van het leven mogen beërven. Zij zijn aangenomen als zonen en dochters van God. —*Lift Him Up*, p. 253.

Dinsdag 26 december: De laatste crisis

Het evangelie van Christus moet alle klassen, alle naties, alle talen en mensen bereiken. De invloed van het evangelie is om ons te verenigen in één grote broederschap. We hebben slechts één Model dat we moeten imiteren in karaktervorming, en dan zullen we allemaal Christus weerspiegelen; we zullen in perfecte harmonie zijn; nationaliteiten zullen zich vermengen in Jezus Christus, dezelfde gezindheid hebben en hetzelfde oordeel, dezelfde dingen spreken en met één mond God verheerlijken. Dit is het werk dat de Verlosser van de wereld voor ons moet doen. Als we de waarheid aanvaarden zoals die in Jezus is, zullen nationalistische vooroordelen en jaloezie worden afgebroken en zal de Geest van de waarheid de harten tot één smelten. We zullen liefhebben als broeders; we zullen anderen beter achten dan onszelf; we zullen vriendelijk en hoffelijk zijn, zachtmoedig en nederig, gemakkelijk te benaderen; vol van barmhartigheid en goede vruchten. —*Our High Calling*, p. 171.

Als je naar het kruis van Golgotha kijkt, kun je niet twijfelen aan Gods liefde of Zijn bereidheid om te redden. Hij heeft werelden op werelden die Hem goddelijke eer geven en de hemel en het hele universum zouden net zo gelukkig zijn geweest als Hij deze wereld aan haar lot had overgelaten om te vergaan, maar Zijn liefde voor het gevallen ras was zo groot dat Hij Zijn eigen lieve Zoon gaf om te sterven zodat zij van de eeuwige dood verlost konden worden. Als we de zorg, de liefde zien die God voor ons heeft, laten we er dan gehoor aan geven; laten we alle krachten van ons wezen aan Jezus geven en moedig de strijd van de Heer strijden. We kunnen het ons niet veroorloven om onze zielen te verliezen; we kunnen het ons niet veroorloven om tegen God te zondigen. Leven, eeuwig leven in het koninkrijk van heerlijkheid, is alles waard. —*That I may Know Him, p. 367.*

Degenen die Christus in het oordeel prijst, wisten misschien weinig van theologie, maar ze hebben Zijn principes gekoesterd. Door de invloed van de goddelijke Geest zijn zij een zegen geweest voor degenen om hen heen. Zelfs onder de heidenen zijn er die de geest van vriendelijkheid hebben gekoesterd; voordat de woorden van het leven op hun oren waren gevallen, zijn ze bevriend geraakt met de zendelingen en hebben ze hen zelfs bediend met gevaar voor eigen leven. Onder de heidenen zijn er die God onwetend aanbidden, zij tot wie het licht nooit door menselijk toedoen is gebracht, toch zullen zij niet verloren gaan. Hoewel ze de geschreven wet van God niet kennen, hebben ze Zijn stem tot hen horen spreken in de natuur en hebben ze de dingen gedaan die de wet voorschrijft. Hun werken zijn het bewijs dat de Heilige Geest hun harten heeft aangeraakt en zij worden erkend als kinderen van God.

Hoe verrast en verblijd zullen de laagsten onder de naties en onder de heidenen zijn om van de lippen van de Verlosser te horen: "Voorzover gij het een van de geringsten van deze Mijn broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan"! Hoe blij zal het hart van Oneindige Liefde zijn als Zijn volgelingen met verbazing en vreugde opkijken naar Zijn woorden van goedkeuring! —*The Desire of Ages, p. 638.*

Woensdag 27 december: Succes in Missie

Paulus had getracht de gedachten van zijn Korinthische broeders te doordringen van het feit dat hij en de predikanten die met hem verbonden waren, slechts mensen waren die van God de opdracht hadden gekregen om de waarheid te onderwijzen, dat zij allen met hetzelfde werk bezig waren en dat zij voor succes in hun werk allemaal van God afhankelijk waren. De discussie die in de kerk was ontstaan over de relatieve verdiensten van verschillende predikanten was niet in de orde van God, maar was het resultaat van het koesteren van de eigenschappen van het natuurlijke hart. "Terwijl de één zegt: Ik ben van Paulus, en de ander: Ik ben van Apollos, zijt gij dan niet vleeselijk? Wie is dan Paulus en wie is Apollos, anders dan dienaren door wie gij geloofd hebt, gelijk de Here aan een iegelijk gegeven heeft? Ik heb geplant, Apollos heeft water gegeven, maar God heeft de vrucht gegeven. Zo is dan noch hij, die iets plant, noch hij, die water geeft, maar God, die de vermeerdering geeft." 1 Korintiërs 3:4-7. —*Acts of the Apostles, p. 273.*

Het was Paulus die voor het eerst het evangelie in Korinthe had verkondigd en die daar de kerk had georganiseerd. Dit was het werk dat de Heer hem had opgedragen. Later, door Gods leiding, werden andere werkers binnengebracht om hun plaats in te nemen. Het zaad dat gezaaid wordt, moet bewaterd worden en dit moest Apollos doen. Hij volgde Paulus in zijn werk, om verder onderricht te geven en om het gezaaide zaad te helpen ontwikkelen. Hij won zijn weg naar de harten van de mensen, maar het was God die de toename gaf. Het is niet de menselijke, maar de goddelijke kracht die een karakterverandering teweegbrengt. Zij die planten en zij die water geven veroorzaken niet de groei van het zaad; zij werken onder God, als Zijn aangewezen vertegenwoordigers, die met Hem samenwerken in Zijn werk. Aan de Meesterwerker behoort de eer en glorie die met succes gepaard gaan. —*Acts of the Apostles, p. 274.*

Jezus verlangt ernaar om het beeld van het aardse uit de gedachten van Zijn volgelingen te wissen en hen het beeld van het hemelse in te prenten, zodat zij één worden met Zichzelf, Zijn karakter weerspiegelen en de lof laten horen van Hem die hen uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaarlijke licht...

De inborst die we cultiveren, de houding die we vandaag aannemen, bepaalt onze toekomstige bestemming. We maken allemaal een keuze, om bij de gezegenden te zijn, in de Stad van het Licht, of om bij de goddelozen te zijn, buiten de stad. De principes die onze daden op aarde bepalen zijn bekend in de hemel en onze daden worden getrouw opgetekend in de boeken der akten. Daar is bekend of onze karakters overeenkomen met de orde van Christus. Zijn wij wijze maagden? Dit is de vraag waarover we vandaag beslissen door ons karakter en onze houding. —*Reflecting Christ*, p. 303.

Donderdag 28 december: Missie voltooid

Christus vertelt ons wanneer de dag van Zijn koninkrijk zal worden ingeluid. Hij zegt niet dat de hele wereld zich zal bekeren, maar dat "dit evangelie van het koninkrijk in de hele wereld gepredikt zal worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen" (Matteüs 24:14). Door het evangelie aan de wereld te geven, ligt het in onze macht om de komst van de dag van God te verhaasten. ...

Christus komt met wolken en met grote heerlijkheid. Een schare stralende engelen zal Hem bijstaan. Hij zal komen om de doden op te wekken en om de levende heiligen te veranderen van heerlijkheid in heerlijkheid. Hij zal komen om hen te eren die Hem hebben liefgehad en Zijn geboden hebben onderhouden, en om hen tot Zich te nemen. Hij is hen niet vergeten, noch Zijn belofte. ...

Nog even en we zullen de Koning in Zijn schoonheid zien. Nog even en Hij zal alle tranen van onze ogen afwissen. Nog even en Hij zal ons "onberispelijk presenteren voor de tegenwoordigheid van Zijn heerlijkheid met buitengewone vreugde." Judas 24. —*Heaven*, pp. 161, 162.

De glorierijke stad van God heeft twaalf poorten, bezet met schitterende parels. Ze heeft ook twaalf funderingen van verschillende kleuren. De straten van de stad zijn van puur goud. In deze stad is de troon van God en er stroomt een zuivere, prachtige rivier uit, zo helder als kristal. De sprankelende zuiverheid en schoonheid ervan maken de stad van God blij. De heiligen zullen vrijelijk drinken van het helende water van de rivier des levens.

Alle gezichten zullen het beeld van hun Verlosser weerspiegelen. Er zullen dan geen bezorgde, onrustige gezichten zijn, maar allen zullen helder zijn en glimlachen in smetteloze reinheid. De engelen zullen er zijn, ook de opgestane heiligen met de martelaren, en het beste van alles, en wat ons de meeste vreugde zal geven, is dat onze lieflijke Verlosser, die geleden heeft en gestorven is opdat wij dat geluk en die vrijheid zouden genieten, er zal zijn. Zijn heerlijk gezicht zal helderder schijnen dan de zon, en de prachtige stad verlichten en overal glorie weerspiegelen. —*My Life Today*, p. 357.

In de Stad van God "zal er geen nacht zijn". Niemand zal rust nodig hebben of verlangen. Er zal geen vermoeidheid zijn in het doen van Gods wil en het prijzen van Zijn naam. We zullen altijd de frisheid van de morgen voelen en zullen altijd ver verwijderd zijn van het einde ervan. ... Het licht van de zon zal worden vervangen door een straling die niet pijnlijk verblindend is, maar die de helderheid van onze middagtijd onmetelijk overtreft. De heerlijkheid van God en het Lam overspoelt de Heilige Stad met onvergankelijk licht. De verlost wandelen in de zonloze heerlijkheid van de eeuwigdurende dag.

"Ik zag daarin geen tempel, want de Here God, de Almachtige, en het Lam zijn de tempel daarvan." Openbaring 21:22. Het volk van God heeft het voorrecht om open gemeenschap te hebben met de Vader en de Zoon. "Nu zien wij door een donker glas." 1 Korintiërs 13:12. We zien het beeld

4^e kwartaal 2023_Gods Missie, Mijn missie

van God weerspiegeld, als in een spiegel, in de werken van de natuur en in Zijn omgang met mensen; maar dan zullen we Hem zien van aangezicht tot aangezicht, zonder een verduisterende sluier ertussen.
—*The Great Controversy*, p. 676.

Vrijdag 29 december: voor verder lezen

Reflecting Christ, “God Reveals His Justice and Love,” p. 58;

Lift Him Up, “Christ Died for Us,” p. 233.